

لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی بابەتی و زانستیانه‌ ده‌باره‌ی

حوکمی

یادی مه‌لود خویندنه‌وه‌و ئاهه‌نگ گێران

ﷺ

به‌ بۆنه‌ی له‌دایک بوونی باشتینی پیغه‌مبه‌ران

ئاماده‌کردنی

م. عبدالغفور عبدالله صالح

پیداچونه‌وه‌ی

م. عبداللطیف أحمد مصطفی

پیش نویژو وتار خوینی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی چوارقورنه

م. عبدالکریم محمد قادر

پیش نویژو وتار خوینی مزگه‌وتی (ئیمان) له‌ سلیمانی

م. خلیل أحمد

لەبلاوێکەر لۆرێ کلێر

www.ba8.org

✉ islam_kurd_ba8@yahoo.com

☎ 07701517378

عێراقه‌ - کوردستان - که‌لار

هه‌میشه‌ له‌ گه‌لمانی بن بو به‌ره‌مه‌وه‌ نووه‌

کتیبه‌ی ژماره‌ (٦)

پیشه کی

مامۆستا عبدالکریم محمد قادر

بسم الله الرحمن الرحيم

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات اعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد ان لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله صلى الله عليه وعلى آله سلم، وشر الأمور محدثاتها وكل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار.

خوینهری به پێز: السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

ئهم نوسراوهی بهردهستت که بریتیه له (لیکۆلینه وهیه کی زانستی) ده رباره ی حوکمی ئاههنگ گێران به بۆنه ی له دایک بوونی پیشه واما ن پیغه مبه ر محمد صلی الله علیه وعلی آله سلم، که برای به پێزو خۆشه ویستم مامۆستا (عبدالغفور عبدالله) ئاماده ی کردوه، وه له سه ر داوای به پێزی هه ستام به خویندنه وه ی هه مووی دێر به دێر، له ئه نجامدا بۆم ده رکه وت که به پراستی زۆر گرنگه هه موو موسلمانان بیخویننه وه، بۆ ئه وه ی پارێزراوین له ناشه رعه کان و بیده کان، وه سوپاس بۆ خوا نوسراویکی زۆر به سووده بۆ موسلمانان له هه موو سه رده میکا، داواکارم له خوای گه وه پادا شتی به خیری ئاماده کارو خوینهر بداته وه له سه ر ماندوو بوونیا ن.

له کۆتاییدا ئه لیم:

ئهمرین و ئه وه ی نوسیومانه ئه مینیتته وه، خۆزگه ئه وه ی ئه یخوینیتته وه دوعای خیری بۆ ئه کردین به لکو (الله) به به زه یی خۆی په حمان پی بکات و له که م و کووپی و کرده وه ی خراپمان خۆش بیته. وه هه موو نوسه ریک ده مریت، به لام ئه وه ی به دهستی خۆی نوسیویته ئه مینیتته وه، بۆیه شتی که مه نوسه به دهستی خۆت ته نها ئه وه نه بیته که پیته خۆشه له رۆژی قیامه تدا ببینیته وه.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

نوسینی

عبدالکریم محمد قادر*

٣/ ذی الحجة / ١٤٢٩ هـ

* مامۆستای به پێز ناوی (عبدالکریم محمد قادر) ه له سالی ١٩٦٩ له گوندی (کۆره ی دووماله ی) ناحیه ی تانجه رۆ (وارماوا) له دایک بووه، له سالی ١٩٨٧ دیراساتی ئیسلامی ته واو کردوه له شاری سلیمانی، له سالی ١٩٩٠ دبلۆمی وه رگرتوه له زانسته شه رعه کان له به غداد، وه له سالی ٢٠٠٨ به کالۆریۆسی وه رگرتوه له زانسته شه رعه کان له کۆلیژی کوردستان بۆ پیغه یانندن پێش نوێژو وتار خوین له شاری سلیمانی، وه ئیستا پێش نوێژو وتار خوین له مزگه وتی ئیمان له سلیمانی.

پیشه کی

ماموستا خلیل احمد

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله صلى الله عليه وسلم وعلى آله وصحبه ومن والاہ الى يوم القيامة.

پاشان:

کتیبی (حوکمی مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران به بونهی له دایک بوونی باشتیرینی پیغه مبهران) م خوینده وه و بینیم نوسراویکی مه زنه که له لایه ن برای به پیزم ماموستا (عبدالغفور عبدالله) وه نوسراوه. که به شیوه یه کی جوان و بابه تیانه مه سه له که ی دیراسه کردو وه و توانیویه تی حه ق سه رخات و بهر په رچی ناحه ق و باطل بداته وه و شوبهه کانیا ن له بن دهر بیئی. بویه ئه م هه وله ی به بهرگریه کی گوره داده نریت له سوننه تی صه حیچی پیغه مبهرمان صلی الله علیه وسلم و ئه هلی سوننه و بانگه وازیکاران و پاریزه رانی سوننه ت، وه وه ستانیکی به هیزه له به رده م دوژمنانی سوننه ت و په و اج پیده رانی گومرایه تی بیدعه ت و لاری بوون به ناوی دلسوزی و خوشه ویستی بو پیغه مبهری خودا صلی الله علیه وسلم.

جا خوی گه وه پاداشتی نوسه ر بداته وه به چاکه و فه رو به ره که ت بخاته ته مه ن و خزمه ته کانی بو ئایینی پیروزی ئیسلام و ئیمه و ئه ویش له و که سانه بگپریت که به گویره ی توانایان به رگری ده که ن له شه ریه ته پاک و بیگه رده که ی که هیچ که م و کووریه کی تیادا نیه.

وصلی الله علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه وسلم

نوسینی

خلیل احمد

۵/رمضان/۱۴۲۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پێشەکی چایی یەكەم:

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا إنه من يهده الله فلا مضل له ومن يضل فلا هادي له وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله .

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾^١

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنَسَاءً﴾^٢ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي

نَسَاءً لَوْ نَبِهَهُ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾^٣

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾^٤

أما بعد:

فإن أصدق الحديث كتاب الله، وخير الهدي هدي محمد ﷺ، وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار.

دوای ئەوەی خەڵکی سەر زەوی کە وتبونه ناو گومراییه کی زۆر قول و ویل و لاری بپوون له ریگای راست و به ته‌واوی شوین هه‌واو ئاره‌زوی خۆیان کە وتبون و دەستیان دابویه بت په‌رستی و دوور کە وتبونه وه له په‌رستی خودای تاق و ته‌نها، له و کاته‌دا خوای په‌روه‌ردگار قورئانی پیروزی بۆ ناردنه‌ خواره‌وه بۆ ئەوهی بییت به‌ شهرع بۆیان و په‌یره‌وی بکه‌ن و دوور بکه‌ونه‌وه له شیرک و کوفرو گومرایی، وه بۆ گه‌یاندنی ئەم ئاینه‌ پیروزه‌ش که‌سیکی له‌ خۆیان بۆ هه‌لبژاردن بۆ ئەوهی بییته‌ پینومایی کارو پری نیشاندهریان، که‌ ئەویش پیغەمبەری خۆشه‌ویستمان (محمد ﷺ) ه، ئەو پیغەمبەره‌ی که‌ خوای په‌روه‌ردگار ده‌رباره‌ی ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾، واته‌: (پیغەمبەر ﷺ به‌ هه‌واو ئاره‌زوی خۆی قسه‌ ناکات، به‌ لکو ته‌نها وه‌ حیه‌ و بۆی نێردراوه‌)، وه‌ داواشی له‌ خەڵکی سەر زەوی کردووه‌ که‌وا شوین فه‌رمانه‌کانی بکه‌ون و دوور بکه‌ونه‌وه‌ و خۆیان بپاریزین له‌ نه‌هیه‌کانی، وه‌ک ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا ءَأْتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾، واته‌: (ئەوه‌ی پیغەمبەر ﷺ بۆی هیناون وه‌ری بگرن و ئەوه‌شی نه‌هی لی کردون لی دوور بکه‌ونه‌وه‌)، که‌واته‌ پێویسته‌ له‌ سه‌رمان لاری نه‌بین و

¹ آل عمران: ١٠٢

² النساء: ١

³ الأحزاب: ٧٠-٧١

⁴ النجم/٣-٤

⁵ الحشر/٧

لانه دین له سوننه ته که ی، وه دوور بکه وینه وه له هه موو ئه و شتانه ی که وا نه هی لی کردن و قه ده غه ی کردووه لیمان.

یه کی له و شتانه ی که پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نه هی لی کردن له وه ی که هه ستین به ئه نجام دانی و به تاوانیکی گه وره ی داناوه، بریتیه له ئه نجام دانی (بیدعه) واته: (شتی زیاد کراوه داهینراوه له دیندا) که بریتیه له و عیباده تانه ی که دراونه ته پالی دین و له بنه پره تیشدا له دیندا نین، یان کردنی کارو فرمانیک که له ئاینی پیروزی ئیسلامدا نه و ئیسلام به ریبه لی.

وه یه کی له و بیدعانه ی که له ناو کۆمه لگای ئیسلامیدا ئه نجام ده دریت و به عیباده تیکی گه وره ده زانریت و سه یر ده کریت، بریتیه له ئاههنگ گێران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم (المولد النبوی)، که ئه مه ش ه یچ بنه مایه کی شه رع ی له سه ر نه ته نها چه ند شو به ه یه کی بی بنه ماو لاسایی کردنه وه ی گا وره کان نه بیته، که یادی له دایک بوونی عیسی علیه السلام ده که نه وه، که ئه مه ش نه ک هه ر نابیت به به لگه و ده لیل له سه ر ئه م ئاههنگه، به لکو هه پره شه ی توندیش کراوه له لاسایی کردنه وه و خو جواندن پییان.

له کۆتاییدا خوای گه وره هه مومان بکات به شوین که وته ی راسته قینه ی سوننه تی پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم له هه موو کارو کرداریکی گه وره و بچو کماندا، وه نه تمان پاک بکات و هه موو شتی کمان له به ر خاتری ئه و بیته و سه رمان خات بو هه موو کاریک که پیی خو شه و جیگای ره زامه ندی ئه وه..... آمین.

وصلی اللہ علی نبینا محمد وعلی آله وصحبه وسلم

ئاماده کار

۹ رمضان / ۱۴۲۷ کۆچی

۱/۱۰/۲۰۰۶ زاینی

پیشەکی چای دوو دەم:

سوپاس و ستایش بۆ خوای گەورە و پەرستراوی راستەقینەمان، ئەو خوایەیی که ئاینەکی بۆ تەواو کردوین و بە بێ هیچ کەمو کوورپەیک بۆی دابەزاندوینەتە خوارەو، که لە قورئانە پێرۆزە کەیدا دەفرمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾، وە درود و صلوات و سەلامیش لەسەر ئەو پیغەمبەرە خۆشەویستەمان بێت که خوای گەورە پێی دەفرمویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

دوای ئەوێ بۆ جاری یەكەم ئەم بابەتە بلأو کرایەو و لە قەبارە یەکی بچوکدا کەوتە بەر دەستی خوینەرانی خۆشەویست، لە زۆر شوینەو قسەو باسی لەسەر دەکراو هەر کەسەو بە پێی بۆچونی خۆی باسی دەکردو لیوێ دەدوا، جا خەلکانیک هەبوون بە شتیکی باشیان دەزانی و پێیان وابوو کە ئەوێ نوسراوێ حەقەو راستەو بە بەلگە ی قورئان و فرمودە ی صەحیحی پیغەمبەر ﷺ سەلمینراو، بۆیە ئەوانە جگە لە بێ دەنگی و دەست خۆشی هیچی تریان نەدەوت، خوای گەورە پاداشتی بە خێریان بداتەو.

بەلام جۆری دوو میان کە ئەمە زیاتر جیگای مەبەستی منە کە قسە ی لەسەر بکەم و لەسەری بدویم، ئەو کەسانە بوون کە زۆر بێ وێژدانانەو بە بێ هیچ بەلگە یە ک دەکەوتنە سەر باسی بابەتە کەو بێ ئەوێ هیچ ترسیکی خوای گەورە لە دلێاندا بێت هەموو بابەتە کە یان بە کوفرو گومرایی دەزانی، وە وایان دەردەبەری کە ئەوانە ی باس لەو جۆرە بابەتانە دەکەن گومران و دوور کەوتونەتەو لە ئایینی پێرۆزی ئیسلام.

بەراستی سەیرە یەکیک بلێت با بەتەنهاو لە هەموو کارو کرداریکماندا شوین پیشەو خۆشەویستمان پیغەمبەر ﷺ بکەوین، وا لە قەلەم بدریت کە ئەو کەسە گومرایی و دوور کەوتۆتەو لە ئایینی ئیسلام !!!

بۆ نمونە ووتار بیژیک لە یەکیک لە مرگەوتەکان و لە کاتی ووتاری پۆژی هەینیدا ووتبووی: (ئەوێ ئەم بابەتە ی نوسیو و ئەوێش کە دەخوینیتەو هەموویان کافرن)، بە راستی جیگای داخە مامۆستایەکی بەرپێز دوای چەندین سال خویندنی زانستی شەریعی، بە یەکیک کە باسی تەنها شوین کەوتنی سوننەتی پیغەمبەر ﷺ و دوور کەوتنەو وازھێنان لەو شتە زیادانە ی کە کەوتنەتە ناودینەو بکات و پالپشتی قسەکانیشی قورئان و فرمودە ی صەحیحی پیغەمبەر ﷺ بێت، بلێت ئەو کافرن !!! وە من پرسیار لە مامۆستایان دەکەم بە شیوێ یەکی گشتی، یەکیک ئاوا بێت و داوا لە خەلک بکات کە واز لە بیدعە بەینن و تەنها شوین سوننەتی پیغەمبەر ﷺ بکەون، ئایا ئەو کەسە کافەر؟

و ئەو باشە ئەم مامۆستا بەرپێزە لەو ناترسیت کە ئەگەر ئەو کەسانە شایانی ئەو نەبن کە پێیان بوتریت کافر، ئەوا کافر بوونە کە بەسەر خۆیدا بگەریتەو وە ک پیغەمبەر ﷺ دەفرمویت؟

بۆیە منیش لەبەر ئەمانەو تا بابەتە کەش ووردتر باس بکەم و پالپشتی زیاتری بۆ پەیدا بکەم لە پرووی زانستی و بابەتیو، هەستام بە کۆکردنەو ی بابەت و سەرچاوە ی زیاتر لەسەر ئەم باسەو سەر لە نوێ داریشتنەو ی بەو شیوێ یەکی کە لەبەر دەستت دایە.

وە دوای تەواو بوون و کۆتایی هاتنیشی بە پێویستمان زانی بیخەمە بەر چاوی ئەم مامۆستا بەرپێزو خۆشەویستانەم و چەند مامۆستایەکی تر، کە پێیدا بچنەو و بابەتە کە لە پرووی زانستیو هەل بسەنگینن، بۆ

ئەو هی دوور بێت لە هەلە و کەمو کووری. وە وەك پیغەمبەر ﷺ دەفەر مویت: (من لا یشکر الناس لا یشکر الله)^٦، بۆیه من حەمدو سوپاسی خوای گەورە دەکەم لەسەر تەواو کردنی ئەم کتیبە و وە هەر لێرە شەو و سوپاس و خۆشەویستی خۆم دەنێرم بۆ ئەم مامۆستا بە پێزانە ی کە پییە وە ماندوو بوون و کاتی خۆیان بۆ تەرخان کردم، وە هەر وە ها هەموو ئەو کە سەنەش کە کەم و زۆر هاوکاریان کردووم، داواکارم لە خوای گەورە کە بە باشتترین شیۆه پاداشتی هەموو لایەکیان بداتە وە.

لە کۆتاییدا دەلێم: ئەو هی کە راستە و پیکاو مە ئەو هە لە خوای پەر وەرد گارە وە یه، وە ئەو هەش کە هەلە یه و نەم پیکاو ه ئەو ه لە نەفس و شەیتانە وە یه و داوای لی خۆشبوون دەکەم لە خوای گەورە لە سەریان، وە خوای گەورە پاداشتی هەموو ئەو کە سەنە بداتە وە کە لە کاتی بەر چاو کە و تەنی هەر هەلە یه ک، (هەلە کە) وە ک دیاریه ک بۆ خاوەنە کە ی دەنێرنە وە بۆ ئەو هی لە چاپەکانی داھاتوودا چاکیان بکات انشاء اللہ.

وصلی اللہ علی نبینا محمد و علی آلہ و صحبہ وسلم

ئامادە کار

٨/ صفر/ ١٤٣٠ کۆچی

٢٠٠٩/٢/٣ زایینی

^٦ (صحیح) انظر حدیث رقم: ٦٦٠١ فی صحیح الجامع.

بهره نیدی پیه گه م

به شی پیه گه م:

سه ره تا پیه ک ده رباره ی بیدعه

به شی دوو ه م

تیگه یشتنیکی هه له ده رباره ی بیدعه

به شی سییه م

له گرنه گترین ترسناکی و خرا پیه گانی بیدعه

به شی به گه م:

سه ره تا په ک ده ربار هی بیدعه

پیش ئه وه ی بچینه سه ر بابه ته که مان به شیوه یه کی گشتی و باس کردنی حوکمی مه ولود خویندنه وهو ناههنگ گێران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و هه لسه نگاندنی هه موو ئه و شو به ه و گومانانه ی که ده یهیننه وه بۆ شه رعیه ت دان پیی و پوجه ل کردنه وه یان به به لگه ی قورئان و سوننه ت و سه لماندنی ئه وه ی که به لئ ئه مه بیدعه یه و ئایینی پیروزی ئیسلام بی به ریه لی، به پیویستی ده زانم که میک باسی (بیدعه) بکه ین له ژیر پۆشنای قورئان و سوننه ت و وته ی زانایندا.

ووشه ی (بیدعه) واتا داهینان و هینانه کایه ی شتی که پیشتر نه بووبیت، وه له پووی زمانه وان ی و شه رعیه وه پیناسه ی جیای بۆ کراوه:

بیدعه له زمانه وانیدا:

بیدعه له زمانه وانیدا وه رگراوه له (البدع)، ئه ویش داهینان و هینانه کایه ی شتی که که وینه ی ئه و شته پیشتر نه بووبیت، وه ک خوای گه وره ده فه رموی: ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾^٧، واته: (داهینه رو به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهویه به شیوه یه ک که پیشتر وینه و هاوشیوه ی نه بووه). وه هه روه ها ده فه رمویت: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ﴾^٨، واته: (بلی: من یه که م که س نیم که په یامی خوای هینابیت بۆ به نده کانی، به لکو زۆر له پیغه مبه ران له پیش منه وه هاتوون)^٩.

بیدعه له زاراوه ی شه رعدا:

وه زانایان رایان جیاوازه له دیاری کردن و پیناسه کردنی (بیدعه) له شه رعدا، هه ندیکیان له به رامبه ر سوننه تیان داناوه، وه هه ندیکی تریان به شیوه یه کی گشتی بۆ هه موو داهینراویکیان داناوه که له دوا ی سه رده می پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ داهینراون، جا ئه و داهینراوه چاک بیت یان خراب (محموداً أم مذموماً)، وه چاکترین و پوونتین و کوکراوه ترین و به هیزترینیان ئه وه یه که: (الطريقة المخترعة في الدين تضاهي الشرعية، يقصد بها التقرب إلى الله، ولم يقم على صحتها دليل شرعي صحيح أصلاً)^{١٠}، واته: (رێگا خو په رسته یه کی داهینراوه له دیندا، که له رێگا شه رعیه که ده چیت،

⁷ البقرة: ١١٧

⁸ الأحقاف: ٩

⁹ البدعة: تعريفها - أنواعها - أحكامها، للشيخ/صالح بن فوزان الفوزان (ص ٧).

¹⁰ الاعتصام للشاطبي (١/٣٧)، دار المعرفة-بيروت.

وه مه به سستیش له گرتنه بهری ئه م ریگا داهینراوه زیاتر نزیك بوونه و هیه له خوا، له کاتیکدا هیچ به لگه یه کی شه رعی راست و صه حیج له سهر ئه م ریگا داهینراوه نیه).

وه به م نمونه یه پیناسه که زیاتر روونتر ده بیته وه:

له فهرموده ی صه حیجدا هاتوو ه که زیکر کردن له دوا ی نو یژ ه فهرزه کان هیه، که وابوو ئه م زیکری دوا ی نو یژانه ریگه خوا په رستیه کی شه رعیه. به لام هه ندی کس به بی بوونی هیچ به لگه یه کی راست زیکری پیش نو یژیشیان داهینه وه، وه ئه مه ش ریگا خوا په رستیه کی داهینراوه له دیندا له سهر شیوه ی ریگا شه رعیه که، به لام له بهر ئه وه ی بی به لگه یه ئه وه دروست نیه و ر هت کراوه یه، چونکه شه ریه ت دانهر (شارع) ته نها خوا یه و پیغه مبه ریش صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ راگه یه نهری ئه م شه ریه ته یه، وه بو هیچ که سیك نیه که شتیکی تری هاوشیوه ی شه رع دابهینیت، ئه گینا با نو یژی به یانیش که دوو په کعه ته له شه رعدا با بیکه ین به چوار وه ک نو یژی نیوه رۆ، چونکه ئه گهر دروست بیته زیکریکی تایبه ت له پیش نو یژ زیاد بکریت ئه وا دروستیشه یه ک دوو په کعه تی نو یژیش زیاد بکریت!؟

وه هه روه ها زور پیناسه ی تریش بو بیدعه کراوه له زاراوه ی شه رعدا، له وانه: (ما أُحْدِثُ فِي دِينِ اللَّهِ، و لیس له أصل عام ولا خاص يدل عليه)، واته: (بیدعه ئه و شتانه یه که له دیندا داهینراون، وه هیچ بنچینه یه کی گشتی و تایبه تی نیه که ده لاله تی بو بکات و به لگه بیته له سهری)، وه به ده سته واژه یه کی کورتر: (ما أُحْدِثُ فِي الدِّينِ مِنْ غَيْرِ دَلِيلٍ)، واته: (هه موو ئه و شتانه یه که له دین داهینراون به بی هیچ ده لیل و به لگه یه که له سهری) ¹¹.

وه بی گومان بنچینه ی سهره کی ئه م ئایینه پیروژه (ئیسلام) که به لگه ی بنه بری له قورئان و سوننه ت له سهره؛ ئه وه یه که: جگه له خوا ی گه وره که سی تر نه په رستریته؛ وه نه ش په رستریته ته نها به و شیوازه نه بیته که به شه رع دانراوه له کتیبی خوا ی گه وره (قورئان) و سوننه تی صه حیج پیغه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وه لیروه زانایان فهرموویانه: (عیباده ت وه ستاوه له سهر به لگه و ده لیل)، به مانای: موسلمان نزیك نابیته وه له خوا ی گه وره ته نها به وه نه بیته که بو ی به شه رع داناوین، وه پیغه مبه ریش صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ روونی کردۆته وه بو مان، به لام که سیك بیه ویت له خوا ی گه وره نزیك بیته وه به چهند کرده وه یه ک و واش گومان به ریته به عه قلی خو ی که کاریکی چاکه، یان ئه و کرده وه یه ی له غه یری خو ی وه رگرتبیته، وه ئه گهر ئه و که سه ی لی ی وه رگرتوو ه زانایه کی گه وره ش بیته، ئه وه کرده وه که ی به سهر دا ده دریتته وه که سیکی داهینه ر (مبتدع) ه ئه گهر نیه تی خیری شی هه بیته.

له (ابن مسعود) وه ره زای خوا ی لی بیته هاتوه که فهرمویه تی: (وكم من مرید للخیر لن یصیبه) واته: (چه نده ها که س به نیازو شوین که وته ی خیرن، به لام نای پیکن)، ئه مه ی به کۆمه لیك ووت که (سبحان الله و الله اکبر و لا إله إلا الله و الحمد لله) یان ده کرد، وه ئه م زیکرانه یان به ورده به رد ده ژماردن، کاتیکیش نه ی لی کردن وتیان: (هیچ مه به سستیکمان نه بووه ته نها خیر نه بیته).

وه لیروه بنچینه یه کمان ده ست ده که ویت که جیگیرو زانراوه لای زانایانی ئیسلام، ئه ویش ئه وه یه که له کاتی روودانی کیشه و خیالفا دا پیویسته بگه ریینه وه بۆلای قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه ئه وه ی به به لگه وه

دهستمان کهوت لئی وەرگرین و کاری پی بکهین، وه ئه وهی به لگه شمان له سه ری دهست نه کهوت ئه وا به هویه وه له خوی گه وره نزیك نابینه وهو پیویسته وازی لی بهینین .

خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَذُوهٗ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝۱۲﴾ ، واته: (ئه هی ئه وانه ی که ئیمانان هیناوه گوئ رایه لی خواو پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکهن و گوئ رایه لی ئه وانه بکهن له خوتان واته له ناو ئیوهی موسلماندا که کارو فه رمانتان به پیره ده بن، وه ئه گه ر له شتی کدا کیشه که و ته ناوتان ئه وا بیگیره وه بو لای خواو پیغه مبه ره که ی (قورئان و سوننه ت) ئه گه ر ئیوه بپواتان به خواو پورژی دوایی هه یه، ئه وه بو ئیوه چاکتره و ئه نجامیشی باشتره). وه دیسان ده فهرمویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۝۱۳﴾ ، واته: (ئه وهی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوئ هیناون و هری بگرن و ئه وه شی نه هی لی کردون خوتانی لی به دور بگرن)، شیخ عبدالرحمن السعدي^{۱۴} ره حمه تی خوای لی بیته له ته فسیری ئه م ئایه ته دا ده لیت: (ئه مه گشتگره بو هه موو بابه ته بنچینه یی و لاوه کیه کانی دین (الأصول والفروع)، وه ئاشکراو په نه انه کانی، وه ئه وه ش که پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیی هاتووه، ئه وه پیویسته له سه ر به نده کان که دهستی پیوه بگرن و شوینی بکه ون، وه بو یان هه لال نیه که پیچه وانه ی ئه و بکه ن، وه فه رموده ی پیغه مبه ر له سه ر حوکمی شتی ک ئه وه وه ک حوکمی خوای گه وره وایه له سه ری، وه هیچ پوخسه ت و عوزرک نیه بو هیچ که سی ک که وازی لی بهینیت، وه دروستیش نیه که ووته ی هیچ که سی ک پیش ووته ی ئه و بخریت^{۱۵}).

وه پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له وه فه رموده یی که دایکی ئیمانداران عانی شه ره زای خوای لی بیته ده یگیرته وه و (زانایان به ته رازویان داناوه بو کرده وه ئاشکراکان) ده فهرموئ: (من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد) ^{۱۶} ، واته: (هه ر که سی ک کرده وه یه ک بکات و ئه مری ئیمه ی له سه ر نه بیته، ئه وه ره د ده کریته وه، واته قبول ناکریت و لی ی

¹² النساء/ ۵۹

¹³ الحشر/ ۷

¹⁴ زاناو شاره زاو موفه سه ری قورئان شیخ (عبدالرحمن بن ناصر بن عبدالله بن ناصر آل السعدي) یه، له (۱۲/ محرم/ ۱۳۰۷) ی کۆچی له (عنیزه) له دایک بووه، له ته مه نی (۴) سالی دا دایکی مردووه، وه له ته مه نی (۷) سالی دا باوکیشی ده مریت، وه هه ر له مندالیه وه زی ره کی و لی هاتووی و ئاره زوی فی ربوونی زانستی شه رعی پیوه دیار بووه.

وه له دوای مردنی باوکی دهست ده کات به قورئان خویندن و له ته مه نی (۱۱) سالی دا هه موو قورئان له به ر ده کات، پاشان دهست ده کات به خویندن زانسته شه رعیه کان تا وای لی دیت له هه موو بواره کاند زانستی کی باش فی ر ده بیته، وه له ته مه نی (۲۳) سالی دا داده نیشیت بو وانه وتنه وه و خه ریکی کاروباری فه توا ده بیته به به رده وامی. وه ناویراو خاوه نی نزی که ی (۳۶) کتیب و بلاوکراوه یه، له سه روو هه موویانه وه ته فسیره نایاب و پر مانا که ی (تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان) که له زور شوین به ته فسیری سه عدی ناسراوه، شایانی باسه شیخ محمد بن صالح العثیمین ره حه تی خوای لی بیته ده رباره ی ته فسیره که ی ده لیت: (پیویسته له سه ر هه موو ئه وانه ی که به دوای کتیبی ته فسیردا ده گه رین، کتیبخانه که یان خالی و به تال نه بیته له م کتیبه).

وه پینج سال به ر له مردنی توشی پاله په ستوی خوین ده بیته، تا له به ره به یانی پورژی (۲۳/ جه مادی کۆتایی/ ۱۳۷۶) ی کۆچی، کۆچی دوایی ده کات.

¹⁵ تفسیر السعدي، ص ۱۰۰۳.

¹⁶ رواه مسلم رقم الحدیث (۱۷۱۸)

وهر ناگیریت)، وه شیخی پایه بهرزو زانای فهرموده ناس شیخ (محمد ناصر الدین الألبانی^{١٧}) ره حمه تی خوی لى بیت دربارهی ئەم فهرموده یه ده لیت: (ئەم فهرموده یه بنچینه و بنه مایه کی گوره یه له بنچینه و بنه ماکانی ئیسلام، وه یه کیکه له فهرموده پر ماناو کۆکراوه کانی پیغه مبهه صلی اللہ علیہ وسلم؛ چونکه زۆر به ئاشکراو پوون و راشکاوی په ددی هه موو بیدعه و داهینراویک ده داته وهو پوچه لیان ده کاته وه)^{١٨}.

وه له ریوایه تیکی تر دا هاتوه که پیغه مبهه صلی اللہ علیہ وسلم ده فهرمویت: (من أحدث فی أمرنا هذا ما لیس منه فهو رد)^{١٩}، واته: (هه ر که سیک شتیک دابهینیت له دینی ئیمه داو تیدا نه بیت، ئەوه ر ه د ده کریته وه).

وه هه روه ها دربارهی پیناسه که ی پیشوو (شیخ سلیم اهلالی) ده لیت: که ده فهرمویت: (بقصد التقرب إلى الله)، ئەوا بیدعه ی دنیا یی و ئەوانه ی په یوه ندیان به ژیا نی خه لکه وه هه یه وه ک: ئۆتۆمۆبیل و بارود و فرۆکه و دانان و نویسی کتیب و هاو وینه ی ئەمانیش، وه ئەمانه هه موویان هۆکاری شه رعین له بهر ئەوه ی هه موویان ده گه ریته وه سه ر ئەوه ی که مه شروعن و دروستن، وه هه ر ئەمانه شن که پینج حوکمه که (الأحكام الخمسة) ده یان گریته وه، نه ک بیدعه ی دینی، وه ئەوه شه که ده وتریت: (ما لا یتیم الواجب إلا به فهو واجب)، نه ک به و شیوه یه ی که (عز بن عبدالسلام)^{٢٠} ره حمه تی خوی لى بیت ده لیت دربارهی دابه ش کردنی بیدعه ی دینی بۆ پینج به ش^{٢١}.

¹⁷ ناوی (ناصر الدین کوری حاجی نوح نجاتی) یه و به ره گه ز ئەلبانیه و له سالی (١٣٣٢هـ - ١٩١٤ز) له شاری (اشقودره) ی پایته ختی ئەلبانیا له دایک بووه، به لام به هۆی ناهه مواری ئەو ولاته وه باوکی ئەلبانیا جی ده هیلیت و پوو ده کاته شام. شیخ ئەلبانی لای باوکی کۆمه لیک کتیبی خویندوه له زانسته جیا جیاکاندا، له وانه فیهو صرف و هه ر لای باوکی قورنای ته واو کردوه، وه هه روه ها شیخ (راغب الطباخ) که زانای شاره زای (حلب) بووه له زانستی فهرموده دا، ئیجازه ی زانستی فهرموده ی به شیخ ئەلبانی ده به خشیت، ئەمه ش وه لامیکه بۆ ئەو دل نه خو شانه ی که ده لین شیخ ئەلبانی لای هه یج که سیک زانستی شه رعی نه خویندوه. پاشان له گه ل کردنه وه ی زانکۆی ئیسلامی له سعودیه ئەو یه کی که ده بیت له مامۆستا کانی ئەو زانکۆیه و بۆ ماوه ی (٢) سال وانه ی زانستی فهرموده (علوم الحدیث) ی تیدا وتۆته وه به سه رکه وتووی له کاتی که هه لگری هه یج شه هاده و برونانه یه کی ئەکا دیمیش نه بووه.

وه هه روه ها شیخ ئەلبانی زۆر کاریگه ر بووه به هه رسێ شیخی ئیسلام (ابن تیمیه و ابن القیم الجوزیه و محمدی کوری عبدالوهاب) ره حمه تی خویان لى بیت، که بانگه وازیان کردوه بۆ قورن و سوننه تی سه حیح و گه رانه وه بۆ لایان له هه موو پوو یه که وه، وه درایه تی کردن و له ناو بردنی بیدعه و هه لگرانی بیرو باوه ره گو مپا کاره کان، وه ئەمه ش زۆر به پوونی له قسه و فه توکانیدا در ده که ویت که ووته کانیا ن وه ک به لگه به کار ده هی نی ت و پشتیا ن پی ده به ستیت.

وه کتیب و نوسراو ته حقیقاتی شیخ ئەلبانی ره حمه تی خوی لى بیت به چاپکراو و چاپ نه کراو یه وه ده گاته نزیکه ی (٢٣١) کتیب، که ئەمه ش پرێزه یه کی زۆر به رچاوه و گه وره یی و فراوانی زانستی ئەم زانا به پرێزو پایه به رزه در ده خات، وه هه روه ها نیشانه ی به ته نگه وه بوون و خه م خۆری بووه بۆ بانگه وازی ئیسلامی و خه زمه ت کردنی سوننه تی سه حیحی پیغه مبهه صلی اللہ علیہ وسلم و پربازی سه له فی صالح په زای خویان لى بیت، وه ئەم زانا به پرێزو فهرموده ناسه له ته مه نی (٨٨) سالی داو له رۆژی شه ممه ٢٢/جه مادی کۆتایی سالی (١٤٢٠) کۆچی - ١٩٩٩ زایینی) له دوا ی عه صرو پیش خۆر ئاوا بوون کۆچی دوا یی کرد.

وه رگریا وه له: الإمام الألبانی حیاته دعوته جهوده فی خدمه السنه، تألیف محمد بیومی.

¹⁸ ارواء الغلیل فی تخریج أحادیث منار السبیل، للشیخ/محمد ناصر الدین الألبانی، ص/ (١٢٨).

¹⁹ رواه مسلم (١٧١٨)، وأخرجه أحمد (٢٤٥٠٤) و (٢٦٠٩٢) و (٢٦٩٧)، والبخاري (٢٦٩٧) وأبو داود (٤٦٠٦)، وابن ماجه (١٤) وابن حبان (٢٦) و (٢٧)، والطیالسی (١٤٢٢)، والدرقطنی (٢٢٤/٢٢٥/٢٢٧)، وغیرهم.

²⁰ له به شه کانی داهاتودا باسی ئەم جۆره دابه ش کردنه ده که یه که شیخ (العز بن عبدالسلام) ره حمه تی خوی لى بیت کردوویه تی، وه زۆرێک له زانایان له سه ر ئەم جۆره دابه ش کردنه یان نویسه و پوونیا ن کردۆته وه که دابه ش کردنیکی هه له یه و له گه ل بنچینه کانی ئایینی پرۆزی ئیسلامدا ناگو نجیت، پشت به خوی گه وره له جیگای خۆیدا باسیان ده که یه ن.

وه سه ره پای هه موو ئه وانهش خوی گه وره ده فره رمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾^{۲۲}، واته: (ئه مپرو دینه که م بو ته واو کردن و نیعمه تی خوّم به سه ردا ته واو کردن وه رازی بووم بو ئیوه که ئیسلام دینتان بیّت)، وه پیشه وا ابن کثیر له ته فسیری ئه م ئایه ته دا ده لیت: (ئه وه گه وره ترین نیعمه ت و به خششی خوی له سه ر ئه م ئوممه ته، به شیوه یه که خوی گه وره دینه که ی بو ته واو کردوون و پیوستیان به دینیکی تر نیه جگه له و، وه هه روه ها پیوستیان به پیغه مبه ریکی تر نیه جگه له پیغه مبه ره که ی خویان؛ وه هر بویه شه خوی گه وره کردوویه تی به کوتایی پیغه مبه ران صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه ناردوویه تی بو مرقه کان و جنوکه کان، وه هیچ شتی که حال نیه ته نها ئه وه نه بیّت که ئه و حه لالی کردووه، وه هیچ شتی که حه رام نیه ته نها ئه وه نه بیّت که ئه و حه رامی کردووه، وه هر شتی که ئه و به دینی دانه نابیّت ئه وه دین نیه، وه هر شتی که ئه و هه والی پیدابیّت ئه وه حه قه و راسته و درو خیلافی تیدا نیه، هه روه که خوی گه وره ده فره رمویت: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾^{۲۳}، واته: راسته له هه وال دان و ئیباردا، وه عدل و دادپه روه ره له و شتانه ی که فرمانی پیکردوون و ئه وانهش که قه ده غه ی کردوون (الأوامر والنواهي)، وه که دینه که شی بو ته واو کردن ئه وه نیعمه تی خوی به ته واوی به سه ردا رشتن، بویه خوی گه وره ده فره رمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ واته: ئیوهش رازی بن به و دینه که خوی گه وره بوی ناردوون، چونکه دینیکه خوی گه وره پیی رازی و خوشی ده ویّت، وه به باشتزینی پیغه مبه ر له ناو پیغه مبه راندا ناردوویه تی، وه باشتزینی و پیروزترین کتیبی بو دابه زاندووه، وه ابن عباس ده لیت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾، ئه وه ئیسلامه، وه هه وال ده دات به پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و ئیمانداران: که به راستی خوی گه وره ئیمانی بو ته واو کردوون، وه هیچ پیوستیان به شتی که له وه زیاتر نیه، وه به راستی خوی گه وره ته واوی کردووه و هیچ شتی که لی که م مه که نه وه)^{۲۴}.

وه پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فره رمویت: (ما بقي شيء يقرب من الجنة و يباعد من النار إلا وقد بين لكم)^{۲۵}، واته: (هیچ شتی که نه ماوه که پیی له به ههشت نزیک ببنه وه، وه دورتان بخاته وه له ئاگری جه هه ننه م، ئیلا بو تان رون کراوه ته وه). که واته مادام هه موو شتی که مان بو رپوون کرابیته وه که پیی له به ههشت نزیک ببینه وه و ئه وهش که له دوزه خ دورمان ده خاته وه، چ پیوست به داهینان و بیدعه ده کات؟! له کاتی که دا هه موو داهینراوو بیدعه یه که گومراییه و هه موو گومراییه کیش له ئاگردایه .

²¹ البدعة وأثرها السيئ في الأمة، للشيخ سليم الهلالي، (ص ٦).

²² المائدة/ ٣

²³ الأنعام: ١١٥

²⁴ عمدة التفسير (ج ١ ص ٥٥٤)

²⁵ أخرجه الطبراني في معجمه الكبير (١٦٤٧)، وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة رقم (١٨٠٣).

وه (ابن الماجشون^{٢٦}) ده لیت: (گویم له ئیمام مالک بوو ده یفه رمو: هه ر که سیک بیدعه یه ک له دینی ئیسلامدا دابهینیت و به چاکیشی بزانییت، ئه وه وا گومان ده بات که محمد ﷺ خیانته تی له په یامه که ی خوای گه وره دا کردووه، چونکه خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ وه ئه وه ی ئه و پۆژه دین نه بو بییت، ئه وه ئه مپۆ نابیت به دین^{٢٧}.

وه ئیمام (الشوکانی^{٢٨}) له (القول المفید) دا ده لیت: خوای گه وره ئاینه که ی ته واو کردووه پیش ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ بمریت.

که وا بوو ئه و بۆچونه چیه که دایان هیناوه دوا ی ئه وه ی خوای گه وره دینه که ی ته واو کردووه؟!

- ئه گه ر له دیندا بییت به بروای خۆیان، ئه وا دینه که ته واو نه بووه، ته نها به ره ئی و بۆچونی ئه وان نه بییت!

ئه مه ش ره دده له سه ر قورئان!

- وه ئه گه ر له دینیشدا نه بییت، ئه وه چ سو دیک هه یه خه ریک بوون به شتیک که له دیندا نه ی؟! .

²⁶ ناوی (عبدالعزیز بن عبدالله بن أبی سلمه الماجشون المدني)یه، له پیشه واو زانا گه وره و باوه ر پیکروه کانی تابعی تابعیینه، له سالی (١٦٤) کۆچی، کۆچی دوا یی کردووه.

²⁷ الاعتصام ١/٤٩

²⁸ ناوی (محمد بن علی بن محمد بن عبدالله الشوکانی)یه، له سالی (١١٧٣) ی کۆچی له دایک بووه، وه تا ته مه نی (١٠) سالی قورئانی پیرۆزو زۆر بابه تی تر له به ر ده کات، وه نوسینه کانی ئه م زانا به رزه ده گاته نزیکه ی (٢٧٨) بابه ت، که ژماره یه کی زۆریانی لی بلاوکراوه ته وه، وه له سالی (١٢٥٠) ی کۆچی، کۆچی دوا یی کردووه.

به شی دووهم

تیگه یشتنیکی هه له ده رباره ی بیدعه

هه ندی له زانایان په حمه تی خویان لی بیّت له قسه کردن ده رباره ی بیدعه به هه له دا چوون و له و ئیجتهاده ی که کردوویانه نه یان پیکاره، وه یان ئه وان مه به ستیان راست بووه به لام ئه وانیه ی دوا خویان به هه له قسه کانیا ن لیک داونه ته وه.

وه هه ندی قسه و ووته له م باره یه وه له پیشه و او زانا به رزه کانه وه هاتوو که به و مه به سته نه یان ووتوو که ئیستا موبته دیعه کان باسی لیوه ده که ن.

بۆ نموونه:

نموونه ی یه که م: خلیفه عومه ر په زای خوی لی بیّت کاتی که بینی موسلمانان به ش به ش و پارچه پارچه نوژی ته راویح ده که ن، هه موویانی کو کرده وه ئیمامی کی بۆ دانان بۆ ئه وه ی یه که جماعت بیّت، وه فه رموی: (نعمت البدعة هذه) واته: باشتین داهینان ئه وه یه.

به لام چ داهینانی کی کرد؟! ئایا ئه وه ی که کردی ته نها له زماندا (في اللغة) به داهینان و بیدعه حیسابه یان له شه رعیشدا؟

بیگومان بیدعه یه کی زمانه وان ی (البدعة اللغویة) بوو نه که داهینانی کی شه رع ی (البدعة في الشرع).

چونکه ئه نجام دانی نوژی ته راویح به جماعت له شه رعدا شتیکی داهینراوو بی به لگه بنه ما نه بوو، به لکو چه ند به لگه یه کی له سه ر بوو، وه که:

أ- پیغه مبه ری خوا صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ چه ند شه ویک به جماعت کردی، به لام له ترسی فه رز بوون به رده وامی پینه دا، وه که وه فات ی کرد ترسی فه رز بوون نه ما و سوننه ته که گه رایه وه شوینی خوی که به جماعت کردنه.

ب- وه پینه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له سوننه تی قه ولیدا فه رمویه تی: (من قام مع الإمام حتى ينصرف كتب الله له قيام ليلة)²⁹ واته: (هه ر که سیک له گه ل ئیمامه که ی نوژی ته راویح بکات تا وه کو ته واو ده بیّت، ئه وا خوی گه وره نوژی ته واوی شه وه که ی بۆ ده نویت).

که واته: هه رچه نده ئه و ئیشه ی که پیشه وای موسلمانان (عومه ر) په زای خوی لی بیّت کردی، پیشتر به به رده وامی نه بوو له به ر پیکری که ترسی فه رز بوون بوو، جا له به ر نه بوونی به م شیوه ی له زمانی عه ره بیدا دروسته وه سف بکریّت به تازه داهاتوو (بدعه)، به لام چونکه به لگه ی شه رع ی له سه ره ئه وه به بیدعه دانانریّت له شه رعدا به لکو سوننه ته.

بۆیه به کورتی ئه وه ی که (عومه ر) په زای خوی لی بیّت کردی له زمانی عه ره بیدا پیی ده وتریّت (بدعه)، چونکه هه ر شتی که داهاتوو بیّت و پیشتر وینه ی هاوشیوه ی نه بیّت، ئه وه پیی ده وتریّت (بدعه) (داهاتوو) هه رچه نده به لگه ی شه رعیشی له سه ر بیّت.

²⁹ رواه النسائي (١٦٠٤)، وابن ماجه (١٣٢٧) وصححه الألباني.

کهواته: (بده بوو له زمانه وانیدا، وه سوننهت بوو له شه رعدا).

وه بۆ زیاتر پوون کردنه وهی له م سى خاله وورد به ره وه:

۱- هه ر شتیك كه پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرد بیتی، ئەوا ئەنجامدانی ئەو شته یان زیندوو کردنه وهی دواى وون بوون و

مردنی، سوننه ته نهك بیده، ئەمهش ئەم فه رموده یه ده یگریته وه: (من سن فی الإسلام سنة حسنة....).

به واتایه کی تر: شتیك بۆ خوی سوننه ته وهك خیرکردن (الصدقة)، به لام له شوینیك یان له سه رده میك كه س

نایكات، وه كه تۆ ببیته پیشهنگی خه لکی و سوننه ته كه زیندوو بکه یته وه ئەوا بهر ئەم فه رموده یه ده كه ویت.

۲- هه ر کاریك پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوی به عمه لی نه یکرد بیت، به لام به زمان پوخسه تی دابیت، یان ئیقپاری له سه ر

کرد بیت، ئەوه کردنی ئەم کاره له دواى پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له زمانی عه ره بیدا به بیده داده نریت، به لام له شه رعدا

بیده نیه به لکو سوننه ته، نمونه ی ئەم جو رهش وهك کرداره كه ی عومه ر په زای خوی لی بیت.

۳- هه ر کاریك پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه یکرد بیت، هه رچه نده داخوازی کردنیشی هه بوو بیت، وه هیه ر یگریتیش

نه بوو بیت له ئەنجامدانیدا، وه به زمان و ئیقپاریش ریگه ی پی نه دابیت، ئەوه ئەنجامدان و کردنی بیده یه له

زمانه وانیش و له شه رعیشدا، وه نه کردنی سوننه ته، ئەمهش پیی ده وتریت (السنة الزکیة)، وه نمونه ی ئەم

جو رهش زۆرن وهك ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

نموونه ی دووه م: ده گپرنه وه له ئیمامی شافعی په حمه تی خوی لی بیت كه فه رموویه تی: دوو جو ر بیده هه یه

ئه وانیش (الحمودة والمذمومة)، به لام مه به سستی ئەم زانا پایه به رزو به ریژه بریتی نه بووه له جو ری بیده له شه رعدا،

به لکو مه به سستی چه ند شتیکی شه رعی و دروستن وهك :

أ- خالی دووه می رابردوو.

ب- هه ر کاریك كه داخوازی کردنی نه بووه له سه رده می پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به لام دواى ئەو كه داخوازی کردنی په یدا

بووه، كه ئەمهش ده چیته بواری (المصالح المرسله) وه.

ج- داهینانیك كه له دونیادا بیت نهك له دیندا.

وه هه ندی له وه له و راو بۆچونانهش كه وتراون ده رباره ی بیده و خه لکی به هه له لی تیگه یشتوون، ئەمانه ن:

یه گه م: دابه شکردنی بیده بۆ (بیده ی چاك و خراب) (الحسنة والسيئة) یان (الحمودة والمذمومة)، وه ئەم

دابه شکردنهش ناگه ریته وه سه ر شه رع و هیه ر بنچینه یه کی نیه تییدا، وه چۆن بنچینه ی هه یه له کاتیكدا پیچه وانیه ی

قورئان و فه رموده ی سه حیجی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ !!؟

وه ئەهلی سوننه بروایان وایه كه دین ته واو کراوه له لایه ن خوی په روه ردگاره وه، وه ئەوه ی له سه ر خه لکیش

پیویسته بریتیه له گوپراهی لی کردن و جی به جی کردن (السمع والطاعة)، كه ئەمهش له زۆر ئایهت و فه رموده ی

پیغه مبهه ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه سستی پی ده کریت، وه هه موو ئەو شتانهش كه په یوه ندی به ژیانى مرۆقه وه هه یه له ئایینی

پیرۆزی ئیسلامدا پوون کراوه ته وه هه ر له و پۆژه وه كه له دایک ده بیت تا ئەو پۆژه ی كه ده خریته ناو گوپره وه.

وه هه روه ها دانانی شه ریهت و دین، حق و مافی خوی په روه ردگاره نهك هی مرۆقه کان، وه ئەگه ر زیاد کردن

له دیندا دروست بیت ئەوا كه م کردنیش تییدا هه ر ده بیت دروست بیت، هه ر بۆیه پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه هی کردوو له

زیاد کردن و داهینانی بیده له دیندا. كه وابوو ئەو كه سه ی كه بیده یه ك له دیندا داده یینیت و زیاد ده كات، ئەوه

به و قسه یه یان ئه و کرده وه یه ی ئه وه وهرده گیریت که شه ریه تی خوی گه وره ته واو نه بووه؛ چونکه ئه گه ر بر وای وایت که شه ریه تی خوی گه وره ته واوه له هه موو پرویه که وه، ئه وا بیده ناکات و هیچ شتیکی تیادا زیاد ناکات. وه ئه گه ر دانانی شه ریه تی کاری خه لکی بوایه ئه وا پیوستی نه ده کرد خوی گه وره شه ریه تی و ئاین دابه زینیت و پیغه مبهه ران بنییت، وه ئه و که سه ی بیده له دیندا داده هینیت و زیاد ده کات، ئه وه خوی کردوه به هاوبه ش و شه ریه تی خوی په روه ردا که شه ریه تی که شتیکی له شه ردا داهیناوه و زیاد کردوه له گه ل خوی گه وره دا که دانه ری شه ریه تی، وه ده رگای خیلاف و ناکۆکی ده کاته وه و مه به ستی خوی گه وره په ت ده کاته وه له ته نه یه تی دانانی شه ریه تی.

وه سه له فی صالحیش هه ر ئاوی تی گه یشتون، بو نمونه ئیمامی شافعی په حمه تی خوی لی بیت ده لیت: (من استحسن فقد شرع) واته: (هه ر که سیک بیده و شتیکی زیاد کراو له دیندا به باش بزانیته ئه وا ئه ویش شه ریه تی داناهه)، وه بی گومان وه ک پیشتریش تی گه یشتن که دانانی شه ریه تی حقه ی خوی په روه ردا که وه سه. وه هه روه ها ئیمامی ئه حمه د په حمه تی خوی لی بیت ده لیت: (أصول السنة عندنا التمسك بما كان عليه أصحاب رسول الله ﷺ، والافتداء بهم وترك البدع، وكل بدعة ضلالة)، واته: (بنچینه ی سوننه ت لای ئیمه ئه وه یه که ده ست بگرین به وه ی که هاوه لانی پیغه مبهه ر ﷺ له سه ری بوون، وه شوین که وتنیان و وازهینان له بیده، وه هه موو بیده یه کیش گومراییه) ³⁰. لیره وه بو مان ده رکه وت که دابه ش کردنی بیده بو بیده ی (چاک و خراب) دابه ش کردنیکی هه له یه و فه رمانی خواو پیغه مبهه ری ﷺ له سه ر نیه.

دووهمیان: دابه ش کردنیکی تریش کراوه بو بیده ئه ویش ئه وه یه که (العز كوری عبدالسلام) په حمه تی خوی لی بیت کردویه تی، وه بیده ی دابه ش کردوه به سه ر پینج حوکمه که داو به م شیوه یه:

- ۱- بیده ی واجب.
- ۲- بیده ی سوننه ت.
- ۳- بیده ی حه رام.
- ۴- بیده ی مه کروه.
- ۵- بیده ی موباح ³².

که بی گومان ئه مه ش دابه ش کردنیکی هه له یه و به هیچ شیوه یه که له گه ل بنچینه کانی ئاینی پیروزی ئیسلام تیک ناکاته وه، چونکه بیده له ژیر هه ر دروشم و ناویکدا بیت ئه وه هه ری که وه صفی بو کراوه له لایه ن پیغه مبهه روه ﷺ که فه رمویه تی (وکل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار).

وه به داخه وه ئه وانه ش که وا دوورن له سوننه تی پیغه مبهه ر ﷺ و سه راپای لاشه و هه لس و که وتیان سوننه تیکی پیوه دیار نیه و دلایان به بیده خۆش ده بیت، دین ئه م دابه ش کردنه له ناو خه لک دووباره ده که نه وه، بی ناگا له وه ی که هه ر که سیک شوین فه توای ئه و زانایانه بکه ویت که له و بواره دا نه یان پیکاره وه فه توکه یان موافیقی

³⁰ ئه مه ووته یه کی زور به ربلاوی ئه م زانا پایه به رزو به پیزه یه په حمه تی خوی لی بیت، که زوریک له زاناو پیشه وایانی مه زه به که ی کیراویانه ته وه له وانه: الغزالي له (المنحول) لاپه ره (۲۷۴)، والمحلّی له (جمع الخوامع) (۲/۳۹۵-مجاشرته) وه جگه له وانیش. وه هه روه ها له کتیبی (الرسالة) لاپه ره (۵۰۷) دا ده لیت: (إنما الإستحسان تلذذ)، وه هه روه ها له کتیبی (الأم) دا بابه تیکی سه ربه خوی هیناوه به ناوی (إبطال الإستحسان).

³¹ وه رگراوه له (البدعة وأثرها السيئ في الأمة)، سلیم الهلالي ص (۷-۹).

³² سه ری مختصر صحیح مسلم ج ۱/ ۱۴۵ شیخ ألبانی بکه، وه بپروانه صحیح مسلم کتاب الزکاة حدیث (۲۳۴۸).

سوننه ت نیه، ده که ونه ناو گومراییه کی قول ه وهو دهرباز بوونیشیان لپی ته نها ته وبه کردنه و گه رانه وه یه بۆلای سوننه تی سه حیجی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله.

وه ههروه ها کۆمه لیک نمونه ش ده هیئنه وه بۆ هه ریه ک له و پینج به شانیه کی باسما ن کردن که به هیج شیوه یه ک ناشکه ونه ژیر ئه و به شانیه وه، چونکه:

أ- یان ئه و نمووانه له کارو کرده وه کانی خه لیفه به ریزه کانی پیغه مبه رن صلی الله علیه و آله که ئه مه ش بۆ ئیمه سوننه ته وه پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رمانی پیکردووین که شوین سوننه تی ئه وو خه لیفه راشیده کان بکه وین.

ب- وه یان له زیاده کردن و داهینراوی ئه و که سانه یه که ئاره زوو یان له ئه نجامدانی بیدعه یه و بیدعه که یان به عیباده تیک ده زانن له ناو عیباده ته کاند، وه گومانیش له وه دا نیه که بیدعه یه و خوای گه وره و پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله پییازی نابن و ده که ویته ناو بازنه ی گومراییه وه.

ت- وه یان ئه م نمووانه په یوه ندیان به ژییانی دونیا و خوشگوزهرانی خه لکیه وه هه یه، وه ک دروست کردنی فرۆکه و ئۆتۆمۆبیل و دروست کردنی خانووبه ره له سه ر شیوازی تازه و هۆکاره کانی خو فینک کردنه وه و گه رم کردن و هتد، که ئه مانه هیچیان په یوه ندیان به دینه وه نیه و ناکه ونه ناو زاواوه ی بیدعه له شه رعدا، چونکه ته نها له شه رعدا ریگه له بیدعه گیراوه و نه هی لیکراوه، وه بۆ نمونه که سیك له ریگه ی کارو کاسبی حه لاله وه ببیت به خاوه نی باشتیرین خانو و ئۆتۆمۆبیل و خوشترین ژیان و گوزهرانی دونیای هه بییت و ده ست بکه ویت، وه له هه مان کاتدا ماله که ی له کاری حه رام و قه ده غه کراودا سه رف نه کات و له سه ر سوننه ت و ریبازی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله بپوات، ئه وا هیج زه ره ریکی بۆ دینه که ی نیه، مادام ئه و که سه خو ی له ئه نجامدانی بیدعه له شه رعدا پاراستووه و نه که وتۆته ناویه وه.

که وابوو ئه م دابه ش کردن و گۆرانکاریانه ی که له ناو و شیوازی بیدعه دا ده کریت، هیج بنه مایه کی شه رعی نیه و هه ر له چوارچپۆه ی بیدعه دا ده مینیته وه و حوکمه که ی ناگۆریت، هه روه ک شیخ (حسین العوایشه) ده لیت: (قولوا إن شئتم بدعة حسنة و بدعة قبيحة، ولكن لاتنسوا أن الرسول صلی الله علیه و آله قال: (فإن كل بدعة ضلالة، و كل ضلالة في النار). لأن كل الأسماء التي سميتها تدخل في كلمة «كل» التي ذكرها رسول الله صلی الله علیه و آله ٣٣، واته: (به ئاره زوو ی خو تان بلین بیدعه ی چاک یان بیدعه ی خراپ، به لام بیرتان نه چیت که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رموو یه تی: (هه موو بیدعه یه ک گومراییه، وه هه موو گومراییه کیش له ئاگر دایه)، له به ر ئه وه ی هه موو ئه و ناوانه ی که ئیوه پییان ناو ده نین، ئه وا ده چیته ناو ووشه ی «کل» که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله باسی کردوه).

وه بۆ زیاتر شه ره زا بوون ده رباره ی ئه م بابه ته تکایه بگه ریوه سه ر کتیبی (الاعتصام) ی ئیمام (الشاطبی) ٣٤ په حمه تی خوای لی بیت جوزئی یه ک لاپه ره ١٥٥-١٦٧)، وه هه روه ها کتیبی (اقتضاء الصراط المستقیم) ی شیخ الاسلام ابن تیمیه په حمه تی خوای لی بیت لاپه ره ٢٧٤-٢٧٥).

33 فقه الدعوة و تزكية النفس، للشيخ/ حسين بن عودة العوايشة، ص(٣٠٨).

34 ناوی (أبو اسحاق ابراهيم بن موسى بن محمد اللخمي الشاطبي) یه، له سه ده ی هه شته می کۆچی له (غرناطه) ژیاوه و سالی له دایک بوونی نه زانراوه، وه خاوه نی چه ند نوسراویکه، له ناویاندا هه ردوو کتیبی ناوازه و بلاوی ناو کتیبخانه ی ئیسلامی (الموافقات في أصول الشريعة) و (الإعتصام)، وه هه ر له (غرناطه) ماوه ته وه تا له مانگی شه عبانی سالی (٧٩٠) ی کۆچی به رامبه ر به (١٣٨٨) ی زایینی کۆچی دوا یی کردوه. وه رگیراوه له: (الإفادات والإنشادات، لأبي اسحاق ابراهيم بن موسى الشاطبي الأندلسي)

به شی سییه م

له گرنگترین ترسناکی و خرا پیه گانی بیدعه

یه که م: بیدعه قسه کردنه به ناوی خوای په روهردگار به بی زانست: ابن القیم په حمه تی خوای لی بیت ده لیت: (قسه کردن به ناوی خوای په روهردگار به بی زانست و زانیاری له توندترین حه رام کراوه کان و له گه وره ترین گوناوه کانه، له بهر ئه وهی ئه مه درۆیه که به ناوی خواوه ده کریت و ده دریتته پالی و له هه مان کاتدا شایسته ی ئه ویش نیه وه دینه که ی ده گورد رییت و ئه وهی خوای گه وره نه فی کردووه ئه و جیگیری ده کات و ئه وهش که جیگیره ئه و نه فی ده کات، وه ئه وهش که خوای گه وره به راستی داناوه ئه و به خراپی داده نیت و ئه وهش که به خراپی داناوه به باشی داده نیت.)^{۳۵}

وه ابن کثیر په حمه تی خوای لی بیت له ته فسیری نایه تی: ﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنُفَرِّقُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴾^{۳۶} دا ده لیت: (ئه و نایه ته ئه و که سه ش ده گریته وه که بیدعه یه که دابهینیت و نه گه ریته وه لای شهرع و یان شتیک حه لال بکات و خوای گه وره حه رامی کرد بیت یان شتیک حه رام بکات و خوای گه وره به حه لالی دانا بیت ته نها به هوی راو ئاره زووه کانی خوی)^{۳۷}.

دوووم: داهینان و نه نجامدانی بیدعه تۆمه تبار کردنی پیگه ی پیغه مبه رایه تیه: که سی بیدعه چی به زمانی حالی تۆمه تی خیانه ت کردن ده داته پال پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له گه یاندن و بلاوکردنه وهی ئه و په یامه ی که خوای گه وره بو ی ناردووه، وه داهینان و بیدعه هینانه ناو دین به که م زانین و پازی نه بوونه به پیغه مبه رایه تی محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، چونکه ئه گه ر که سی بیدعه چی پازی بیت به وهی که پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیغه مبه رو پیشه واو چاو ساغی بیت، ئه و به ته نها ده ست به وه وه ده گریت که به سه حیچی له پیغه مبه ره وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتووه له ووته و بیرو باوه ر، وه وازیان لی ناهینیت و لییان لانا دات بو راو بوچوون و بیدعه ی بیدعه چیه کان.

³⁵ مدارج السالکین لابن القیم (۱۳۷۲).

³⁶ النحل: ۱۱

³⁷ تفسیر ابن کثیر (۵۹۱/۲).

سییه م: داهینان و نهجامدانی بیدعه تۆمه تبار کردنی پیگهی هاوه لانه ﷺ: له زۆر پوووه تۆمهت دهخه نه پال

هاوه لان ﷺ، له وانه ش:

❖ بیدعه ئه وه دهگه یه نیت که هاوه لان په زای خویان لی بیت بی ناگا و نه زان بوون به وه ی که بیدعه چیه کان پیی گه یشتوون و ده رکیان پی کردووه .

❖ وه که مته رخه میان هه بووه له عیبادت کردن به و عیبادته ی که بیدعه چیه کان زیادیان کردووه .

❖ که موکووری له عیباده تیاندان که مته رخه می له گوپراه لی کرنیاندان، به شیوه یه که که ده رگیان والا کردووه بو دوی خویان که ریگا و مهنه جی چاکتر دابهینن و درکی پی بکه ن.

❖ بیرو باوه ر بوون به وه ی که خه لکی دوی ئه وان ریزو فه زلیان زیاتره، ئه وه ش پیچه وانه ی هه موو ئه و ده قانه یه که فه زل و ریزی ئه وان ده دات به سه ر خه لکانی تر دان.

ابن کثیر په حمه تی خوی لی بیت ده لیت: (به لام ئه هلی سوننه و جه ماعه ده رباره ی هه موو کرده وه و ووته یه که که له لای هاوه لان ﷺ جیگیر نه بووه، ده لین: ئه وه بیدعه یه، چونکه ئه گه ر خیر بوایه ئه و پيشمان ده که وتن تیاید، له بهر ئه وه ی ئه وان هیچ شیوه یه که له شیوه کانی خیریان واز لی نه هینانه وه و به لکو پیش برکیان کردووه له سه ری) ۲۸ .

چواره م: بیدعه پیچه وانه ی شه ریعه ته: بیدعه پیچه وانه ی شه ریعه ته، وه شه ریعه ت تۆمه تبار ده کات، له بهر ئه وه ی شتیک له شه ریعه تدا زیاد ده کات یان که می ده کات وه یان بنچینه یه کی سه حیجی تیدا ده گوپی ت، وه ابن القیم په حمه تی خوی لی بیت ده لیت: (بیدعه خۆشه ویسته لای شه یتان له بهر ئه وه ی پیچه وانه ی دینه، وه پال به وه وه ده نیت که خوی په روه ردار پیغه مبه ری بو ناردووه، وه خاوه نه که ی ته و به ی لی ناکات و وازی لی ناهینیت، وه به لکو خه لکیشی بو بانگ ده کات) ۲۹ .

پینجه م: بیدعه هو کاری تیکدانی دین و دله: به راستی بیدعه فه سادی له دل و دینی بیدعه چیدا جیگیر ده کات، به شیوه یه که که نه فسی خوی قه دهغه ده کات له سوود وه رگرتن له شه ریعه ت، وه لیی لاده دات بو بیدعه و گو مپایی .

شیخ الإسلام ابن تیمیة په حمه تی خوی لی بیت ده لیت: (به راستی شه ریعه ت خۆراکی دله کانه، وه هه ر کاتیک دله کان خۆراکیان له بیدعه وه رگرت ئه وه هیچ فه زلیکی بو سوننه ت تیدا نامینیت، ئه مه ش وه که ئه وه وایه که یه کیک خۆراک و خواردنی پیس بخوات) ۴۰ .

شه شه م: بیدعه تاوانه به لام له شیوه ی طاعه ت و خوا په رستیدایه: ئه وه ی ترسناکی بیدعه زیاد ده کات، وه هه روه ها کاریگه ری و زه ره ری زۆر تر بیت، ئه وه یه که ئه هلی بیدعه و بیدعه چیه کان هه ول ده دن و تی ده کۆشن بو پازاندنه وه ی بیدعه که یان لای خه لکی و سیفه تی شه رعی بو زیاد ده کهن، وه بیدعه که یان به وینه ی طاعه ت و

38 تفسیر ابن الکثیر (۱۵۷/۴).

39 مدارج السالکین، لابن القیم (۲۲۳/۱).

40 اقتضاء الصراط المستقیم، لابن تیمیة (۲۸۱/۱).

خواپهرستی دهخه نه پوو و بهرگیکی تری دهکهنه بهر، وه بهو ههش خه لکی نه زان و ساویلهکی پی راو دهکهن و له خشته یان ده بهن.

حه وته م: بیدعه خراپتره له تاوان کردن: بهراستی بیدعه خاوه نی شه پێکی گه وره یه، وه به شیوه یه کی گشتی خراپتره له تاوان کردن، وه گونا هه که ی توندتره و زهره ره که یشی گه وره تره له سه ر ئومه ت.

ابن تیمیة ره حمه تی خوی لی بیت ده لیت: (بیدعه خراپتره له تاوان، ههروهک چۆن سوفیانی شه وری ده لیت: بیدعه خۆشه ویست تره له تاوان له لای ئیبلیس، له بهر ئه وه ی تاوان کردن ته وه ی لی ده کریت به لام بیدعه ته وه ی لی نا کریت)^{٤١}.

وه پیشه وایانی ئه هلی بیدعه و بیدعه چیه کان زهره رو ترسناکیان زۆر زیاتره گه وره تره له گونا هه باران و تاوان کاران، چونکه به بانگه وازی کردنیان بو لای بیدعه کانیان ئومه ت دهخه نه ناو کیشه و را جیا وازی، و پارچه پارچه یان دهکهن و ناگری فیتنه و ئاشووب داده گیرسینن، وه نه خۆشی کوشنده دهخه نه لاشه ی ئومه ته وه، بۆیه به ره نگار بوونه وه و دژایه تی کردنیان پێویسته، به وه ی که ئینکاری بیدعه که یان بکریت و وه ووریایی و هۆشیاریش بدریت ده رباره ی ئه و شه ره ی که هه یانه ^{٤٢}.

دوای ئه و پیشه که سه لمینراوه ی پیشوو، ده گه رپینه وه سه ر باسی یادی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (المولد النبوي)، بو ئه وه ی بزانی حوکمی ئه م ناھهنگ گێرانه چی یه و چۆنه به پیی به لگه ی قورئانی پیرو زو سوننه تی سه حی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟

⁴¹ مجموع الفتاوى، لابن تیمیة (٤٧٢/١١).

⁴² وه رگراوه و کورت کراوه ته وه له کتیبی (البرهان المبين في التصدي للبدع والأباطيل)، تأليف أشرف بن إبراهيم بن أحمد بن قطاط، المجلد الأول، ص(٨٨-٩١).

بەبەندی دەووه م

شۆین که وتنی سوننه ت و وازهینان له لا سایی کردنه وه ی بی به لگه و کویرانه

به داخوه یه کیک له و گرفت و کیشانه ی که توشی کۆمه لگای ئیسلامی هاتوو به شیوه یه کی گشتی، نه وه یه که خه لکانیکی زۆر کویرانه و بی هیچ بیر کردنه وه یه ک شۆین راو بۆچوون و ووته ی هه ندی له زانایان ده که ون، وه گومانیشی تیدا نیه که هیچ زانایه ک پارێزراو نیه له تاوان و که وتنه ناو هه له وه، جگه له پیغه مبه ر صَلَاةُ النَّبِيِّ که پارێزراو (مه عصوم) ه به بی هیچ گومان و دوو دلیه ک.

وه پیشه وای فه رموده ناس شیخ (محمد ناصر الدین الألبانی) په حمه تی خوای لی بیته له کتیبه نایاب و پر سووده که یدا (صفة صلاة النبي صَلَاةُ النَّبِيِّ) ناو نیشانیکی سه ره خۆی هیناوه به ناوی: (أقوال الأئمة في اتباع السنة وترك أقوالهم المخالفة لها) واته: (ووته ی پیشه وایان له شۆین که وتنی سوننه ت و وازهینان له ووتانه ی نه وان که پیچه وانه ی سوننه تن)، که تیدا ووته ی پیشه وایانی هه ر چوار مه زه به بلاوه کانی هیناوه که نه وانیش (پیشه وانه ی هه نیفه و پیشه و مالک و پیشه و شافعی و پیشه وانه ی کورپی هه نبه ل) ی هیناوه په حمه تی خوایان لی بیته. که ووته ی هه موانیان ئاماژه به وه ده دن که واز له هه موو قسه و فه توایه کی نه وان به ینریت که نه گه ر هاتوو پیچه وانه ی سوننه تی پیغه مبه ر صَلَاةُ النَّبِيِّ بوو، یان فه توایه کیان دابیت به لام فه تواکه یان هه له بوو وه نه یان پیکابوو، وه بی گومان هه موو زاناو موفتیه کی راسته قینه هه مان راو بۆچوونی نه وانی هه یه ده رباره ی نه و راو بۆچونانه ی که هه یانه.

بۆیه منیش به پیوستم زانی که نه و بابه ته وه ک خۆی بخمه روو تا زیاتر بۆمان روون بیته وه و تی بگه ین که هه ر فه تواو ووته یه ک پیچه وانه ی قورئان و سوننه ت بوو، وه هیچ به لگه یه کیشی له سه ر نه بوو؛ نه وه ده بیته وازی لی

بهینین و شوین به لگه ی قورئان و فهرموده بکهوین، جا ئه و فهتوا و ووته یه هی هه ر زانایه ک بیّت له زانایانی ئوممه تی ئیسلامی، چونکه وازهینان له ووته ی ئه وان و شوین که ووتنی قورئان و سوننه ت جیّ به جیّ کردنی ووته و فه رمانه کانی ئه وان، وه ک دواتر بۆمان روون ده بیته وه به پشتیوانی خوی گه وه .

۱- پیشه وا (ئه بو حه نیفه) ره حمه تی خوی لی بیّت:

یه که میان پیشه وا ئه بو حه نیفه (نوعمانی کورپی ثابت) ه ره حمه تی خوی لی بیّت، که هاوه لآن و قوتابیه کانی ووته و ده سته وازه ی زۆرو جوړاو جوړیان لی گپراوه ته و، که هه موویان یه ک شت ده گه یه نن و یه ک مه به ستیان هه یه، ئه ویش: واجبی و پیویستی ده ست گرتن به فهرموده و وازهینان و دوور که ووتنه وه له لاسایی کردنه وه ی پراو بۆچونی پیشه وایان که پیچه وانه ی سوننه ته، له وانه ش:

أ- ده فه رمویّت: (إذا صحّ الحديث فهو مذهبي)^{۴۳}، واته: (ئه گه ر فهرموده یه کی صحیح و پاست هه بوو ئه وه مه زه بی منه).

ب- وه ده فه رمویّت: (لا یجل لأحد أن يأخذ بقولنا ما لم یعلم من أين أخذناه)^{۴۴}، واته: (دروست نیه بۆ هیچ که سیّک که ووته ی ئیمه وه ربگریّت، مادام نه زانیّت ئیمه له کویمان وه رگرتوه).

وه له پیاویه تیکی تر دا ده لیت: (حرام علی من لم یعرف دلیلی أن یفتی بکلامی) واته: (حه رامه له سه ره هه ر که سیّک که نه زانیّت به لگه م چیه و فهتوا بدات به ووته که ی من).

وه له پیاویه تیکی تر دا ئه مه شی زیاده: (فإننا بشر، نقول القول اليوم ونرجع عنه غداً) واته: (ئیمه مروّقین، ئه مروّ قسه یه ک ده که ین و به یانی لی په شیمان ده بینه وه).

وه له یه کیکی تر دا ده لیت: (ویحك يا یعقوب! هو أبو یوسف) لا تکتب کل ما تسمع منی، فإنی قد أرى الرأي اليوم وأترکه غداً، وأرى الرأي غداً وأترکه بعد غد)، واته: (ئه ی یه عقوب (واته: ئه بو یوسف) هه موو شتیّک مه نوسه که له منی ده بیستی، چونکه له وانیه من ئه مروّ ووته یه ک به باش بزائم و به یانی وازی لی بهینم، وه به یانیش ووته یه ک به باش بزائم دوو به یانی وازی لی بهینم).

ت- (إذا قلتُ قولاً یخالف کتاب الله تعالی و خبر الرسول ﷺ، فاتركوا قولی)^{۴۵}، واته: (ئه گه ر قسه یه کم کرد پیچه وانیه ی کتابه که ی خوی په روه ردگارو فهرموده کانی پیغه مبه ر ﷺ بوو، ئه وا واز له ووته که ی من بهینن).

۲- پیشه وا (مالک) ره حمه تی خوی لی بیّت:

وه هه روه ها پیشه وا مالیکی کورپی ئه نه س ره حمه تی خوی لی بیّت ده لیت:

أ- (إنما أنا بشر أخطئ وأصیب، فانظروا فی رأی، فکل ما وافق الكتاب والسنة فخذوه، وکل ما لم یوافق الكتاب والسنة فاتركوه)^{۴۶}، واته: (به راستی منیش مروّقم و هه له ش ده که م و ده شپیکم، وه بروننه ووته و پراکانم،

⁴³ ابن عابدين في (الحاشية) (۶۳/۱)، و في رسالته (رسم المفتي) (۴/۱ من مجموع رسائل ابن عابدين)، والشيخ (صالح الفلاني) في (إيقاظ المهمم) (ص/۶۲) وغيرهم.

⁴⁴ ابن عبد البر في (الإنتقاء في فضائل الأئمة الفقهاء) (ص/۱۴۵)، وابن القيم في (إعلام الموقعين) (۳۰۹/۲)، وابن عابدين في (حاشيته) على (البحر الرائق) (۲۹۳/۲) وفي (رسم المفتي) (ص/۲۹ و ۳۲).....

⁴⁵ الفلاني في (الإيقاظ) (ص/۵۰).

هه رچیه کی کۆک و هاودهنگ بوو له گه ل قورنآن و سوننه ت ئه واه و هری بگرن، وه هه رچیه کیشی کۆک و هاودهنگ نه بوو له گه ل قورنآن و سوننه ت ئه واه وازی لی بهینن).

ب- (لیس أحد بعد النبي ﷺ إلا يؤخذ من قوله و يترك، إلا النبي ﷺ) ،^{٤٧} واته: (هیچ كه سیك نیه له دواى پیغه مبهه ر ﷺ ئه واه (به دنایاییه وه) ووته و قسه کانی و هه رده گیریت و وازیشیان لی ده هینریت، ته نه ووته و هه رموده کانی پیغه مبهه ر ﷺ نه بیئت).

ت- (قال ابن وهب: سمعت مالكا سئل عن تحليل أصابع الرجلين في الوضوء؟ فقال: ليس ذلك على الناس. قال: فتزكته حتى خفَّ الناس، فقلت له: عندنا في ذلك سنة، فقال: وما هي؟ قلت: حدثنا الليث بن سعد وابن لهيعة و عمرو بن الحارث عن يزيد بن عمرو المعافري عن أبي عبدالرحمن الحبلي عن المستورد بن شداد القرشي قال: (رأيت رسول الله ﷺ يدلُّك بخصره ما بين أصابع رجليه). فقال: إن هذا الحديث حسن، وما سمعت به قط إلا الساعة. ثم سمعته بعد ذلك يُسأل، فيأمر بتخليل الأصابع).^{٤٨} واته: (ابن وهب) بومان ده گیریته وهه ده لیت: گویم له ئیمامی مالیک بوو که پرسیارى لی کرا ده رباره ی په نجه خستنه ناو په نجه ی هه ردوو پییه کان له کاتی ده ست نو یژدا؟ ئه ویش ووتی: ئه وه پیویست نیه له سه ر خه لک، وه ده لیت: منیش وازم لی هیئا هه تا خه لکه که که م بوونه وه، ئینجا ووتم: ده رباره ی ئه مه هه رموده مان هه یه و سوننه ته، ئه ویش ووتی: هه رموده که کامه یه ؟ ووتم: له یثی کورپی سه عدو ابن لهیعه و هه مرى کورپی حارث له یه زیدی کورپی هه مرى المعافری له ئه بو عبدالرحمن الحبلی له المستورد کورپی شداد ووتی: پیغه مبهه رى خوام ﷺ بینى په نجه ی بچوکى ده خسته نیوان په نجه ی پییه کانی). ئه ویش ووتی: ئه مه هه رموده یه کی چاک و هه سه نه، وه ئیستا نه بیئت ئه م هه رموده یه م نه بیستوهه. له دواى ئه مه گویم لی ده بوو که پرسیارى لی ده کرا، هه رمانی ده کرد به په نجه خستنه نیوان په نجه ی پییه کانه وه).

٣- پیشه واه (شافعی) ره حمه تی خواى لی بیئت:

وه پیشه واه شافعی ره حمه تی خواى لی بیئت؛ قسه ی زورترو جوانتری لی ده گیرنه وه، وه شوین که وتوانیشی زورترو کرده وه به ووته کانی ده که ن و به خته وه رترن، له وانه ش:

أ- (ما من أحد إلا وتذهب عليه سنة لرسول الله ﷺ وتعزب عنه، فمهما قلت من قول، أو أصلت من أصل فيه عن رسول الله ﷺ خلاف ما قلت؛ فالقول ما قال رسول الله ﷺ، وهو قولي)^{٤٩}، واته: (هیچ كه سیك نیه ئه واه ئیلا هه ندی له هه رموده کانی پیغه مبهه رى ﷺ به سه ردا ده روات و لییان بی ئاگا ده بیئت، جا من هه ر ووته و قسه یه کم کرد بیئت، یان بنجینه یه کم له سه ر دارشت بیئت، وه له پیغه مبهه رى خاواه ﷺ پیچه وانه ی ووته که ی من هه بوو، ئه وه قسه و ووته ئه وه یه که پیغه مبهه رى خوا ﷺ هه رمویه تی، وه هه ر ئه ویش ووته ی منه).

⁴⁶ ابن عبد البر في (الجامع) (٣٢/٢)، و عنه ابن حزم في (اصول الأحكام) (١٤٩/٦)، و كذا الفلاني (ص/٧٢).

⁴⁷ نسبة هذا الى مالك هو المشهور عند المتأخرين، و صححه عنه ابن عبد الهادي في (إرشاد السالك) (١/٢٢٧)، وقد رواه ابن عبد البر في (الجامع) (٩١/٢)، وابن الحزم في (أصول الأحكام) (١٤٥/٦ و ١٧٩)، من قول الحكم بن عتيبة و مجاهد، و أورده تقي الدين السبكي في (الفتاوى) (١٤٩/١)، من قول ابن عباس

⁴⁸ مقدمة (الجرح والتعديل) لابن أبي حاتم (ص/٣١ - ٣٢)، و رواها تامة البيهقي في (السنن) (٨١/١).

⁴⁹ رواه الحاكم بسنده المتصل إلى الشافعي رحمه الله؛ كما في (تاريخ دمشق) (لابن عساكر) (٣/١/١٥)، و (إعلام الموقعين) (٢/٣٦٣ و ٣٦٤)، و (الإيقاظ) (ص/١٠٠).

ب- (أجمع المسلمون على أن من استبان له سنة عن رسول الله ﷺ؛ لم يحل له أن يدعها لقول أحد) ^{٥٠}، واته: (موسلمانان کۆران له سهه روهی که ههه موسلمانیک سوننه تیک له سوننه ته کانی پیغه مبه ری خوی ﷺ بووون بووهو ناشکرا بوو، نهوا بووی حه لال و دروست نیه که وازی لی بهینیت بو قسهی هیچ که سیک).

ت- (إذا وجدتم في كتابي خلاف سنة رسول الله ﷺ؛ فقولوا بسنة رسول الله ﷺ، ودعوا ما قلت)، وفي رواية: (فاتبعوها، ولا تلتفتوا إلى قول أحد) ^{٥١}، واته: (نه گهه له کتیبی مندا شتیکتان بینی پیچه وانیه سوننه ته پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو؛ نهوا به سوننه ته پیغه مبه ری خوا ﷺ قسه بکهه، وه واز له ووتهی من بهینن)، وه له ریوایه تیکی تردا: (شوینی بکهه ون، وه لیی لامه دهه ن بو ووتهی هیچ که سیک).

ث- (إذا صحَّ الحديث فهو مذهبي) ^{٥٢}، واته: (نه گهه ره رموده یه کی سه حیح و راست هه بوو، نه وه مه زه بهی منه). ج- (أنتم ^{٥٣} أعلم بالحديث والرجال مني، فإذا كان الحديث الصحيح؛ فأعلموني به أي شيء يكون: كوفياً أو بصرياً أو شامياً؛ حتى اذهب إليه إذا كان صحيحاً). واته: (ئیوه - مه به سستی پیشهوا (نه حمه دی کوری حه نه له) ره حمه تی خوی لی بیت - شاره زاترن له من به زانستی فه رموده و پیوان، جا نه گهه ره رموده یه کی سه حیح و راست هه بوو؛ نهوا ناگادارم بکهه وه لیی جا له کوفه بیت یان له به صره یان له شام؛ تا بچم بو لای و لیی وه ریگرم نه گهه هاتوو سه حیح بوو).

ح- (كل مسألة صح فيها الخبر عن رسول الله ﷺ عند أهل النقل بخلاف ما قلت، فأنا راجع عنها في حياتي وبعد موتي) ^{٥٤}. واته: (ههه مه سه له و بابه تیک که فه رموده ی راست و سه حیحی پیغه مبه ری ﷺ له سهه بوو لای نه هلی حه دیت و فه رموده ناسانه وه و پیچه وانیه بوو له گهه نه وهی که من ووتومه، نهوا من ده گهه ریمه وه و په شیمانم لیی له ژیانم و دوی مردنیشم).

خ- (إذا رأيتموني أقول قولاً، وقد صح عن النبي ﷺ خلافه، فأعلموا أن عقلي قد ذهب) ^{٥٥}. واته: (نه گهه منتان بینی قسه یه کم کرد، وه له پیغه مبه ری خواوه ﷺ فه رموده ی راست و سه حیح هه بوو به پیچه وانیه ووته که ی من، نهوا بزنان که نه و کاته عه قل و هوشم لا نه ماوه و پویشتوه).

⁵⁰ ابن القيم (٣٦١/٢)، والفلاحي (٦٨).

⁵¹ الهروي في (ذم الكلام) (١/٤٧/٣)، والخطيب في (الإحتجاج بالشافعي) (٢/٨)، وابن عساكر (١/٩/١٥)، والنووي في (المجموع) (٦٣/١)، وابن القيم (٣٦١/٢)، والفلاحي (ص/١٠٠)، والرواية الأخرى لأبي نعيم في (الحلية) (١٠٧/٩)، وابن حبان في (صحيحه) (٢٨٤/٣) الإحسان بسنده الصحيح عنه نحوه).

⁵² النووي في المصدر السابق، والشعراني (١٠٧/١)، وعزاه للحاكم والبيهقي، والفلاحي (ص/١٠٧)، وقال الشعراني: (قال ابن حزم: أي: صح عنده او عند غيره من الأئمة).

⁵³ الخطاب للإمام أحمد بن حنبل رحمه الله، رواه ابن أبي حاتم في (آداب الشافعي) (ص/٩٤ - ٩٥)، و أبو نعيم في (الحلية) (١٠٦/٩)، والخطيب في (الإحتجاج بالشافعي) (١/٨)، و عنه ابن عساكر (١/٩/١٥)، و ابن عبدالبر في (الإنتقاء) (ص/٧٥)، و ابن الجوزي في (مناقب الإمام أحمد) (ص/٤٩٩)..... الخ.

⁵⁴ أبو نعيم في (الحلية) (١٠٧/٩)، والهروي (١/٤٧)، وابن القيم في (إعلام الموقعين) (٣٦٣/٢)، والفلاحي (ص/١٠٤).

⁵⁵ رواه ابن أبي حاتم في (آداب الشافعي) (ص/٩٣)، وأبو القاسم السمرقندي في (الأمالي) كما في (المنتقى) لأبي حفص المؤدب (٢٣٤/١)، وأبو نعيم في (الحلية) (١٠٦/٩)، وابن عساكر (١/١٠/١٥) بسند صحيح.

د- (کل ما قلت؛ فكان عن النبي ﷺ خلاف قولي مما يصح؛ فحديث النبي أولى، فلا تقلدني) ^{٥٦}، واته: (هه رچیه کم ووتبیت؛ وه له پیغه مبه ره وه ﷺ فه رموده ی صه حیج و راست هه بوو وه پیچه وانه ی ووته که ی من بوو، ئەوا فه رموده ی پیغه مبه ر ﷺ له پیشتره، وه شوین قسه ی من مه که ون که به لگه ی له سه ر نه بوو).

ذ- (کل حدیث عن النبي ﷺ فهو قولی، وإن لم تسمعه مني) ^{٥٧}. واته: (هه موو فه رموده یه که له پیغه مبه ره وه ﷺ هاتبیت ئەوه ووته ی منه، وه ئەگه ر له منیشتان نه بیستبیت) ^{٥٨}.

٤- پیشه وا (ئه حمه دی کوری حه نبه ل) ره حمه تی خوی لی بیت:

وه پیشه وا ئەحمه د ره حمه تی خوی لی بیت؛ له هه موو پیشه واکانی تر زیاتر سوننه تی کۆکردۆته وه دهستی پیوه گرتووه، وه وتویه تی:

أ- (لا تقلدني، ولا تقلد مالکاً ولا الشافعي ولا الأوزاعي ولا الثوري، وخذ من حيث أخذوا) ^{٥٩}، واته: (شوین قسه ی من مه که ون که به لگه ی له سه ر نه بوو، وه شوین قسه ی هه یچ کام له مالک و شافعی و ئەوزاعی و ثوری مه که ون که به لگه یان له سه ر نیه، وه له و شوینانه وه وه ر بگرن که ئەوان لیاننه وه وه رگرتووه).

وفي رواية: (لا تقلد دينك أحداً من هؤلاء، ما جاء عن النبي ﷺ وأصحابه فخذ به، ثم التابعين بعد الرجل فيه محبر)، وه له رپوايه تیکی تر دا: (له دینه که تدا لاسایی هه یچ یه کی که له مانه مه که وه، هه ر شتی که له پیغه مبه ری خوا ﷺ و هاوه لانی ره زای خویان لی بیت هاتبوو، ئەوا وه ری بگه ر، پاشان له تابعیه کان، دوی ئەوه پیاو نازاده له وه رگرتن و وه ر نه گرتنی ووته ی که سانی تر).

وقال مرة: (الإتباع أن يتبع الرجل ما جاء عن النبي ﷺ وعن أصحابه، ثم هو من بعد التابعين محبر) ^{٦٠}. وه جاریکیان ووتی: (شوین که وتن ئەوه یه که پیاو شوین ئەوه بکه ویت که له پیغه مبه ر ﷺ و هاوه لانیه وه ره زای خویان لی بیت هاتوو، پاشان له دوی ئەوانه ی دوی هاوه لان دین مرؤف نازاده له وه رگرتن یان وه رنه گرتن له که سانی تر).

ب- (رأي الأوزاعي، ورأي مالك، ورأي أبي حنيفة كله رأي، وهو عندي سواء، وإنما الحجة في الآثار) ^{٦١}. واته: (رایی ئەوزاعی و رایی مالک و رایی ئەبو حه نیفه هه موویان رپاو بوچونن، وه هه موویان لای من وه که یه کن و یه کسانن، وه به راستی ئەوه ی بکریت به به لگه تهنه فه رموده یه).

ت- (من ردّ حديث رسول الله ﷺ؛ فهو على شفا هلکة) ^{٦٢}، واته: (هه ر که سیک فه رموده ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ره ت بکاته وه؛ ئەوه به راستی له ناوچونی زۆر نزیکه).

⁵⁶ ابن أبي حاتم (ص/٩٣)، وابو نعیم وابن عساکر (٢/٩/١٥) بسند صحیح.

⁵⁷ ابن أبي حاتم (٩٣ - ٩٤).

⁵⁸ وه پیشه وا شافعی ره حمه تی خوی لی بیت له ووته یه کی تریدا ده لیت: (کل مسألة تكلمت فيها بخلاف السنة؛ فانا راجع عنها في حياتي وبعد مماتي)، واته: (هه ر بابه تی که قسه م تیدا کردبیت و پیچه وانه ی سوننه ت بیت ئەوا من لئی په شیمانم له ژیانم و له دوی مردنم)، وه هه روه ها (الربيع بن سليمان) ده لیت: رپۆژیکیان پیشه وا شافعی فه رموده یه کی گێرایه وه، پیاویکیش پئی ووت: ئایا ئەم فه رموده یه وه رده گریت ئە ی ئەبو عبدالله؟ ئەویش ووتی: (متی ما رویت عن رسول الله ﷺ حديثاً صحيحاً فلم آخذ به؛ فأشهدكم أن عقلي قد ذهب).

⁵⁹ الفلاني (١١٣)، وابن القيم في (الإعلام) (٣٠٢/٢).

⁶⁰ أبو داود في (مسائل الإمام أحمد) (ص/٢٧٦ و ٢٧٧).

⁶¹ ابن عبد البر في (الجامع) (١٤٩/٢).

⁶² ابن الجوزي (ص/١٨٢).

ئه وه یه ووتی پیشه وایان په زای خویان لی بیّت له فرمان کردنیان به دهست گرتن به فرموده وه، وه نه می کردنیان له لاسایی کردنه وایان به بیّ چاو پۆشنی و سهیر نه کردنی به لگه کانیان، وه ئه وه له کاتیکدا که ئه م ووتانه ئه وه نده پروون وئاشکران به شیوه یه که هیچ مشت و مرو دمه ته قیّ و لیكدانه وه یه کی پوچه ل و نادروست هه لئاگرن، وه به پیی ئه م ووتانه ش؛ ئه گه ر هه ر که سیك دهست بگریّت به هه موو ئه و فرموده راست و دروستانه ی که له سوننه تدا جیگرو سه لمینراون، ئه گه ر پیچه وان هه ش بن له گه ل هه ندیّ له ووته کانی ئه م پیشه و به پیزو پایه به رزانه، ئه وه پیچه وان هه ی پراو بۆچونی مه زه بی ئه وان نابیّت، وه ده رچونیش نیه له ریگه و ریباری ئه وان، به لکو ئه و که سه شوین هه موویان که وتوو، وه دهستی گرتوو به په تی به هیزو پته وی ئیسلامه تیه وه که هیچ کات پچرانی بۆ نیه، به لام ئه و که سه به و شیوه یه نیه که واز له سوننه تیکی جیگرو سه لمینراو ده هیئیت ته نها له به ر ئه وه ی پیچه وان هه ی ووتی ئه وان، به لکو ئه و که سه به هوی ئه وه وه سه ریچی ئه وانی کردوو، وه پیچه وان هه ی ووته به نرخه کانی ئه وانی کردوو که پیشتر هینرانه وهو باس کران، وه خوی گه وره ش ده فرمویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا

يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا

تَسْلِيمًا﴾^{٦٣}، واته: (خوی په روه ردگار سوین به نه فسی پیروزی خوی ده خوات که به راستی ئه وان ه ئیمان ناهین هه تا ئه و کاته ی که تو ده که ن هه که م و دادوه ر له هه موو ئه و ناکۆکیانه ی که ده که ویتته نیوانیانه وه، وه ئه مه ش به ته نها به س نیه هه تا ئه و کاته ی که نار هه تی و ته نگه به ریه که له دلایندا دوور ده خه نه وه، به س نیه تا ئه و کاته ی که به و په ری دل فراوانیه وه خویان ته سلیمی ئه و حوکمه ده که ن و به ته وای پیی رازی ده بن)، وه هه روه ها ده فرمویت: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^{٦٤}، واته: (با بترسن ئه وان هه ی که بی فرمانی فرمانه کانی پیغه مبه ر ﷺ ده که ن به وه ی که توشی فیتنه و شیرک بن یان توشی به لاو سزاو عه زابیکی توندو به ئیش بین له پۆژی دوا بیدا)^{٦٥}.

63 النساء: ٦٥

64 النور: ٦٣، پیشه وای ابن کبیر له ته فسیری ئه م ئایه ته دا ده فرمویت: (فلیحذر الذین یخالفون عن أمره) واته: له فرمانی پیغه مبه ر، که ئه ویش ریگا و مه نه ج و ریبارو شه ریه ته که یه تی، وه هه موو کرده وه ووته کان به کرده وه ووته کانی پیغه مبه ر بیوه، ئه وه ی که وه که ئه و وابوو گیرایه و قه بوله، وه ئه وه ش که پیچه وان هه ی ئه و بوو ئه وه په ت ده کریته وه به سه ر ئه و که سه ی که ئه و ووتیه ی ووتوه و کاره که ی ئه نجام داوه، جا ئه و که سه هه ر که سیك بیّت. (عمدة التفسیر، ج ٢ ص ٦٠٠).

65 بروانه صفة صلاة النبي ص ٤١-٤٩.

بەشی یه کهم

بەشی یه کهم

حوکمی ناههنگ گيړان به بونه له دايک بوونی پیغه مبه ران صلى الله عليه وسلم

بەشی دووهم

سه ره تاي ده ركه وتن و داهينانی ناههنگ گيړان و مه ولود
خویندنه وه

بەشی سیه م

رهت کردنه وهی ناههنگ گيړان و مه ولود خویندنه وه له کومه ليک
پوه وه

بەشی چواره م

نه و زیاده په ويانهی که له ناههنگ گيړان و مه ولود
خویندنه وه دا ده کړین

به‌شی به‌که‌م

حوکمی ئاههنگ گێران به بۆنه‌ی له دایک بوونی پیغه مبه‌ر صلی الله علیه و آله

یه‌کی له و بیدعانه‌ی که بلاو بوته‌وه له‌ناو کۆمه‌لگای ئیسلامیداو به‌تایبه‌تیش له رۆژانی مانگی ره‌بیعی یه‌که‌مدا، بیدعه‌ی یادی له دایک بوونی پیغه مبه‌ر صلی الله علیه و آله (المولد النبوی) یه، ئه‌گه‌ر چی که مێک له زانایان به شتیکی باشیان زانیوه ^{٦٦}، به‌لام له‌ولاوه زۆربه‌ی زانایان و شاره‌زایان له‌زانستی شه‌رعیدا (الراسخون فی العلم) باسی داهینراویه‌تی ئاههنگ گێران به بۆنه‌ی یادی له دایک بوونی پیغه مبه‌ر صلی الله علیه و آله (الاحتفال بالمولد النبوی) یان کردووه و توویانه بیدعه‌یه، وه لای ئیمه بوته کیشه‌یه‌ک (التنازع)، وه له سه‌ره‌تا‌دا باسیشمان کرد که پێویسته له کاتی کیشه و ناکۆکیدا بگه‌رپینه‌وه بو سه‌رچاوه سه‌ره‌کیه‌کانی شه‌رع، که ئه‌ویش گێرانه‌وه‌یه‌تی بو لای قورئانی پیرۆز و سوننه‌تی سه‌حیحی پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله، وه کاتیکیش گه‌راینه‌وه بو لای کتابه‌که‌ی خوای گه‌وره هیچ نه‌صل و بنچینه‌یه‌کمان ده‌ست نه‌که‌وت که پشتی پێ ببه‌ستریت، وه به‌له‌ دوادا چون و لیکۆلینه‌وه‌ش له سیره و ژیا‌نی پیغه مبه‌ر صلی الله علیه و آله، ده‌رکه‌وت که هیچ به‌لگه‌یه‌ک نیه که وا پیغه مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رمانی کردبیت به ئاههنگ گێران به بۆنه‌ی له دایک بوونی، یان خۆی به بۆنه‌ی له دایک بوونیه‌وه ئاههنگی گێرابیت، یان یه‌کێک ئاههنگی گێرابیت به بۆنه‌ی له دایک بوونیه‌وه له سه‌رده‌می پیغه مبه‌ر صلی الله علیه و آله و ئه‌ویش ئیقراری له سه‌ر کردبیت و لێی بی ده‌نگ بووبیت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا پیغه مبه‌ر صلی الله علیه و آله (٦٣) سال له ناویاندا ژیاوه، وه خه‌لکیکی زۆر باوه‌ریان پێ هیناوه‌وه له هه‌موو خه‌لکی زیاتر خۆشه‌ویستی و ریزو به گه‌وره دانانیا‌ن هه‌بووه بو پیغه مبه‌ر صلی الله علیه و آله، وه زیاتریش له مه‌به‌ست و داواکاریه‌کانی خوا پیغه مبه‌ر صلی الله علیه و آله گه‌یشتوون له ئیمه، وه گیانی خۆیان ده‌به‌خشی له پینا و پیغه مبه‌ر صلی الله علیه و آله و ئاینه‌که‌یدا، وه سور بوون

⁶⁶ مه‌رج نیه هه‌ر شتی‌ک که زانایه‌ک یان چه‌ند زانایه‌ک به باشیان زانی و پێیان باش بوو ئه‌وه باش بیت و دروست بیت له شه‌رعدا، به تایبه‌ت ئه‌گه‌ر هیچ به‌لگه‌یه‌کیان پێ نه‌بوو یان فه‌توایه‌کی تر هه‌بوو نزیکت‌ر بوو له قورئان و سوننه‌ت، چونکه زانایان په‌حمه‌تی خویان لێ بیت پازی نابن به‌وه‌ی که هه‌رچه‌کیان ووتبوو لێیان وه‌ربگه‌ریت به تایبه‌ت ئه‌گه‌ر فه‌تواکه‌یان یان ووته‌که‌یان پێچه‌وانه‌ی سوننه‌ت بوو، وه‌ک دواتر باسی ده‌که‌ین انشاءالله.

له سهر شوین که وتنی سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ له هه موو هه لس و که وتیکی گه وره و بچوکیاندا، وه سوننه تی پیغه مبه ریان ﷺ بۆ ئیمه گواستۆته وه به بی زیادو که م، له بچوکتین عیباده ته وه تا گه وره ترین عیباده ت، بۆیه ناتوانین بلین: له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ ناههنگی له دایک بوونی بۆ گپردراوه به لام بۆ ئیمه نه گوازراوه ته وه و نه گه یشتوو به ئیمه، له کاتی کدا هیچ سوننه تیک نه ماوه ئیلا به ئیمه گه یشتوو له ریگه ی هاوه له به ریزه کانیه وه ﷺ.

ئینجا با سه یری باشتین سه رده م بکه ین له دوا ی پیغه مبه ر ﷺ، که خۆشه ویست ترین خه لک بوون له لای پیغه مبه ر ﷺ، که ئه وانیش هاوه له به ریزه کانی بوون ﷺ، وه هیچ به لگه یه ک نیه له وانه وه که به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ ناههنگیان گپرابیت، نه خه لیفه و جی نشینه به ریزه کانی و نه هیچ یه کیک له هاوه لان ﷺ ئه نجامیان نه داوه، ته نانه ت شوین که وتوانیش (التابعین) له هیچ کام له سی سده پرخیرو چاکه که ئه نجامیان نه داوه.

وه هه موو ئه مانه ش که ئه نجامیان نه داوه، له به ر ئه وه بووه که ریگریکی شه رعی هه بووه له ئه نجام دانی، ئه ویش ئه وه یه که: ئه مه کاریکه نه خوا ی گه وره وه نه پیغه مبه ر ﷺ به شه رعیان دانه ناوه، وه یه کیک نیه له وه کارانه ی که خوا ی گه وره خۆشی ده وی و پیی پازیه وه هۆکاریکیش نیه بۆ نزیک بونه وه له په ره ردگار، به لکو بیدعه یه که وه داهینراوه، وه باشتین که س که پیغه مبه ری خوا یه ﷺ ئه نجامی نه داوه، وه جگه له ویش نه هاوه لان ﷺ وه نه زانایانی پیشین و سه ده ی یه که می ئیسلام نه سه ر مه زه به کانی چوار مه زه به که ئه نجامیان نه داوه، وه ئه مه به لگه یه کی گه وره و بنچینه یه کی برۆا پی کراوه بۆ هه ر که سیک که خوا ی گه وره دلای والا کردبیته وه به شوین به لگه دا بگه ریت.

وه له وه ی که تیپه ری و باسما ن کرد بۆمان ده رکه وت که هیچ کام له هاوه لان و سه ده ی یه که م و دووه م و سییه م، که باشتین سه ده ن ئه نجامیان نه داوه، له کاتی کدا باشتین سه ده و سه رده م بون، وه ک پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: (خیر الناس قرنی، ثم الذین یلونه م، ثم الذین یلونه م)⁶⁷، واته: (باشتین خه لک خه لکی سه رده می منن، پاشان ئه وانیه ی دوا ی ئه وان دین، پاشان ئه وانیه ی دوا ی ئه وان دین).

⁶⁷ رواه مسلم (۲۵۳۳)، وأخرجه أحمد (۳۵۹۴) و (۴۱۳۰) و (۴۱۷۳) و (۴۲۱۷)، والبخاري (۲۶۵۲) وأطرافه في (۳۶۵۱) و (۶۴۲۹) و (۶۶۵۸).

به شی دووهم

سه ره تای ده رکه وتن و داهینانی نا ههنگ گپران و مه ولود خویندنه وه

تا ئه و سێ سه ده یه ی که باسمان کرد ئه م نا ههنگه سه ری هه ل نه دا، ئینجا دوا ی ئه و سێ سه ده و له سه ده ی چواره می کۆچیدا بیدعه ی نا ههنگ گپران له لایه ن (بنی عبید القداح) که ناسراون به (فاطمیه کان) و شیعه بوون داهینرا، ئه مه له کاتی دا خوا ی گه وره ده فه رمو یّت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾^{۶۸}، واته: (ئه مرۆ دینه که م بۆ ته واو کردن)، وه پیغه مبه ریش عَلَيْهَا ده فه رمو یّت: (ینه لم یکن نبی قبلی إلا کان حقاً علیه أن یدل أمته علی خیر ما یعلمه لهم)^{۶۹}، واته: (هیچ پیغه مبه ریک نه بوه له پیش من، ئیلا له سه ری بووه که ئوممه ته که ی ناگادار بکاته وه له هه موو خیرو چاکه یه ک له وه ی که ده ی زانی بۆیان).

وه ئه مانه واته (فاطمیه کان) هیچ په یوه ندیه کیان به (فاطمه) ی کچی پیغه مبه ره وه عَلَيْهَا نیه و نه بووه وه ک هه ندیک که س وا گومان ده به ن، به لکو له نه وه ی ئیسماعیلیه زه ندیقیه کان بوون و بانگه شه ی ئه وه یان ده کرد که له نه وه و وه چه ی پیغه مبه رن عَلَيْهَا، به لام حاشا له وه ی که ئه وان نه وه ی پیغه مبه ر عَلَيْهَا بن، به لکو له نه وه و وه چه ی (عبدالله ی کورپی مه یمونی قوداحه ی یه هودی) بوون، ته نانته وایان له میصریه کان ده کرد که جنیو به (أبو بکر و عمر و عائشه) ره زای خوا یان لی بیّت به دن و قه ده غه ی نو یژی ته راو یحیشیان لی کردن، وه هه ره ها ئه مانه به در یژیای سال خه ریکی یاد کردنه وه ی بۆنه ی له دایک بوون و بۆنه کانی تره وه بوون که چه نده ها بۆنه و یادی له دایک بوونیان دانا بوو بۆخو یان.

وه ک (تقی الدین احمد بن علی بن عبدالقادر بن محمد) ناسراو به (المقریزی^{۷۰}) له کتیبی (المواعظ والإعتبار بذكر الخطط والآثار) جوزئی یه که م لاپه ره (۴۹۰) دا ده لئیت: (خه لیفه کانی (فاطمیه کان) به در یژیای سال له یاد کردنه وه ی جه ژن و بۆنه و یاده کانیاندا بوون، ئه وانیش یاد کردنه وه ی سه ری سال و پۆژی عاشورا له دایک بوونی پیغه مبه ر عَلَيْهَا و له دایک بوونی علی کورپی ئه بو طالب ره زای خوا ی لی بیّت و وه له دایک بوونی (حسن و حسین) ره زای

⁶⁸ (المائدة/۳)

⁶⁹ رواه مسلم (۱۸۴۴) واخرجه أحمد (۶۵۱۳)، وأبو داود (۴۲۴۸)، والنسائي في المجتبى (۴۲۰۲) وفي الكبرى (۴/۷۸۱)، وابن ماجه (۳۹۵۶).

⁷⁰ ئه م زانا پایه به رزه له سالی (۷۶۶) ی کۆچی له میصر له دایک بووه، وه زۆر به دوا ی زانستی شه رعیدا گه راوه و چه نده ها زانا ی بینیه وه وانه ی شه رعی له لا خویندوون، که کۆی ئه و زانایانه ی وانه ی لا خویندوون ده گاته زیاتر له (۶۰۰) زانا، وه چه ندین کتیب و نوسراوی هه یه، تا له کاتی عه صری پۆژی پینج شه مه و له (۱۶/رمضان/۸۴۵) ی کۆچی له میصر کۆچی دوا یی ده کات.

خوایان لی بیّت و وه یادی له دایک بوونی (فاطمة الزهراء) رهزای خوی لی بیّت، وه له دایک بوونی ئه و خهلیفه یه ی که ئه و کات له دهسه لات دا بوو، وه ههروه ها شهوی یه که می مانگی ره جه ب و سه ره تا و ناوه راستی مانگی شه عبان و هتد) ۷۱.

وه لی ره دا پرسیاریک دیته ئاراهه ئه ویش ئه وه یه: بۆچی (أبو بکر و عمر و عثمان) رهزای خوایان لی بیّت پشت گوئ خزان و بۆ له دایک بوونی ئه وانیش ناههنگیان نه ده گێراو مه ولودیان نه ده خویندنه وه؟! ئایا ئه وان ها وه لی پیغه مبه ر ﷺ نه بوون؟! یان خهلیفه و جینشین ی ئه و نه بوون؟! له وه لامی ئه وه دا (عبدالرحمن عبدالخالق) ۷۲ له بابه تی کدا به ناوی (حقیقة الإحتفال بالمولد النبوي) دا ده لیت: (به کورتی ئه وان ه ی بیدعه ی مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گێران یان به بۆنه ی یادی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ داهیناوه، بۆ به گه وه دانانی پیغه مبه ر ﷺ دایان نه هیناوه وه ک بانگه شه ی بۆ ده که ن، به لکو بۆ به گه وه دانانی خویان و شوین که وتنی هه واو ئاره زوی خویان دایان هیناوه) ۷۳.

وه له و ناههنگ گێرانانه و به تاییه ت ناههنگ گێران بۆ له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ به رده وام بوون تا وای لی هات خه لکی چاوه ری بون که سالی تازه بیته وه دووباره ناههنگ بگێرنه وه، وه سالان رۆیشتن و خه لکی زیاتر تی که ل به و بیدعه یه ده بوون، وه تا وای لی هات ببوو به عقیده و بیرو باوه ری خه لک، وه پیره کان له سه ری مردن و هه ر به رده وام بوون، وه بچو که کانیش گه وه بوون تیا دا و پاشان کو تایی به ده ولته ی (فاطمیه کان) هات، به لام ناههنگ گێران به م بۆنه یه وه هه ر به رده وام بوو.

وه یه که م که سیش که له کوردستان ئه نجامی داوه، وه ک میژوو نوسان (ابن الکثیر و ابن الخلکان) و جگه له وانیش باسیان کردوه و ئاماژه یان بۆ داوه، ئه وه یه که ده لیتن: (یه که م که س که له دوا ی (فاطمیه کان) ئه نجامیدا سولتان (مظفر الدین أبو سعید الکوکبوری) یه که پاشای هه ولیر (اربل) بووه له کو تایی سه ده ی شه ش یان سه ره تای سه ده ی حه وته می کو چیدا).

وه دیسان هه ری که له شیخ (محمد بحیت المطیعی) و شیخ (علي محفوظ) ها و ده نگ و کوکن له سه ر ئه وه ی که سولتان (مظفر أبو سعید) یه که م که س بووه که له شاری هه ولیر (اربل) مه ولود خویندنه وه ی بۆ له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ داهیناوه له سه ده ی حه وته می کو چیدا له دوا ی فاطمیه کان ۷۴.

71 (المواعظ والإعتبار بذكر الخطط والآثار) (۱/ ۴۹۰) وه ههروه ها (أبو العباس أحمد بن علي القلقشندي) له (صبح الأعشى في صناعة الإنشاء) دا به هه مان شیوه هیناویه تی.

72 ئه م پیاوه له سه ره تا دا له سه ر سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ بوو، به لام له م دوا بیانه که وته داوی حزبیایه تی وه تووشی لادان بوو له م مه نه جه پیرۆزه.

73 حقیقة الإحتفال بالمولد النبوي لـ(عبدالرحمن بن عبدالخالق).

74 بره وانه: أحسن الكلام (ص/ ۵۲) محمد بحیت المطیعی، والإبداع في مضار الابتداع لعلي محفوظ (ص/ ۱۲۶).

بهشی سییه م

رەت کردنه وهی ناههنگ گيران و مه ولود خویندنه وه له کومه لیک رووه وه

شیخ (صالح بن فوزان الفوزان^{۷۵}) ده لیت: ناههنگ گيران به بونهی له دایک بوونی پیغه مبه ر^ص دروست نیه و رەت ده کریته وه له کومه لیک رووه وه؛ له وانه:

یه که م: ئەم ناههنگ گيران و مه ولود خویندنه وه یه نه له سوننه تی پیغه مبه ر^ص و نه له سوننه تی خه لیفه به پریزه کانی نین، که و ابوو بیدعه یه و ریگه پی نه دراوه، چونکه پیغه مبه ر^ص ده فه رمویت: (علیکم بسنتی و سنه الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي، تمسكوا بها و عضوا عليها بالنواجذ، و اياکم و محدثات الأمور، فإن کل محدثة بدعة، و کل بدعة ضلالة)^{۷۶}، واته: (دهست بگرن به سوننه تی من و سوننه تی خه لیفه ری نو مایی کراوو هیدایه ت دراوه کانی دوا ی من، دهستی پیوه بگرن و به خریکانتان بیان گرن، وه وریا بن و خوتان بیاریزن له شته نو ییه کان، له بهر نه وهی هه موو شته نو ییه کان داهینراون، وه هه موو داهینراو یکیش گومراییه)^{۷۷}.

⁷⁵ ناوی (صالح بن فوزان بن عبدالله آل فوزان) ه، له سالی (۱۳۵۴) ی کۆچی له دایک بووه، له سالی (۱۳۸۱) کۆلیژی شه ریه ی له شاری ریاض ته و او کردوه، وه هه لگری بیوانامه ی (ماجستیر) و (دکتورا) یه له زانستی فیه قهدا. وه له سالی (۱۴۰۷) ی کۆچی کراوه به ئەندامی دهسته ی گه و ره زانیان، وه له سالی (۱۴۱۱) کراوه به ئەندامی لیژنه ی به رده و امی لیکۆلینه وه ی زانستی و فه توا، وه هه روه ها سه رپرشتی چه نده ها نامه ی ماجستیر و دکتورا ی کردوه و چه نده ها قوتابی له بهر دهستی نه ودا زانستی شه رعیا ن خویندوه و سوودیا ن له زانسته که ی نه و وه رگرتوه.

وه هه روه ها له لای چه نده ها زانی گه و ره وانه ی خویندوه، له سه روو هه موویانه وه زانی پایه به رز شیخ عبدالعزیز بن باز ره حمه تی خوا ی لی بیت، وه خاوه نی زیاتر له (۲۲) موجه له دو چه نده ها کتیب و بلا و کراوه و نامیلکه ی تره. خوا ی گه و ره بیباریزیت و ته مه نی دریز بکات بۆ زیاتر خزمه ت کردنی قورئانی پیرو نو سوننه تی سه حیعی پیغه مبه ر^ص.

⁷⁶ أخرجه أحمد: ۱۲۶/۴، و الترمذي رقم/ ۲۶۷۶

⁷⁷ وه شیخ عبدالحسن العباد ده رباره ی برگه ی کۆتایی ئەم فه رموده یه ده لیت: (به راستی تیگه یشتنی راست له فه رموده ی پیغه مبه ر^ص: (وکل بدعة ضلالة) نه وه یه که ئەم ووته یه له سه رگشتیتی خوی به یلرینه وه، وه هه روه ها هه موو نه و شتانه ی که له دینی خوا ی گه و ره دا داهینراون بیدعه نه، وه رەت ده کریته وه به سه ر نه و که سه ی که هی ناو نیه ناو دینه وه) کتب و رسا نل عبدالحسن بن حمد العباد البدر، مجلد السابع، (ص/ ۴۵۸).

وه ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ داهینراویکه و فاطمیه کان دایان هیناوه له دواى سى سده پیرۆزه که بۆ ناشیرین کردنی دینی موسلمانان، وه هر که سیکیش کاریک ئه نجام بدات و مه به سستی پی نزیك بوونه وه بیٹ له خواى گه وره، وه پیغه مبه ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه نجامی نه دابیت و خهلیفه کانیش له دواى ئه و نه یان کردبیت؛ ئه وه به و کاره ی که ئه نجامی ده دات، پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تاوانبار ده کات به وه ی که دینه که ی به ته واوه تی بۆ خه لک پوون نه کردۆته وه، وه له هه مان کاتدا به درۆ زانینی ئایه تی خواى په روه ردگاره که ده فه رمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾^{۷۸}، چونکه زیاده یه کی خستۆته ناو دین و پیی وایه و واش گومان ده بات که کاره که ی له دیندایه، ئه مه له کاتیکیدا پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه نجامی نه داوه و به ریه لیی.

دووهم: ناههنگ گپران و مه ولود خویندنه وه به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خو چواندنه به گاوره کان؛ له بهر ئه وه ی ئه وان ناههنگ ده گپرن به بۆنه ی له دایک بوونی عیسی علیه السلام، وه خو چواندن به وانیش زۆر به توندی هه رام کراوه، وه له فه رموده ی پیرۆزی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دا هاتوه که نه هی کردوه له خو چواندن به کافران، وه فه رمان کراوه به پیچه وانه کردنی ئه وان، وه ک پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمویه تی: (من تشبه بقوم فهو منهم)^{۷۹} وه فه رمویه تی: (خالقوا المشركين)^{۸۰}.

سییه م: به راستی ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له گه ل ئه وه ی بیدعه یه و خو چواندنه به گاوره کان - له کاتیکیدا ئه نجام دانی هه ردوو جووره که ش هه رامه -، هۆکاریکیشه بۆ زیاده ره وی و تیپه راندن له به گه وره دانانی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تا ده گاته ئه و پاده یه ی که لیی ده پارینه وه و داواى کۆمه ک و یارمه تی و به فریا که وتنی لی ده که ن جگه له خواى گه وره، وه قه سیده و هۆنراوه ی شیرکی تیدا ده خوینریته وه، وه ک قه صیده ی (البردة)^{۸۱} و جگه له ویش. وه پیغه مبه ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه هی کردوه له زیاده ره وی کردن له مه دح کردن و باس کردنیدا، وه ک ده فه رموی: (لا تطروني كما اطرت النصارى ابن مریم، فإنما أنا عبد، فقولوا عبدالله ورسوله)^{۸۲}، واته: (زیاده ره وی مه که ن له مه دح کردنی مندا وه ک چۆن گاوره کان زیاده ره ویان کرد له کورپی مه ریه م سه لامی خواى لی بیٹ له به گه وره دانان و مه دح کردنیدا هه تا گه یشته پاده یه ک که جگه له خواى گه وره ده یان په رست؛ به لکو من به نده ی خوامه و بلین: به نده و نیردراوی خوايه).

وه خواى گه وره ش نه هی لی کردن له و زیاده ره وه یه یان و فه رموی: ﴿يَتَأْهَلُ الْكُتُبِ لَا تَعْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ

78 المائدة 3

79 صحيح أخرجه امام احمد في مسنده (2/50/92) وأبو داود في سننه (4031).

80 (صحيح) انظر حديث رقم: 3209 في صحيح الجامع

81 (البردة) قه سیده یه کی (شيعر) عه ره بیه که پریه تی له بابه تی پپو پوچ و خورافه و شیرک که له و جووره ناههنگانه دا ده خوینریته وه، وه لای خو شمان و به زمانی کوردی هۆنراوه یه کی زۆر نوسراوه له و ناههنگ و مه ولود خویندنه وانه دا ده خوینریته وه که زۆریه ی هه ره زۆریان هه مان شیوه یه و شیرک و خورافه یه کی زۆری تیدایه و به گوئی خه لکیدا ده دریت بی ئه وه ی بیر له و زیاده ره ویانه بکریته وه که تیاياندا هه یه.

82 أخرجه البخاري رقم(3445)، ومسلم (1691) وأخرجه مالك في (موطنه) في الحدود (1558)، وأحمد (391)، وأبو داود (4418)، والترمذي (1432)، وابن ماجه (2553)، وغيرهم.

وَرُوحٌ مِّنْهُ ^{٨٣}، واته: (ئهی خاوهن کتیبه کان - مه به سست گاوره کانه - زیاده رهوی مه کهن له ئاینه که تانداو وه دربارهی خوی گوره هیچ مه لئین ته نها ئه وه نه بیته که حهق و پراسته، وه به پراستی عیسای کورپی مه ریه م نیردراوی خوی وه به که لیمه ی خودا به فه رمانی (کن) دراوه به دایکی، واته خودا فه رمویه تی (ببه) ئه ویش بووه). وه پیغه مبه ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه هی کردووه له زیاده رهوی کردن، نه وه ک تووشی ئه و به لآو نارپه حه تیانه بین که ئه وان تووشی هاتون، وه ک ده فه رمویته: (إياكم والغلو؛ فإنما أهلك من كان قبلكم الغلو) ^{٨٤} واته: (وریا بن و خۆتان بیاریزن له زیاده رهوی کردندا؛ چونکه به پراستی قه ومه کانی پیش ئیوه به هوی زیاده رهوی کردنه وه به هیلاک چوون).

چواره م: زیندوو کردنه وهی بیدعه ی ناههنگ گپران و مه ولود خویندنه وه به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده رگا ده کاته وه بو بیدعه ی ترو خو خه ریک کردن و گرفتار بوون پپیانه وه جگه له سوننه ته کانی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بویه ده بینی بیدعه چیه کان زور گورج و گۆلن له زیندوو کردنه وهی بیدعه و بی توانا ته مه لئ له سوننه ته کان و رقیان له وه که سانه یه که شوین سوننه ته کان ده که ون و جی به جییان ده که ن، تا ده گاته ئه و ئاسته ی که دینه که یان هه مووی ده بیته یادو یاده وه ری و بیدعه و مه ولود کردن، وه دابه ش بوون به سه ر چه ند گروپ و کۆمه لیکداو هه ر یه کیکیان یادی له دایک بوونی پیشه واکه یان ده که نه وه، وه ک یاد کردنه وهی البدوی و ابن عربی و الدسوقی و الشاذلی، به و شیوه یه له ناههنگی یادی له دایک بوونی یه کیک نابنه وه به له دایک بوونی یه کیکی تره وه خه ریکن ^{٨٥}.

که واته مادام ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هیچ بنچینه یه کی شه رع ی له سه ر نه بوو، ئه و پیش که وتنه له سه ر قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه ک خوی گه وره ده فه رمویته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ^{٨٦}، ابن عباس ره زای خوی لی بیته دربارهی ئه م ئایه ته ده فه رمویته: (لا تقولوا خلاف الكتاب والسنة) ^{٨٧}، واته: (شتیک مه لئین که پپچه وانه ی قورئان و سوننه ت بیته)، وه هه روه ها شیخ عبدالرحمن السعدي ره حمه تی خوی لی بیته له ته فسیری ئه م ئایه ته ده لئیت: (وه له وه دا ریگری و نه هیه کی توند کراوه له سه ر پیش خستنی ووته ی هه ر که سیك به سه ر ووته ی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه هه ر کاتیک سوننه تیکی پیغه مبه ر هه بوو ئه و شوین که وتنی پیویسته، وه ده بیته پیش ووته ی هه موو که سیك بخریت، جا ئه و که سه هه ر که سیك بیته) ^{٨٨}.

وه له (ابن مسعود) هه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ هاتوو که فه رمویه تی: (اتبعوا ولا تبدعوا فقد كفيتم) ^{٨٩}، واته: (شوین قورئان و سوننه ت بکه ون و بیدعه مه که ن، چونکه سوننه تان به سه)، وه شیخ (عبدالله بن عبدالرحمن الجبرین) له شه رحی ئه م وته یه ده ده لئیت: (اتبعوا ولا تبدعوا) واته: شوین ها وه لانی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکه ون و په ی ره وی ریبازی ئه وان بکه ن، وه هیچ شتیک له دیندا دامه هینن و زیاد مه که ن که خوی گه وره ریگه ی پی نه داوه و شتیکیش مه که ن به شه رع مادام له

83 النساء: ١٧١

84 أخرجه النسائي ٢٦٨/٥ وصححه الألباني في صحيح سنن النسائي رقم/٢٨٦٣

85 حقوق النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بين الإجلال والإحلال ص (١٤١-١٤٢).

86 (الحجرات/١)

87 عمدة التفسير (ج٣ ص٣١٢)

88 تيسير الكريم الرحمن (ص٩٤٣)

89 رواه الطبراني في الكبير (٨٧٠) و ذكره الهيثمي في مجمع الزوائد (١٨/١) و قال: رجاله رجال الصحيح.

شهر عدا نه هاتوو، وه ههروه ها وهك ئەو كه سانه مه بن كه خوای گه وره ده رباره یان ده فه رمویت: ﴿أَمْ لَكُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾^{۹۰}، چونكه به راستی خوای گه وره دینه كه ی ته واو كردوو ه له سه ر زمانی پیغه مبه ره كه ی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بویه پیویست به هیچ بیدعه یه ك ناكات كه زیاد بكریت بو ئەو شه ریه ته، و (فقد كفیتم) واته: ئەوانه ی پیش خۆتان (هاوه لآن په زای خویان لی بیّت) به سن كه ئەم شه ریه ته یان هه لگرتوو ه و پوونیا ن کردۆته وه بۆمان)^{۹۱}.

وه هه ر (ابن مسعود) په زای خوای لی بیّت له وته یه کی تریدا ده فه رمویت: (مَنْ كَانَ مُسْتَنَّافًا فَلْيَسْتَنْ بِمَنْ قَد مَاتَ)، واته: (هه ر كه سیك ده یه ویّت به ریبازیكدا پروات ئەوا با شوین ئەوانه بكه ویّت كه مردوون واته: هاوه لآن په زای خویان لی بیّت).

وه ههروه ها پیشه وا (الأوزاعي^{۹۲}) په حمه تی خوای لی بیّت ده لیّت: (عليك بأثار من سلف وإن رفضك الناس، وإياك وآراء الرجال وإن زخرفوه لك بالقول)^{۹۳}، واته: (پێگه و ئاسه واری پیشین بگه ر، ئەگه ر خه لکیش تۆیا ن نه ویست و لیّت دوور كه وتنه وه به هۆی ئەوه وه، وه دوور بكه وه له پراو بۆچونی خه لکی، ئەگه ر به وته ی جوان و بریقه داریش بۆیا ن پازاندیته وه).

وه ده ست گرتنیش به شوینه وارو ریبازی پیشین، ده ست گرتنه به قورئان و سوننه ته وه، چونكه ئەوان ده ستیا ن به و دوانه وه گرتبوو، وه شتی بی به لگه و ده لیلیان وه نه ده گرت، وه گومانیشی تیدا نیه كه (پراو بۆچون) زۆربه ی كات بریتیه له قسه ی بی به لگه و ده لیل، وهك شیخ (عبدالله بن عبدالرحمن الجبرین) له شه رحی ئەم وته یه دا ده لیّت: (وشه ی (الآراء) كۆ (جمع) ی وشه ی (رأی)یه، وه قسه یه كیش به لگه ی له سه ر نه بیّت پیی ده وتریت: (رأی) واته: (پراو بۆچوون)، وه ئەو قسانه ن كه هه ندی له خه لکی ده یان كه ن به بیرو بۆچون و فكري خویان و ئەو جوړه بیر كرده وه و تیروانینانه ی كه خویان هه یانه و هیچ به لگه یه کی له سه ر نیه، وه پیویسته خۆمان له و جوړه كه سانه بپاریزین و لییا ن دوور بكه وینه وه)^{۹۴}.

وه ههروه ها پیشه وای ئەهلی سوننه و جه ماعه له سه رده می خۆیدا، پیشه وا (البرهاري^{۹۵}) په حمه تی خوای لی بیّت له كتیبی (شرح السنة) دا ده لیّت: (واعلم - رحمك الله - انّ الدين إنما جاء من قبل الله - تبارك وتعالى - لم يوضع على عقول الرجال و آرائهم)^{۹۶}، واته: (وه بزانه - په حمه تی خوات

^{۹۰} الشوری: ۲۱

^{۹۱} الإرشاد شرح لمعة الاعتقاد الهادي الى سبيل الرشاد، للشيخ عبدالله عبدالرحمن الجبرین، ص/ (۱۰۱ - ۱۰۲).

^{۹۲} پیشه وا (أبو عمرو عبدالرحمن بن عمرو الأوزاعي)یه، له هۆزی (أوزاع)، ئیما م و پیشه وای ئەهلی شامه، له (بعلبك) له دایک بووه، وه له سالی (۱۵۷)ی کۆچی له به یروّت کۆچی دوا یی کردوو ه.

^{۹۳} هذا الأثر أورده الإمام الذهبي في (سير أعلام النبلاء) (۷/ ۱۲۰) و رواه ابن عبدالبر في جامع بيان العلم وفضله (۲/ ۱۱۴).

^{۹۴} بپروانه كتیبی: الإرشاد شرح لمعة الاعتقاد، ص/ (۱۱۰ - ۱۱۱).

^{۹۵} پیشه وا (أبو أحمد الحسن بن علي بن خلف البرهاري) پیشه وای ئەهلی سوننه له سه رده می خۆیدا، له به غداد له دایک بووه، به لām سالی له دایک بوونی نه زانراوه، ئەم پیشه وا به پێژه زۆر بویر بووه له به رامبه ر ئەهلی بیدعه و شوین كه وتوانی هه واو ئاره زوو، وه شوین پێره وای ئەهلی سوننه و جه ماعه كه وتوو ه له مامه له كردن له گه لیاندا، وه ئەم هه لویسته شی زۆر به پوونی له كتیبه نایابه كه یدا (شرح السنة) ده رده كه ویّت. وه له سالی (۳۲۹)ی کۆچی، کۆچی دوا یی ده كات.

لى بيت - كه به پاستى دين ئەو هيه كه له لای خواى گەورەو هاتوو، وە بە پىى عەقل و بىرو بۆچونى پىاوان دانەنراوه).

پىڤغەمبەر ﷺ لە چ پۆژىك لە دایک بووه §

ئىنجا ئەوانەى دەیانەوێت ئاھەنگ بگێرن بە بۆنەى لە دایک بوونی پىڤغەمبەر ﷺ با بزانی لە چ پۆژىكدا ئاھەنگ دەگێرن؟! چونكە زانایانى سىرەو ژيانى پىڤغەمبەر ﷺ رايان جىاوازه لە كات و پۆژى لە دایک بوونی پىڤغەمبەر ﷺ.

هەندىكیان دەلێن: لە پەمەزان لە دایک بووه، وە هەندىكیان دەلێن لە (۸/ رەبىعى يەكەمدا) لە دایک بووه، وە هەندىك دەلێن لە (۱۲/ رەبىعى يەكەمدا) لە دایک بووه، وە كاتى تىرىش و تراوه لە سەر لە دایک بوونی، كەواتە ئاھەنگ لە چ كات و پۆژىكدا دەگێرن؟ يان دەكرىت بلێن لە دایک بوونی دووبارە بۆتەو^{۹۷}؟! بۆیە تىكە لىبون و را جىاوازی لە ديارى كردنى پۆژى لە دایک بوونی، بەلگە يە لە سەر ئەو هى كه ئاھەنگ گێران بە بۆنەى لە دایک بوونی هىچ بنەمايەكى شەرى لە سەر نیه؛ چونكە ئەگەر هاتباو شتىكى شەرى و هۆكارىكى نزیك بونەو ه بوايە لە خواى پەروردگار، ئەوا خىلاف و جىاوازی نە دەبوو لە نىوان زانایانداو كاتەكەى وەك جەژنەكان ديارى دەكرا.

ئىنجا دەوترىت: دەلێن لە مانگى رەبىعى يەكەم لە دایک بووه، كە چى لە هەمان كاتدا مردنەكەشى ﷺ هەر لە مانگى رىبىعى يەكەمدا بووه، واتە: لە دایک بوون و مردنى پىڤغەمبەر ﷺ لە هەمان مانگدا بووه، خو دلخوش بونىش بە لە دایک بوونی لە پىشتەر نیه لە دل گران بوون و ماتەم بوون بە مردنى ﷺ !!!

⁹⁶ شرح السنة، للإمام البرهاري، ص/ (۶۰).

⁹⁷ بۇ زياتر شارەزابوون دەتوانىت بىروانىتە البداية والنهائة، ابن كثير.

واته: (ئهی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فریامان بکه وهو یارمه تیمان بده، وه ئهی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پشت به ستمان هر به تویه، ئهی پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نارهحه تیه کانمان له سه ر لابه، وه هه نارهحه تیه که وه هر نارهحه تیه که تو ده بینیت هه لادیت).

ئه گهر پیغه مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گوئی بیستی ئه م قسانه ببیت ئهوا به دنیا ییه وه حوکمی شیرکی گهره ده دات به سه ریدا، له بهر ئه وهی به هانا چون و لابرندی نارهحه تی و داوای یارمه تی کردن و پشت به ستم ته نها هه مووی تاییه ته به خوای گهره وه بهس، خوای گهره ده فه رمویت: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ﴾^{۹۸}، واته: (وه کئی وه لامی ئه وه که سه ده داته وه که تووشی نارهحه تی بووه و لئی قه و ماوه وه وه نارهحه تی و گرفته کانی له سه ر لاده بات؟)، وه خوای گهره فرمانی به پیغه مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کردوه که به خه لکی بلیت: ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾^{۹۹}، واته: (ئهی محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بلئی: به راستی من توانام نیه نه زهره ریکتان لی بدهم یان قازانجیکتان پی بگه یه نم، به لکو ئه مه هه مووی له دهستی خوای په روه ردگار دایه)، وه پیغه مبه ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: (إِذَا سَأَلَ فَسَأَلَ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْتَنَ فَاسْتَعْتَنَ بِاللَّهِ)^{۱۰۰}، واته: (ئه گهر داوای هر شتیکت کرد ئهوا داوا له خوا بکه، وه ئه گهر داوای کو مه کیشت کرد ئهوا ته نها داوا له خوا بکه)^{۱۰۱}.

* وه یه کیکی تر له و زیاده په ویانه ئه وه یه که فه رموده یه کی هه لبه ستر اوو بی سه نه د ده هیننه وه که گوایه خوای گهره فه رمو یه تی: (لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ مَا خَلَقْتُ الْأَفْلاكَ)^{۱۰۲}. واته: (ئه گهر له بهر تو نه بوایه ئهی محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه م بونه وه ره م درووست نه ده کرد)، یان ده لئین (ولولاک ما خلقت الدنیا)^{۱۰۳}، که ئه مه ش به ته واوی پیچه وانه ی ئه م ئایه ته ی خوای په روه ردگار ه که ده فه رمو ی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾^{۱۰۴}، واته: (جنوکه و ئینسانم دروست نه کردوه ته نها بو ئه وه نه ببیت که بم په رستن).

* وه هه ندیکی تر له وانه ی ناههنگ ده گپن به بونهی له دایک بوونی پیغه مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وا گومان ده بهن که وا پیغه مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناماده ی ئه و ناههنگه ده ببیت !!! که ئه وه ش گهره ترین نه زانی و جاهیلی یه، به لکو پیغه مبهر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تا قیامت له ناو گو ره که ی دایه و روچه که یشی له پله به رزه کانه لای په روه ردگاری، وه ک خوای گهره ده فه رمو ی: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ﴾^{۱۰۵}، واته: (به راستی ئیوه دوا ی ئه وه ده مرن و له پاشان له روژی قیامت دا زیندوو ده کرینه وه).

98 النمل: ۶۲

99 الجن: ۲۱

100 رواه الترمذي (۲۵۱۶).

101 منهاج الفرقة الناجية والطائفة المنصورة، إعداد محمد بن جميل زينو، (ص ۱۰۵).

102 سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة رقم (۲۸۲).

103 حديث موضوع، بروانه: اللآلئ الموضوعه في الأحاديث الموضوعه ج ۱/ص ۲۷۲.

104 الذاريات/ ۵۶

105 (المؤمنون/ ۱۵ و ۱۶)

وہ پیغەمبەر ﷺ دەفەر مویت: (أنا أول من ينشق عنه القبر يوم القيامة..)^{١٠٦}، واتە: (من یەکەم کەسم کە قەبر لە سەری شەق دەبیت لە پۆژی قیامەتدا)، ئەم ئایەتە پیرۆزو فەرمودەییە و ئەوەی لە سەر مانای ئەوانیش هاتون بە لگەن لە سەر ئەوەی کە پیغەمبەر ﷺ لە ریزی مردوانە و زانایان کۆران لەو بابەتەداو هیچ خیلافیکیان نیە.

وہ هەموو ئەو تاوان و خراپانەى کە دەکرین بە هۆی زیادەپرەویەو لە مەدح کردنی پیغەمبەر ﷺ؛ ئەو خودی پیغەمبەر ﷺ نەهێ لى کردون و دەفەر مویت: (لا تطروني كما أطرت النصارى ابن مريم، إنما أنا عبد فقولوا عبدالله ورسوله)^{١٠٧}، واتە: (زیادەپرەوی مەکەن لە مەدح کردندا، هەر وەک چۆن گاوریەکان زیادەپرەویان کرد لە کورپی مەریەم دا (عیسی علیه السلام)، بە لکو من عەبدیکم و بلیین عەبدو بەندەو پیغەمبەری خوايە).

وہ ئەگەر ئەو ئاھەنگانە هیچ کام لەم تاوان و سەرپیچیانەى تیدا نەبیت و تەنھا بریتی بێت لە کۆبونەوہى خەلک و ئامادەکردنی خواردن و دەربرینی خۆشحالی (وہک دەلین)، ئەوہ هەر بیدعەییەکەو داھینراوہو خواو پیغەمبەر ﷺ پێی رازی نین، (وکل محدثة بدعة، وکل بدعة ضلالة).

¹⁰⁶ رواه مسلم (٢٢٧٨)، وأخرجه الترمذي في الجامع (٣٦١٥/٥٨٧/٥)، وابن ماجه في سننه (٤٣٠٨/١٤٤٠/٢)، وأحمد في المسند

(١٧/١٠/١٩٨٧) بهذا اللفظ: (وانا أول من ينشق عنه الأرض ولا فخر).

¹⁰⁷ سبق تخريجه

به ندى چوارهم

شوبههى نه وانهى كه ناههنگ گيړان به دروست داده نيئن

به شى به كه م

شوبهه گانيان له قورناني پيروژدا

به شى دووهم

شوبهه گانيان له فهرموده ي پيروژى پيغه مبه ردا

صلى الله
عليه
وسلم

به شى سييه م

نه و شوبهانهى كه راو بوچونن

شوبهه^{١٠٨} نه وانهى كه ناههنگ گيړان به دروست داده نيئن:

مه ندى له وانهى ناههنگ ده گيړن به و بونه وهيه، چنه شوبهه يه ك باس ده كهن و وا گومان ده بن كه نه وه

حق و راسته، به لام له راستيدا سه رايكه و به س، چونكه شوبهه گانيان:

أ- يان ده قيكي راسته به لام به روونى و ناشكرايى ده لالهت له سه ر مه به سته كه يان ناكات و ماناي سه ره كى

به لگه كه ده گيړن و له شوينى خويدا به كارى ناهينن (بحرفون الكلم عن مواضعه)^{١٠٩}.

¹⁰⁸ نه گه رچى نه وهى نه وان ده يهيننه وه به شيكيان نايهت و فهرمودهن و له بنچينه دا هه ريه كه يان له شوينى تاييه تى خو ياندا ده بن به به لگه و
كاريان پى ده كريت، به لام نه وان يان جيگاي خو يان نيه كه تييدا به كاريان ده مينن، وه يان ماناو مه به سته كه ي ده گيړن، بويه ده كريت ليژه دا
بليين نه مانه وهك شوبهه يه كه به كار ده مينن بو شه رعيهت دان به كاره كه يان.

ب- یان دهقه که ناراسته و هرچه نده به روونی و ناشکراییش ده لالهت بکاته سهر مه بهسته که یان به لام دهقیکی لاوازه و به بهلگه حیساب ناکریت، چونکه له هیچ بواریک له بواره کانی شهر عدا کارو کرده وه به بهلگه و فرموده ی لاوازو هه لبه ستر او به دم پیغه مبه ره وه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناکریت. وه ههروه ها ئه و شوبهانه ش که ده یان هیئنه وه ده کریت دابه شیان بکه ین به سهر سی به شی بنچینه ی سهره کیدا، به م شیوه یه:

یه که م: شوبه کانیان له قورئانی پیرۆزدا:

ئه مه ش به هیئانه وه ی چه ند ئایه تیک له قورئانی پیرۆزدا که ده یکن به بهلگه بۆ ئه وه ی شهرعیهت بدن به بیدعه که یان و به هۆیه وه بیسه لمینن که به بی بهلگه مه ولود ناخویننه وه و ناھهنگ ناگیپن به لکو پشت به قورئان ده به ستن و بهلگه یان به دهسته وه یه، که بی گومان ئه م ئایه تانه ش که ئه وان ده هیئنه وه نابن به بهلگه بۆ کاره که یان، چونکه هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئاوا له م ئایه تانه نه گه یشتون و ههروه ها زانایانی ته فسیرو رافه کارانی قورئانیش به م شیوه یه ته فسیرو لیکدانه وه یان بۆ ئه م ئایه تانه نه کردوه.

دووهم: شوبه کانیان له فرموده ی پیرۆزی پیغه مبه ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

هه ندی له شوبه کانی تریان بریتین له چه ند فرموده یه کی پیرۆزی پیغه مبه ری پیشه و امان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که مانای سهره کی فرموده که یان گزیره وه به هه له و بۆ مه به سته تر به کاری ده هیئن، یان وته ی هه ندی له هاوه لانی و ناگه نه وه سهر پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه له راستیشدا زۆریک له م فرموده و تانه نه ک ناگونجین و نابن به بهلگه بۆیان، به لکو ده بن به بهلگه له سهر خۆیان و ده کریت وه ک بهلگه له سهر ئه وان به یئزیته وه.

سییه م: ئه و شوبهانه ی که راو بۆچونن:

وه هه ندی له شوبه کانی تریان که به هیچ شیوه یه ک نابن به بهلگه و پشتیان پی نابه ستریت، بریتیه له راو بۆچون و قیاسی هه له ی چه ند که سانیک که به ووشه ی (به رای من، یان پیم وایه، یان ئاوا باشتزه، یان... و یان... و یان... و یان...)، که ئه مه قسه کردنه به ناوی دینه وه به بی بهلگه، له کاتی کدا بنچینه ی هه موو قسه یه ک که به ناوی دینه وه بکریت بریتیه له به دهسته وه بوونی بهلگه ی راست و دروست له قورئان و سوننه ت بۆ سه لماندنی قسه و بابه ته که.

وه پشت به خوای پهروه ردار هه ر یه که یان له شوینی خۆیدا و به بهلگه ی قورئان و فرموده ی راست و سه حیحی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و ته ی زانایانی باوه ر پیکراوی ئه م ئوممه ته وه لام ده دینه وه بۆ ئه وه ی هه موو لایه کمان له سهر چاو رۆشنی بین و کاریک نه که ین که خواو پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیی رازی نه بن و فره مانی ئه وان ی له سهر نه بییت.

به شی به که م

شوبه گانیان له قورنانی پیروژدا

شوبه‌ی به که م:

یه کی له و شوبه‌نهی که ئه وان ده یکن به به لگه، ئه و ئایه‌ته‌ی خوی پهره‌ردگاره که ده‌فه‌رمویت: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾^{۱۱۰} واته: (بلی: به فزل و ره‌حمه‌تی خوا دلخوش بن)، ده‌لین: دلخوشی به پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خواستیکی فه‌رمان پی کراوه به به لگه‌ی ئه و ئایه‌ته، دواپی ده‌لین: خوی گه‌وره فه‌رمانمان پی ده‌کات دلخوش بین به (ره‌حمه‌ت)، وه پیغه‌مبه‌ریش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گه‌وره‌ترین ره‌حمه‌ته، وه به لگه‌یه‌کی تریان ئه‌وه‌یه که ده‌لین خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾^{۱۱۱} واته: (تومان نه‌ناردوه‌ ته‌ن‌ها به ره‌حمه‌ت نه‌بیت بو هه‌موو خه‌لکی)، ئه‌وه یه‌کی له به لگه‌کانیان بوو. له وه‌لامیاندا ده‌لین:..

یه که م: - دانانی ئه و ئایه‌ته به به لگه هاوه‌لان و پیشین باسیان نه‌کردوه‌و به و شیوازه ته‌فسیریان نه‌کردوه، وه ئه‌گه‌ر خیریش بوایه و به و شیوه‌یه بوایه، ئه‌وا ئه‌وان پیشمان ده‌که‌وتن و ئه‌نجامیان ده‌دا، وه داهینانی بیدعه‌ش له دیندا که به لگه‌ی له‌سه‌ر نه‌بیت به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا ده‌دریته‌وه، وه ته‌فسیری سه‌له‌ف بو ئه و ئایه‌ته‌و وته‌یان له‌سه‌ری ئه‌وه‌یه که (فزل و ره‌حمه‌تی خوا) بریتیه له ئیسلام و سوننه‌ت .

دووهم: - وه ته‌فسیر کردنی (الرحمة) له ئایه‌تی ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ به دلخوش بوون به له دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه‌له‌یه، چونکه ئه و ئایه‌ته به لگه‌یه له‌سه‌ر ناردنی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به په‌یامی پیغه‌مبه‌رایه‌تی نه‌که له دایک بوونی، وه نیوانی له‌دایک بوونی و ناردنی وه‌که پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نزیکه‌ی (۴۰) سال بووه، وه هه‌موو ئه‌و ده‌قانه‌ی وه‌صفی پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌که‌ن به (ره‌حمه‌ت)، ئه‌وه وه‌صفه‌که بو دواپی

ناردنیه تی وهک پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه هیچ به لگه یهک نیه له سه ر ئه وه ی که له دایک بوونی به په حمه ت وه صف کرابیت.

شوبه های دووهم:

وه یه کی له و شوبه هانی تر که به به لگه ئه یهیننه وه بو دروستیه تی مه ولود خویندنه وه، ئه و ئایه ته یه که خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا لِّتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴾^{١١٢}، واته: (به راستی تو مان ناردووه به شاهید و مژده ده رو ترسینه ر، تا بپروا به خواو پیغه مبه ره که ی بهینن و یارمه تی بده ن و پیزی بگرن و به گه وره ی دابننن، وه به یانی و ئیواران ته سبب حاتی خوا بکه ن)، ئه م ئایه ته که فه رمان به پیز گرتن و پشتگیری پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده کات، به سه ر که سانیکدا هاتوته خواره وه که زور له ئیمه به ته قواترو به پیزتر بوون و پیر به مانای ئایه ته که پیزو پشتگیری خویان بو پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده برپوه، جا ئایا ئه وان عه قلیان به وه نه شکاوه که ئه م یاده بکه نه وه؟! یان به ته وای دلنیا بوون له وه ی که به و شیوازه خو شه ویستی و پشتگیری ده رنابدرییت؟ دیاره وه لاهه که ی پوونه، چونکه ئه وان زانیویانه که خو شو یستنی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به شوین که وتنی سونه ته کانیه تی نهک به ناههنگ گپران و مه ولود خویندنه وه به بۆنه ی له دایک بوونی .

شوبه های سی یه م:

وه ئایه تیکی تر که ده یکه ن به به لگه، ئه و ئایه ته یه که خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴾^{١١٣}، له وه لامی ئه م شوبه ه یه دا ده لاین: به رز پراگرتنی ناوی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به وه نابیت که ئیمه به هه ر هوکارو کرده وه یهک، جا بیدعه بیت یان تاوان، ناوی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به رز پابگرین، به لکو به رز پراگرتنی ناوی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به زیندوو کردنه وه ی سوننه ته کانی و سه لاوه ت لیدان و مراندنی بیدعه کان ده کریت، وه که خوی گه وره ش ناوی به رز کردوته وه به وه کردوویه تی که وا بیست و چوار سه عات و به رده وام له کاتی بانگدا له گه ل ناوی خوی گه وره ناوی (محمد رسول الله) ده هینریت صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه خو ی و فریشته کانی سه لاواتی له سه ر ده دن و فه رمانیش به بپواداران ده کات که سه لاواتی له سه ر بده ن وهک ده فه رموی: ﴿ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾^{١١٤} واته: (به راستی خواو فریشته کانی سه لاوه ت له سه ر پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده دن، ئه ی ئه وان ه ی ئیمانتان هیناوه ئیوه ش سه لاوه تی له سه ر لیدن.....).

شوبه های چواره م:

شوبه ه یه کی تریان بریتیه له دابه زاندنی سینی و سفره یهک خواردن له ئاسمانه وه بو سه ر عیسی علیه السلام و شوین که وتوانی وهک خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ

112 الفتح/ ٨ و ٩

113 الشرح: ٤

114 الأحزاب/ ٥٦

السَّمَاءُ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا لِأَوْلَانَا وَءَاخِرِنَا وَءَايَةً مِنْكَ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ﴿١١٥﴾ واته: (عیسی وتی: خوییه گیان سفره یه ک خواردن له ئاسمانه وه بو ئیمه بنیره تا ببیت به جه ژن بو سه ره تاو ئاخری ئیمه و به لگه یه ک ببیت له سه رگه وره یی تو، وه بزق و پوزیمان بده به راستی تو باشتترین پوزی ده ری)، وه ده لێن دابه زینی سینیه ک خواردن ببیت به جه ژن بو عیسی علیه السلام و شوین که وتوانی، ئه وه هیچ بی شه رعیه کی تیدا نیه که پوزی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بکریت به جه ژن و پوزی ئاههنگ گێران و مه ولود خویندنه وه.

له وه لامی ئه م شوبهه یه دا ده لێین:

- ١- ئه وه هیچ که ئه م ئایه ته ناگونجی لیره دا به به لگه به ینریته وه، چونکه ئه مه تاییه ت بووه به وان.
- ٢- کاتیکیش ئاینی پیروزی ئیسلام هات دوو جه ژنی بو موسلمانان بریاردا له جیاتی هه موو جه ژنه کانی سه رده می جاهیلی، وه ک پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: (کان لکم یومان تلعبون فیهما، وقد أبدلکم الله بهما خیراً منهما، یوم الفطر ویوم الأضحی) ^{١١٦}، واته: (ئیه دوو پوزتان هه بووه ئاههنگتان تیدا گێراوه و یاریتان تیدا کردوه، به راستی خوی گه وره ئه و دوو پوزده ی بو گورین به دوو پوزی چاکتر له وان، واته جه ژنی ره مه زان و قوربان).

١١٥ المائدة/ ١١٤

١١٦ أخرجه النسائي رقم (١٧٣)، وصححه الألبانی.

به شی دوو هم

شوبه گانیان له فه رموده ی پیروزی

پیغه مبه ردا صلی الله علیه وسلم

شوبه ی به که م:

شوبه ی به که میان ئه و فه رموده ی پیغه مبه ره صلی الله علیه وسلم که ده فه رمویت: (مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمَلَ بِهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)^{١١٧}، واته: (هر که سیک ریگایه کی چاک له ئیسلامدا دابهینیت، ئه وه ئه جرو پاداشتی خویی و ئه وانیش که کاری پی ده که ن پی ده گات هه تا پوژی قیامت).
 وهک له ناوه پوکی فه رموده که دا دهرده که ویت که مه به ست له (السنة الحسنة) بریتیه له سوننه تیک که له بنچینه دا له شه رعدا یه و به لگه ی له سه ره، به لام خه لکی وازیان لی هیناوه یان ئه نجامی نادهن، وهک شیخ سلیم الهلالی له کتبی (البدعة وأثرها السی فی الأمة) دا ده لیت: (خیرو مال به خشین شتیکی شه رعیه و هه ره له زووه وه ئه نجام دراوه به ده ق و به لگه، ئایا و ده بینن که ئه و هاوه له بیدعه یه کی حه سه نه و چاکی هینابیت که پیشتر له دیندا نه بووه؟!)^{١١٨}.

وه هه روه ها ده لیت: (سوننه تی حه سه نه و چاک؛ بریتیه له زیندوو کردنه وه ی کاریکی شه رعی که خه لکی له و کاته دا ئه نجامی نادهن و وازیان لی هیناوه، وه له سه رده می ئیستادا ئه گه ر که سیک سوننه تیکی واز لی هینراو زیندوو بکاته وه، پی ناوتریت: بیدعه یه کی حه سه نه و چاکی هیناوه، به لکو ده وتریت: سوننه تیکی حه سه نه و چاکی هیناوه، که و ابوو سوننه تی حه سه نه و چاک ئه وه یه که بنچینه یه کی شه رعی و به لگه ی راست و دروستی له سه ر بیت و خه لکیش وازیان لی هینابیت و پاشان یه کیک بیت و ئه و سوننه ته له ناو خه لکیدا زیندوو بکاته وه؛ نمونه ش وهک ئه وه ی که عومه ری کوری خه طاب ره زای خوای لی بیت ئه نجامی دا که بریتی بوو له زیندوو کردنه وه ی سوننه تی نوژی ته پراویح به جه ماعت و به یانزه رکات)^{١١٩}.

¹¹⁷ أخرجه مسلم (١٠١٧) و (٢٠٧٣)، وأخرجه أحمد (١٩١٧٧) و (١٩١٩٥) و (١٩٢٢١) و (١٩٢٢٣) و (١٩٢٢٧)، والترمذي (٢٦٧٥)، والنسائي (٢٥٥٣) وفي الكبرى (٢/٢٣٣٥)، وابن ماجه (٢٠٣)، وغيرهم.

¹¹⁸ البدعة وأثرها السی فی الأمة ص: ٢٦ سلیم الهلالی.

¹¹⁹ هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

وه زیندوو کردنه وهی سوننه تی تریش که ئیستا خه لکی ئه نجامی نادهن، وهک نوپژکردنی ههردوو جهژنهکان له نوپژگه (المصلی) که پیغه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له مزگهوت ئه نجامی نه ده دان، وه که ئیستاش که سیک بیت و له گه ل خه لکی ناوچه که بچن له دهره وهی شار نوپژ بکهن، ئه وه پیی ناوتریت بیدعه یه کی حه سه نه ی هیناوه، به لکو ده وتریت سوننه تیکی حه سه نه ی هیناوه؛ چونکه وهک باسما ن کرد پیغه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه و دوو نوپژیه له مزگهوت نه کردوون و ئه نجام دانیا ن له دهره وه زیندوو کردنه وهو شوپین که وتنی سوننه تی پیغه مبه ری پیشه واما نه صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه یان ئه و سوننه تانه ی که زور به که می ئه نجام ده درین وهک ئه نجام دانی نوپژی مردوو به جه ماعت، یان ئه نجام دانی (مه ره منداله) (العقیقه)¹²⁰ وه زور سوننه تی تریش که ئیستا ئه نجام نادرین، زیندوو کردنه وه یان بریتیه له سوننه تی حه سه نه و چاک، چونکه له بنچینه دا خو یان سوننه تن و خه لکی وازیان لی هینا ون و ئیستا ئه نجامیا ن نادهن.

که وابوو ئه م فه رموده یه ناگونجیت به به لگه بهینریته وه بو شه رعیه ت دان به کاریکی داهینراوو بیدعه ی وهک (مه ولود خویندنه وهو ناههنگ گپران به و بونه یه وه)، چونکه وهک بوون و ئاشکرایه که ئه م کاره هیچ به لگه و بنچینه یه کی شه رع ی له سه ر نیه و به لکو داهینراوو بیدعه یه .

وه به کار هینانی ئه م فه رموده یه ش به به لگه گوپینی مانای راسته قینه ی فه رموده که یه، که گومانی تیدا نیه مانا و مه به ستی فه رموده که ئه مه ناگه یه نیت.

وه ههروه ها شیخ محمد بن صالح العثیمین ره حمه تی خوای لی بیت ده لیت: (به راستی مانای (من سن) واته: (هه ر که سیک سوننه تی زیندوو بکاته وه که پیشتر هه بووه و به لام ئیستا نه ماوه و ئه ویش زیندوو ی ده کاته وه)، وه هه ره وها ده لیت: (السن) لی ره دا به مانای کار پی کردن و جی به جی کردن دیت نه ک به مانای شه رعیه ت پیدان و داهینانی له لایه ن خو یه وه، وه مانای فه رموده که (من سن فی الإسلام سنة حسنة) به م شیوه یه ی لی دیت: (من عمل بها تنفیذاً لا تشريعاً) واته: کاری کردن و جی به جی کردن نه ک شه رعیه ت پیدان و به شه رع دانانی؛ چونکه دانانی شه رع ریگه پی نه دراوه (کل بدعة ضلالة)¹²¹.

وه له وه لامی پرسیاریکدا که ئاراسته ی شیخ صالح بن فوزان الفوزان کرا دهر باره ی فه رموده ی (من سن فی الإسلام سنة حسنة)، که بیدعه چیه کان (اهل البدع) ده یکه ن به به لگه بو رازاندنه وهو شه رعیه ت دان به بیدعه کانیا ن.

ئه ویش له وه لامدا وتی: ئه م فه رموده یه ی پیغه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که ده فه رمویت: (من سن فی الإسلام سنة حسنة) خو ی به لگه یه له سه ر بیدعه چیه کان؛ چونکه پیغه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه یه فه رموو: (من ابتدع فی الإسلام بدعة حسنة)، به لکو وهک دیاره فه رمویه تی: (من سن فی الإسلام سنة حسنة)، وه (سنة حسنة) له ئیسلامدا بریتیه له زیندوو کردنه وهی سوننه ت، وه زیندوو کردنه وهی سوننه تیش ئه وه یه که خه لکی نایزان و پیی ئاگادار نین، یان له بیریا ن چوته وه؛ وه هه ندی له زانایان زیندوو ی ده که نه وهو خه لکیش شوینیا ن ده که ون.

¹²⁰ (مه ره منداله) (العقیقه): بریتیه له ئه نجام دان و سه ربینی ئاژهل بو مندالی تازه له دایک بوو له دوا ی تیپه ر بوونی هه فته ی یه که می ته مه نی، که بو مندالی کوپ دوو ئاژهل و بو کچیش یه ک ئاژهل، وه ئه گه ر که سه که هه ژارو نه بوو بوو ئه و بو کوپیش ده توانیت هه ر یه ک ئاژهل سه ر بپیت.

¹²¹ الإبداع في كمال الشرع وخطر الابتداع، شیخ محمد بن صالح العثیمین رحمه الله، (ص/٢٦).

وہ بە لگەش لە سەر ئەم تەفسیرە ھۆکاری فەرمودە کە یە، ئەویش ئەو بوو کە پیغەمبەر ﷺ ھانی خەلکیدا بۆ خێرو چاکە کردن کاتیک کە ھەندێ خەلکی دەست کورت و موحتاج ھاتنە لای، پاشان خەلکی لە مزگەوت کۆکردە وەو وتاری بۆ خویندنه وەو ھانی دان و جولاندنی بۆ خێرو چاکە کردن، دواتر کە پیغەمبەر ﷺ لە وتارە کە بۆو، پیاویک لە ھاوہلان ھات و تورە کە یەکی پارە پی بوو، تورە کە یەکی گەرە بوو کە دەستی ماندوو ببوو بە ھەلگرتنی و لە بەر دەستی پیغەمبەری ﷺ دانا، پاشان خەلکیش شوینی کەوتن، کاتیک پیغەمبەر ﷺ بینی کە خەلکی زۆر خێریان ھینا و خێرە کە زۆر بوو، دەم و چاوی گەشایە وەو خۆشی و شادی پیوہ دیار بوو، وە فەرموی: (مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرٌ مِنْ عَمَلِ بَنِي آدَمَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) وە ئەم ھاوہلە بەرپێزە بە و مالا زۆرە وە ھات، وە کاتیک خەلکی بینیان شوینی کەوتن و پیش برکێیان دەکرد لە سەر ئەم کارە، وە بۆیان بوو بە سوننەتیکێ حەسەنە و چاک.

وہ چاکە و خێر کردنی بە ھەژاران لە سوننەتی پیغەمبەرەنە و خوای پەروەردگاریش فەرمانی پیکردوو، وە پیغەمبەریش ﷺ بە ھەمان شێوہ فەرمانی پیکردوو، بە لام ئەم ھاوہلە بەرپێزە زیندوو کردە وەو کاری پیکرد، خەلکیش چاویان لی کردو ھەمان کاری ئەویان ئەنجامدا، وە بوو بە ھۆکاریکی خێر بۆیان.

وہ لە فەرمودە یەکی تریشدا پیغەمبەر ﷺ دە فەرمویت: (مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ مَا لِمَنْ أَجْرٌ مِنْ تَبِعِهِ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ مَا لِمَنْ أَتَاهُ مِنْ تَبِعِهِ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَمِهِمْ شَيْئًا)^{١٢٢} واتە: (ھەر کە سێک بانگەوازی بکات بۆ رێنمایی کردن و کاری چاکە، ئەوہ ئەجرو پاداشتی ھەموو ئەوانەشی بۆ ھە یە کە شوینی دەکەون، بە بی ئەوہ ی ھیچ لە ئەجرو پاداشتی ئەوان کەم بێتە وە، وە ھەر کە سێکیش بانگەوازی بکات بۆ گومرپی و کاری خراپە، ئەو گوناھو تاوانی ھەموو ئەوانەشی لە سەر دەبێت کە شوینی دەکەون، بە بی ئەوہ ی ھیچ لە گوناھو تاوانی ئەوان کەم بێتە وە)^{١٢٢}.

وہ شیخ محمد ناصر الدین الألبانی رەحمەتی خوای لی بێت لە (البدع والشبهات) دا دەلیت: (ئەم فەرمودە یە بە پیچەوانە ی مانا راستە قینە کە ی پیغەمبەر ﷺ تەفسیر دەکەن، کە پیچەوانە کەشی ھیچ ناکۆک نیە لە گەل ئەم قاعیدە و بنجینە ئیسلامیە: (کل بدعة ضلالة، وکل ضلالة في النار)، وە فەرمودە کە ئاوا تەفسیر دەکەن و دەلین: (مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً حَسَنَةً)، واتە: (مَنْ ابْتَدَعَ فِي الْإِسْلَامِ بَدْعَةً حَسَنَةً)، بە واتای: (ھەر کە سێک بیدعە یەکی چاک لە دیندا دابھێنیت)، وە ئەمەش تەفسیرو لیكدانە وە یەکی باطلە)^{١٢٤}.

¹²² رواه مسلم (٢٦٧٤)، وأخرجه مالك في (موطنه) في كتاب القرآن (٥٠٧)، وأخرجه موصولاً أحمد (٩١٧١)، وأبو داود (٤٦٠٩)،
والترمذي (٢٦٧٤)، والدارمي (٥١٣)، وابن ماجه (٢٠٦)، وغيرهم.
¹²³ البدع وأثرها السي، شيخ صالح بن فوزان الفوزان. ص
¹²⁴ البدع والشبهات، للشيخ محمد ناصر الدين الألباني رحمه الله. ص

شوبه‌هی دووهم:

وه شوبه‌یه‌کی تریان نه وه فرموده‌یه‌ی پیغه مبهه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که ده‌باره‌ی گه‌وره‌ی پوژی هه‌ینی (جمعة) ده‌فرمویت: (من أفضل أيامكم يوم الجمعة، فيه خلق آدم، وفيه قبض....) ^{١٢٥}، واته: (له باشتزین پوژه‌کانتان پوژی هه‌ینی یه، ئادهم له و پوژه‌دا دروست کراوه وه هر له و پوژه‌شدا مردووه).

محمد بن علوي المالکي له کتیبی (الذخائر الحمدیة) داو لاپه‌ره (٢٧٠) ئه‌م شوبه‌یه ده‌هینیت، وه هه‌روه‌ها (یوسف بن هاشم الرفاعي) هه‌مان شوبه‌یه باس ده‌کات و ده‌یکه‌ن به به‌لگه بو شه‌ریعت دان به بیدعه‌ی مه‌ولود خویندنه وهو ناههنگ گپران به و بونه‌یه وه.

وه ئه‌م فرموده‌یه‌ی که پیشتر باسکرا، ماناکه‌ی زور ئاشکراو پوونه و هیچ شتیکی نادیارو شاراه‌ی تیدا نیه، به‌لام نه‌وه‌ی جیگای سه‌ر سوپمان و سه‌ر سامیه نه‌وه‌یه که نه‌وان به شیوه‌یه‌ک ته‌فسیری ده‌که‌ن و باس له فرموده‌که ده‌که‌ن، که هیچ که‌سیکی ژيرو خاوه‌ن هوش و بیر نه‌م جوژه ته‌فسیرو لیكدانه‌وه‌یه وه‌رناگریت و بر‌وای پی ناهینیت.

لیكدانه‌وه‌ی فرموده‌که‌ش ئاوا ده‌هینن و ده‌لین: (فیه ولد آدم)، له کاتیکدا پیغه مبهه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده‌فرمویت: (فیه خلق آدم). وه شیخ حمود بن عبدالله التوجری په‌حمه‌تی خوای لی بیت له کتیبی (الرد القوي على الرفاعي والمجهول وابن العلوي) دا زور به پوونی وه‌لامی نه‌م شوبه‌یه ده‌داته‌وه‌و ده‌لینت: (ئیمه پرسیار له ابن العلوي و الرفاعي ده‌که‌ین: کی باوکی ئادهمه؟ وه کی دایکیه‌تی که لی بووه؟ وه داوایان لی ده‌که‌ین به و شیوه‌یه‌ی که پیغه مبهه‌ری خوا موسی علیه السلام داوای کرد، که خوای گه‌وره هه‌وال ده‌دات ده‌باره‌ی که فرمویه‌تی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ ^{١٢٦}، وه چ جه‌هل و نه‌فامی و نه‌زانیه‌ک له و قسه‌یه خراپتره که بلین ئادهم له دایک بووه!!)، وه به‌رده‌وام ده‌بیت و ده‌لینت: (به‌راستی گوپینی فرموده‌ی پیغه مبهه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (فیه خلق آدم) به (فیه ولد آدم)، له لایه‌ن (ابن العلوي و الرفاعي) یه‌وه، له و درویانه ده‌ژمیردین که به دم پیغه مبهه‌ره وه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه‌لبه‌ستراون، وه پیغه مبهه‌ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمویه‌تی: (من كذب علي متعمداً فليتبوأ مقعده من النار) ^{١٢٧}، واته: (هه‌ر که‌سیک درو به دم منه‌وه هه‌لبه‌ستیت با جیگه‌ی خوی له ئاگردا خوش بکات).

وه هه‌روه‌ها ده‌لینت: (وه پیغه مبهه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پوژی جومعه‌ی تاییه‌ت نه‌کرد به‌وه‌ی که هیچ سوننه‌ت و کارو کرده‌وه‌یه‌کی تیدا نه‌جام بدریت، وه نه‌هی کردووه له تاییه‌ت کردنی نه‌م پوژه به به‌پوژوو بوون، وه تاییه‌ت کردنی شه‌وه‌که‌شی به هه‌لسانه‌وه‌و نویژ تیدا کردنی، له نه‌بو هوره‌یره‌وه په‌زای خوای لی بیت نه‌ویش له پیغه مبهه‌ره وه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که فرمویه‌تی: (لا تختصوا ليلة الجمعة بقيام من بين الليالي، ولا تختصوا يوم الجمعة بصيام من بين الأيام) ^{١٢٨}،

¹²⁵ مسند أحمد بن حنبل ١٥٨٣٧، سنن ابن ماجه ١٠٧١ و ١٦٣٢، سنن أبي داود ٨٩٦، صحيح ابن خزيمة ١٦٢٨، صحيح ابن حبان ٩١١، معرفة الصحابة لأبي نعيم الأصبهاني ٩٢٦.

¹²⁶ البقرة: ٦٧

¹²⁷ رواه مسلم (٣)، وأخرجه البخاري (١١٠) و (٣٥٣٩) و (٦١٨٨) و (٦١٩٧) و (٦٩٩٣)، وأحمد (٨٧٨٤).

¹²⁸ صحيح مسلم (١١٤٤)، وأخرجه البخاري (١٩٨٥)، أحمد (٩١٣٨)، وأبو داود (٢٤٢٠)، والترمذي (٧٤٣)، وابن ماجه (١٧٢٣)،

واته: (شهوی جومعه تاییهت مه کهن به هه لسانه وه نوپژ تیدا کردنی له نیوان شه وه کانی تردا، وه ههروه ها پۆژی جومعه تاییهت مه کهن به به پۆژوو بوون له نیوان پۆژه کانی تردا).

که واته ئەگەر پیغه مبه ر ﷺ پۆژی جومعه ی تاییهت نه کرد به شتیك له سوننهت و کرده وه تیدا کردن، له بهر ئەوه ی که ئاده م علیه السلام تیدا دروست کراوه، ئەه ی چ شتیك هه یه و په یوه ست بیّت به وه وه که (ابن العلوی و الرفاعی) ده بیهنن و ده یکه ن به به لگه بۆ دروستی ناههنگ گپران و مه ولود خویندنه وه؟!!

وه ههروه ها ده لیت: (به راستی عیبادت و په رستن له سه ر شه رع و شوین که وتن (الشرع و الإیتاع) دامه زراوه نه که له سه ر په ئی و بۆچون و بیدعه کردن، وه ئەگەر پیغه مبه ر ﷺ پۆژی له دایک بوونی تاییهت نه کرد بیّت به هه یچ شتیك له کرده وه تیدا ئەنجام دان جگه له پۆژه کانی تر، ئەوه بۆ هه یچ که سیك نیه له خه لکی که کارو کرده وه یه کی تیدا ئەنجام بده ن و دابهینن که خوی گوره ئیزن و فه رمانی له سه ر نیه، وه پیغه مبه ریش ﷺ ئەنجامی نه داوه و نه یکردوه. ^{١٢٩}

شوبه های سییه م:

وه ههروه ها شوبه یه کی تریان که ده یکه ن به به لگه بۆ شه رعیه ت دان به مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ، ئەو فه رموده یه یه که باس له به پۆژوو بوونی پۆژی دوو شه ممه ده کات، که ده فه رمویت: (ذاک یومٌ ولدتُ فیهِ و بعثتُ فیهِ، أو أنزل علیّ فیهِ) ^{١٣٠}، واته: (ئه وه ئەو پۆژه یه که تیدا له دایک بووم و نیردراوم، یان له و پۆژه دا قورئانم به سه ردا دابه زیوه).

وه لامی ئەم شوبه یه یه:

به راستی پیغه مبه ر ﷺ پۆژی (١٢) ی په بیعی یه که می تاییهت نه کرد به به پۆژوو بوون و هه یچ کرده وه یه که له کرده وه کان له نیوان پۆژه کانی تردا، وه ئەگەر پیغه مبه ر ﷺ پۆژی له دایک بوونی خوی به گه وره دانابا - وه که ئەوانه ی مه ولود ده خویننه وه و ناههنگ ده گپرن وا گومان ده بن -، ئەوا ئەو پۆژه ی ده کرد به جه ژن له هه موو سالیکدا، یان تاییهتی ده کرد به به پۆژوو بون یان ئەنجام دانی عیباده تیك له و پۆژه دا، وه مادام تاییهتی نه کردوه به هه یچ شتیك له عیبادت کردن له نیوان پۆژه کانی تردا، ئەوه به لگه یه له سه ر ئەوه ی که وا فه زل و گه وره یی ئەم

پۆژه ی نه داوه به سه ر هه یچ کام له پۆژه کانی تری سالدا، وه خوی گه وره ش ده فه رمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ

اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ ^{١٣١}، واته: (به راستی له پیغه مبه ری خوادا ﷺ

پیشه نگی و پیشه وایه تی که چاک هه یه بۆ ئیوه، بۆ هه ر که سیك مه به سستی په زامه ندی خوی گه وره ی بویت و ئومیدی خوشیه کانی به هه شت بیّت له دوا پۆژدا، وه ههروه ها پیویسته زیکرو یادی خوی گه وره زۆر بکات و دل و زمانی پی پاراو بکات)، وه شوین که وتنی پیغه مبه ریش ﷺ، بریتیه له ده ست گرتن به سوننهت و رینماییه کانیه وه و دور که وتنه وه له و بیدعانه ی که ئەهلی بیدع و بیدعه چیه کان دایان هیناون، وه له ناویاندا

¹²⁹ بروانه (الرد القوي على الرفاعي والجهول وابن العلوي) للشيخ حمود بن عبدالله التويجري ص/١٤٦ - ١٤٩

¹³⁰ رواه مسلم (١١٦٢)، وأخرجه أحمد (٢٢٦٠٠) و (٢٢٦٨٤) و (٢٢٧١٣)، وأبو داود (٢٤٢٥) و (٢٤٢٦)، والترمذي (٧٥٢)، وابن

ماجه (١٧١٣) و (١٧٣٠) و (١٧٣٨)، وغيرهم.

¹³¹ الأحزاب: ٢١

بیدعی مهولود خویندنه وهو ئاههنگ گێران؛ چونکه له سوننهت و پینماییهکانی پیغه مبهه ران صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نیه، وه یه کیکیش نیه له کارو کرده وهکانی هاوه لانی رهزای خویان لی بیّت.

وه ههروه ها پیغه مبهه ران صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ویستویهتی و ئارهزوی له وه بووه که پۆزانی دوو شه ممه به پۆزوو بیّت له هه موو ههفته یه کدا ههروه ک چۆن ویستویهتی که پۆزانی پینج شه ممه و پۆزوی عه ره فه و پۆزوی عاشورا و پۆزانی سپی (ایام البیض)^{١٣٢} ی هه موو مانگیک و شه ش پۆز له مانگی شه وال به پۆزوو بیّت.

که واته پیغه مبهه ران صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پۆزوی دوو شه ممه ی به ته نها دیاری نه کردوو به پۆزوو بوون، به لکو چه نده ها پۆزوی تریش هه ن که تیایاندا به پۆزوو بووه، بۆیه به هه یج شیوه یه ک ناگونجیّت ئه م فه رموده یه بگریّت به به لگه بۆ ئاههنگ گێران و مهولود خویندنه وه، وه فه رموده که ش باس له پۆزوو ده کات نه ک شتیکی تر!!!

وه ههروه ها هۆی ئه وه ش که پیغه مبهه ران صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پۆزانی دوو شه ممه و پینج شه ممه به پۆزوو ده بوو، ئه وه بووه که له م دوو پۆزانه دا کرده وهکانی به رز ده کرینه وه بۆ لای خوی پهره رداگار، وه ئه ویش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه زی ده کرد که کرده وهکانی ده خرینه پوو و به رز ده کرینه وه بۆ لای خوی پهره رداگار به پۆزوو بیّت، وه ئه مه ش له وه فه رمودانه ی ئه بو هوره یه وه ئوسامه ی کورپی زهید رهزای خویان لی بیّت ده رده که ویت:

فه رموده که ی ئه بو هوره یه رهزای خوی لی بیّت، ئیمام (أحمد و الترمذی) ره حمه تی خویان لی بیّت گێراویانه ته وه که پیغه مبهه ران صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمویه تی: (تعرض الأعمال يوم الإثنين والخميس، فأحب أن يعرض عملي و أنا صائم)^{١٣٣}، واته: (پۆزانی دوو شه ممه و پینج شه ممه کرده وهکان ده خرینه پوو، وه پیم خۆشه که کرده وهکانی من ده خرینه پوو به پۆزوو بم).

وه فه رموده که ی ئوسامه ی کورپی زهید رهزای خوی لی بیّت ئیمام (أحمد و النسائي) ره حمه تی خویان لی بیّت گێراویانه ته وه که پیغه مبهه ران صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمویه تی: (ذانك يومان يعرض فيهما الأعمال على رب العالمين، فأحب أن يعرض عملي و أنا صائم)^{١٣٤}، واته: (ئه وه دوو پۆزن که کرده وهکانی تیدا ده خرینه پوو پهره دگاری جیهانیان، وه من پیم خۆشه که کرده وهکانم ده خرینه پوو به پۆزوو بم).

که واته هۆی به پۆزوو بوونی پیغه مبهه ران صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له پۆزانی دوو شه ممه و پینج شه ممه دا ئه وه بووه که که له م دوو پۆزانه دا کرده وهکان ده خرینه پوو و به رز ده کرینه وه بۆ لای خوی پهره رداگار، وه ئه ویش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه زی کردوو له وه کاتانه دا به پۆزوو بیّت، وه ئه م به لگه یه ش گه وره ترین به لگه یه له سه ره ئه وانه ی که به پۆزوو بوونی پۆزوی دوو شه ممه ده که ن به به لگه بۆ شه رعیهت دان به بیدعی مهولود خویندنه وهو ئاههنگ گێران^{١٣٥}.

وه له مه وه بۆمان ده رده که ویت که فه رموده کان باس له پۆزوی (١٢/ په بیعی یه که م) نا که ن که جیگای جیاوازیه له نیوان زانایاندا، به لکو باسی پۆزوی دوو شه ممه یه که جیگای کۆرای هه موو زانایانه که له و پۆزهدا پیغه مبهه ران صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له دایک بووه. که واته هه که سیک ده یه ویت له دایک بوونی پیغه مبهه ران صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له بهر چاو بگریّت، با دوو شه ممان به پۆزوو بیّت نه ک به ئاههنگ گێران و خواردن و خواردنه وهو ده فه لیدانه وه خۆی خه ریک بکات.

¹³² که پۆزانی (١٣ و ١٤ و ١٥) ی هه موو مانگیکی سالی کۆچی ده گریته وه.

¹³³ رواه الترمذی (٢٠٥٦)، و صحیح جامع الصغیر (٢٩٥٩)، و صححه الألبانی.

¹³⁴ رواه النسائي (٤/ ٢٠١ رقم/ ٢٣٥٨)، وقال الألباني حسن صحیح.

¹³⁵ بروانه (الرد القوي على الرفاعي والجهول و ابن العلوي) للشیخ حمود بن عبدالله التویجری رحمه الله ص/ (١٢٥ - ١٢٩).

شوبه‌هی چواره‌م:

وه یه کیکی تر له و شوبه‌هانه‌ی که ده‌یهیننه وهو ده‌یکه‌ن به به‌لگه بو شه‌ریه‌ت دان به بیدعه‌ی مه‌ولود خویندنه وهو ناههنگ گپران، بریتیه له کۆتایی ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی که ئیمامی بوخاری په‌حمه‌تی خوای لی بیت له بابی (وأمهاتکم اللاتی أَرْضعنکم — یحرم من الرضاع ما یحرم من النسب-) دا هیناویه‌تی، که ئه‌مه‌ش کۆتایی فه‌رموده‌که‌یه: (قال عروة: وثوبیه مولاة لأبی هب: کان أبو هب أعتقها، فأرضعت النبی ﷺ، فلما مات أبو هب أریه بعض أهله بشر حبیة، قال له: ماذا لقیته؟ قال أبو هب: لم ألق بعدکم خیراً غیر أني سقیته فی هذه بعناقی ثوبیه) ١٣٦، ئه‌مه‌ش وه‌ک به‌لگه‌یه‌ک ده‌یهیننه وهو ده‌لین که‌سیکی کافر ی وه‌کو ئه‌بو له‌هه‌ب به‌هوی ئازاد کردنی به‌نده‌یه‌ک به بونه‌ی له‌دایک بوونی پیغه مبهه ران ﷺ ده‌ربیرینی خویشی و شادی سزای له‌سه‌ر سوک ببیت، ئه‌وه زور ئاساییه که ئیمه ناههنگ بگپرن و خویشی و شادی ده‌ربیرین و خواردن و شیرینی به‌خشینه وه!!!.

به راستی سه‌یره! ده‌لین ئه‌و که‌سه‌ی ئاو ده‌بیات په‌نا بو پوشکه‌یه‌کیش ده‌بات که خوی پی بگریته وه، وه ئه‌وانه‌ش که ئه‌م بیدعه‌یه (مه‌ولود خویندنه وهو ناههنگ گپران به بونه‌ی له دایک بوونی پیغه مبهه ران ﷺ) به شه‌ری ده‌زانن و ئه‌نجامی ده‌ده‌ن، ناچارن بو به‌رگری کردن له خویان و بیدعه‌که‌یان و په‌واج دان پی پی په‌نا ببه‌ن بو هه‌ر شتی که بو ئه‌وه‌ی بیکه‌ن به شوبه‌هه‌و به‌لگه له به‌رامبه‌ر ئه‌م هه‌موو به‌لگه به هیزانه‌دا که هه‌مویان له قورئان و سوننه‌ت و ووته‌ی زانایان وه‌رگیرون، وه ئه‌م شوبه‌یه‌ش له کۆمه‌لیک په‌وه‌وه ناکۆکه له‌گه‌ل قورئان و سوننه‌ت و واقع و راستیدا، به‌م به‌لگانه‌ی خواره‌وه:

یه‌که‌م: ئه‌م فه‌رموده‌یه (مرسل) ٥، واته: (عروة) ناوی ئه‌و که‌سه‌ی نه‌هیناوه که ئه‌و به‌شه‌ی فه‌رموده‌که‌ی بو گپراوه‌ته وه‌و له پیغه مبهه‌ری ﷺ بیستوه، وه فه‌رموده‌ی (مرسل) یش یه‌کیکه له‌و به‌شانه‌ی فه‌رموده که کاری پی ناکریت، وه ئیمام موسلیم په‌حمه‌تی خوای لی بیت له پیشه‌کی سه‌حیحه‌که‌یدا ده‌لیت: (والمسل من الروایات فی أصل قولنا وقول أهل العلم بالأخبار ليس بحجة) ١٣٧، واته: (فه‌رموده‌ی (مرسل) له‌وانه‌ی کو گپرداونه وه له بنچینه‌ی ووته‌کانمان و ووته‌ی زانایان نابیت به به‌لگه)، وه هه‌روه‌ها شیخ محمد بن صالح العثیمین په‌حمه‌تی خوای لی بیت ده‌لیت: (والمسل من أقسام الضعیف لأن الواسطة بین النبی ﷺ و بین من رفعه مجهول) ١٣٨، واته: (فه‌رموده‌ی (مرسل) له جوړی فه‌رموده لاوازه‌کانه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له نیوان پیغه مبهه ران ﷺ و ئه‌وه‌ی که به‌رزی کردوته وه بو لای ئه‌و که‌سیکی نادیار هه‌یه).

دووهم: وه به‌پی ئه‌م فه‌رموده‌یه بیت ئه‌وا کافریش له دوا پوژدا سوودو که‌لک له کرده وه چاکه‌کانی وه ده‌گریته که له دنیا‌دا ئه‌نجامی داون، به‌لام گومانی تیدا نیه که پیچه‌وانه‌ی ئایه‌تی قورئانه که خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿ وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴾ ١٣٩، واته: (وه کرده وه‌ی چاک ی بی باوه‌په‌کان ده‌که‌ین به ته‌پ و توژوو غوباریکی به هه‌ده‌ر پویشتوو وه له دوا پوژدا هیچ سویدیکی لی نابینن)، که گومانیش

١٣٦ رواه البخاري في اخر الحديث رقم/٥١٠١.

١٣٧ صحيح مسلم، مقدمة امام مسلم ص ١٣.

١٣٨ شرح المنظومة البيقونية، للشيخ محمد بن صالح العثيمين، ص ٥٣.

١٣٩ الفرقان: ٢٣

له وهدا نیه که (ئه بو له هه ب) یش یه کیکه له کافران و هیچ سو دیک له و کرده وه چاکانه ناکات که له دنیا ئه نجامی داون .

سینه م: وه ئه وهی که هاتوو له وه به شهی ئه م فه رموده یه دا، بریتیه له بینینی ئه بو له هه ب له خه ودا، که گومانیش له وه دا نیه که ئه حکامی شه رعی له سه ر خه ون بنیات نانریت و دانامه زریت^{۱۴۰} .

وه جگه له وان هه ش مه رجیک له مه رجه کانی قبول بوونی کرده وه کانی مؤف، لای خوای په روه ردگار، بریتیه له باوهر هینان به خوای گه وره و ئاینه پیروژه که ی، وه کافریش ئه گه ر بپرواشی به خوای گه وره هه بیته ئه وه له هه مان کاتدا هاوبه ش بو خوا داده نیت هه روه ک کافره کانی سه رده می پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، که واته ئه و کرده وان هه ش که ئه نجامی ده دات مه به سستی پی نزیک بوونه وه نیه له خوای په روه ردگار، وه خوای بالا ده ست له قورئانی پیروژدا ده فه رمویت:

﴿ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنْهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ﴾^{۱۴۱} ، واته: (هیچ شتیک نه بوته ریگرو بهر به ست له قبول بوونی مال به خشینه کانیان ته نها ئه وه نه بیته که ئه وان کافر بوون به خواو پیغه مبه ره که ی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)^{۱۴۲} .

وه هه روه ها له هیچ سه نه دو ریگایه کی راست و دروسته وه جیگیر نه بو وه نه سه لمینراوه که (ئه بو له هه ب) دلخوش بو بیت به له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه هیچ به لگه یه کیش نیه که (ثویبه) مژده ی به (ئه بو له هه ب) دابیت به له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه (ئه بو له هه ب) یش (ثویبه) ی ئازاد کرد بیت به هوی ئه وهی که مژده ی پی دابیت به له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه هیچ له مان هه ش جیگیر نه بون و نه سه لمینراون و به لگه ی راست و دروستیان له سه ر نیه، وه هه ر که سیکیش بانگه شه ی جیگیر بوونی شتیک بکات، ئه وا پیویستی به به لگه هه یه بو سه لماندنی ئه و شته ی که بانگه شه ی بو ده کات.

وه به پیچه وان هه وه ئه وهی که سه لمینراوه و جیگیر بووه به به لگه وه، ئه وه یه که (ئه بو له هه ب) دوا ی هیجره ت و کوچی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له مه ککه وه بو مه دینه (ثویبه) ی ئازاد کرد وه، نه ک وه کو ئه وان ده لین. وه به لگه میژوو ییه کان و شاره زایانی سیره و میژوو نوسان ئه وه ده سه لمینن که دوا ی چهند سالیکی زور ئینجا (ئه بو له هه ب) (ثویبه) ی ئازاد کرد وه.

وه هه ر (ابن حجر العسقلانی) خو ی له جوزئی چواره می (الإصابة في تميز الصحابة) داو له لاپه ره (۲۵۰) دا ئه مه زیاتر روون ده کاته وه ده لیت: (ابن سعد ده لیت: (الواقدي) هه والی پیداوین له که سانیکی زور له ئه هلی عیلم که وتویانه: (ثویبه) شیر ده ری پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بووه، وه پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تا له مه ککه بوو ده چوو بو لای و سه ردانی ده کرد، وه خه دیجه په زای خوای لی بیت زور ریژی لی ده گرت، وه ئه و (واته ثویبه) هه ر مولکی (ئه بو له هه ب) بوو، وه (خه دیجه) په زای خوای لی بیت داوای لی کرد که پیی بفروشیت به لام (ئه بو له هه ب) پازی نه بوو، وه کاتیکی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کوچی کرد بو مه دینه ئینجا (ئه بو له هه ب) (ثویبه) ی ئازاد کرد).

140 بروانه: فتح الباري بشرح صحيح البخاري، مجلد ۹ ص/ ۵۴.

141 التوبة: ۵۴

142 بروانه: (شرح الورقات في أصول الفقه)، للشيخ/عبدالله بن صالح الفوزان، ص/ (۶۴).

وه ههروه ها ئیمام (الحافظ أبو عمر بن عبدالبر) له کتیبی (الإستیعاب فی السماء معرفة الأصحاب) جوزئی یهک لاپه ره (١٢) دا ده لیت: (ثامینه) له (عبدالله) پیغه مبهه ری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوو، وه (هاله) ش له (عبدالمطلب) (حمزه) ی بوو، وه (ثویبه) شیری دا به حمزه و پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه له گه ل ئه وانیش شیری ده دا به (أبو سلمة كوری الأسد)، وه پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زور ریژی له (ثویبه) ده گرت، وه دواى ئه وه ش که پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (خه دیجه) ی ره زای خواى لى بیټ گواسته وه، (ثویبه) سه ردانی پیغه مبهه ری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرد، وه (خه دیجه) ش ره زای خواى لى بیټ زور ریژی لى گرت، وه پاش ئه وه ی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کۆچی کرد بۆ مه دینه، (ئه بو له هه ب) (ثویبه) ی نازاد کرد، وه پیغه مبهه ریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پۆشاک و شتی بۆ ده نارد تا ئه و کاته ی له دواى فه تحی (خه یبه ر) (ثویبه) کۆچی دواى کرد، وه هه والی مردنیان گه یاند به پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئه ویش پرسیارى کرد له (مسروح) ی کورپی که به شیرى ئه و شیرى دابوو به وانیش، پییان وت: ئه ویش مردوو، وه پرسیارى کرد له خزمه نزیکه کانی: وتیان: هیچ که سیکیان نه ماوه).

وه ههروه ها زوری تریش له میژوو نوسان هه ر ئاوا باسیان کردوو، له وانه: کتیبی (طبقات ابن سعد) ناو نیشانیکی سه ره به خو هاتوو به ناوی (ذکر من ارضع رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و تسمیه إخوته و أخواته من الرضاعة) جوزئی یهک لاپه ره (١٠٨)، وه ههروه ها (أبو الفرج ابن الجوزي) له کتیبی (الوفا بأحوال المصطفى) جوزئی یهک لاپه ره (١٠٦ و ١٠٧) به هه مان شیوه باس له و بابه ته ده کات.

وه ههروه ها له وانه یه بوتریټ: ئه وه تا (ئه بو طالب) سزاو نازاری له سه ر سوک بوو، چونکه زور یارمه تی پیغه مبهه ری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده دا، ئه ی چون نابیت به دلخوش بوونی (ئه بو له هه ب) به له دایک ^{١٤٣} بوونی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خواى گه و ره سزای له سه ر سوک بکات؟

له وه لامدا ده لیین:

سوک بوونی سزا له سه ر (ئه بو طالب) به به لگه ی راست و دروست له پیغه مبهه ره وه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جیگیر بووه و هیچ گومانیکى له سه ر نیه، به لام ئه وه ی له و (مُرْسَل) ده دا له سه ر (ئه بو له هه ب) هاتوو، ته نها قسه ی (ئه بو له هه ب) ه که له خه ودا بینراوه، ئه م دوانه ش زور لیك دوورن، ته نها به وه (واته ئه وه ی) (ئه بو طالب) فه رموده ی راست و دروستی له سه ره وه هی (ئه بو له هه ب) ته نها قسه ی خو یه تی که له خه ودا بینراوه، ئه و شو به یه یه پوچه ل ده بیته وه که ده یکه ن به به لگه ی مه ولود خویندنه وهو ناههنگ گپران.

وه ههروه ها (ئه بو له هه ب) له هه موو که س زیاتر دوژمنایه تی پیغه مبهه ری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کردوو، وه گه و ره ترین ئه زیه ت و نازاری پیغه مبهه ری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده دا. وه گریمان (ئه بو له هه ب) دلخوش بووه به له دایک بوونی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و (ثویبه) شی نازاد کردوو به هوی ئه وه ی که مژده ی داوه تی به له دایک بوونی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئه وا به راستی دژایه تی کردنی بۆ پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له دواى ناردنى وه ک پیغه مبهه ر، وه زیاده ره وی کردنی له دژایه تی کردنی؛ ئه وه هه موو ئه و دلخوشی و به خته وه رییه ی که هه ی بووه بۆ له دایک بوونی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و نازاد کردنی (ثویبه) و جگه له وانه ش هه ر کرده وه یه کی چاکه ی تریش که هه ی بویت، ئه وا هه موویان هه ل ده وه شیینه وه و هیچ سویدیکی پی

¹⁴³ گریمان (ئه بو له هه ب) دلخوش بووه به له دایک بوونی (محمد) صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، به لام ئه م دلخوش بوونه شتیکی ناساییه له هه موو که سیکیا موسلمان بیټ یان کافر، مه به سستی له و دلخوشی و شادی ده ربیرینه نزیک بوونه وه بیټ له خواى پهروه دگار یان نا؛ وه گومان نیه له وه شدا که ئه گه ر (ئه بو له هه ب) دلایشی خو ش بوویت به له دایک بوونی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ئه وه هه ر ئه و دلخوشیه یه که له هه موو که سیکیا هه یه کاتیک توشی خپرو خو شیه ک ده بن، ئه گه ر نا دژایه تی پیغه مبهه ری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه ده کرد کاتیک ده بوو به پیغه مبهه ر په یامی ئیسلامی پاده گه یاند.

ناگه یهنن، جا که سیک ئه وه حالی بیت و هه موو کرده وه کانی هه ل بوه شینه وهو هیچ سویدیکیان لی نه بینیت، خه ونیک که پیوهی بینراوه چ سویدیکی پی ده گه یه نیت؛ چ جای ئه وهی بکریت به به لگه یه که له سه ر دروستیتی و شه رعیه ت دان به مه ولود خویندنه وهو ناههنگ گپران.

وه هه روه ها پییان ده وتریت: به راستی زور نایه تی قورئان ده لاله ت ده که نه سه ر ئه وهی که عه زاب و سزا له سه ر کافران سوک ناکریت، که ئه مه ش له زور نایه ت دا هاتوه، له وانه:

۷ خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْتًا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴾^{۱۴۴}، واته: (وه ئه وانهی که کافر بوون و دژایه تی ئه و نایه ت و به لگانه یان ده کرد که له ریگه ی پیغه مبه رانه وه بو یان هاتبوو، وه هه روه ها ئینکاری گه یشتن به لقاو دیداری خوی گه وره یان ده کرد، ئه وه ناگری دوزه خیان بو هه یه و تییدا عه زاب و سزا ده درین به توندترین سزاو عه زاب، وه نه بریاری مردنیشیان بو ده دریت تا بمرن و بزگاریان بیت له سزاو نازارو عه زاب، وه نه سزاو عه زابه که شیان له سه ر سوک ده کریت، به لکو له هه موو کات و ساتیکدا له سه ر یان به رده وامه و کوتایی نایات، وه به و شیوه یه سزاو عه زابی هه موو بی باوه رو کافریک ده ده ین. وه ئه وان هاوار ده که ن و بانگ ده که ن و ده پارینه وه و ده لئین: ئه ی په روه ردگارمان ده رمان بهینه و بزگارمان بکه تابگه ریینه وه و کاری چاک ئه نجام بده ین پیچه وانه ی ئه و کارانه ی که پیشت ئه نجامان داون، ئینجا پییان ده وتریت: نایا ته مه نمان دریز نه کردن به شیوه یه که هه ر که سیک مه به ستی بویه ده یته وانی بیر بکاته وه که چ کارو کرده وه یه که ئه نجام ده دات و بگه ریت به دوی ریگای راستدا، وه هه روه ها پیغه مبه رتان بو هات که ریگای راستان بو پوون بکاته وه و بتان ترسینیت له سزای خوی گه وره، به لام وریا کردنه وه و ناموژگاری هیچ سویدیکی پی نه گه یانندن بویه ده بجیژن له و سزاو عه زابه، وه بی باوه ران و سته مکاران هیچ سه ر خه رو پشتیوانیکیان نیه که ده ریان بهینیت یان سزاو عه زابه که یان له سه ر سوک بکات)، وه (ئه بو له هه ب) له وانه یه که ئه و دوو نایه ته ی له سه ر جی به جی ده بیت به هوی کافر بوونی به خوی گه وره و توندی دوژمنایه تی کردنی بو پیغه مبه ر ﷺ و ئه زیه ت دانی.

۷ خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ كَرِهُونَ ﴾^{۱۴۵}، واته: (به راستی موجریم و تاوانباره کان ئه وانه ی که کافرو بی باوه ر بوون به خوی گه وره و ناینه پیروزه که یان به درو ده زانی، له سزاو عه زابی دوزه خدا ده میننه وه بو هه تا هه تایی و بو کاتیکیش ئه و سزایه یان له سه ر لاناچیت و سوک نابیت له سه ر یان، وه بی ئومید ده بن له په حمه تی خواو هیچ هیوایه کیان نیه بو بزگار بوون تییدا، وه ئیمه هیچ سته ممان لی نه کردوون به لکو ئه وان خویان سته میان له خویان کرد به وهی بی باوه ر بوون به خوی گه وره و باوه ر یان نه هینا، وه بانگی مالیک (ده رگاوانی دوزه خ) ده که ن و ده لئین: با خوی په روه ردگارت بمان

مرینیت و پرزگارمان بکات لهو عهزاب و سزایه ی که تیداین، (مالک)یش پییان ده لیت: ئیوه به بهرده وامی تیدا ده میننه وهو هه رگیز لئی دهرناچن، وه ئیمه حهق و راستیمان بو ناردن تا شوینی بکه ون به لام ئیوه شوینی نه که وتن و وه زوربه تان دژایه تی ئه و حهق و راستیه تان ده کرد، وه به هوی ئه و دژایه تی و سه ر که شیه تانه وه توشی ئه و سزاو نارپه حتیه بوون و هه رگیز به خته وه ری به دوا دا نایات)، وه (ئه بو له هه ب) یه کیکه له وانه ی که ئه و ئایه ته ی له سه ر جی به جی ده بیّت، له بهر ئه وه ی ئه و حه قه له سه ر زمانی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتووه، وه ئه و زور رقی له و حه قه بوو وه نه شی ده ویست که شوینی بکه ویّت، وه دژایه تی ئه وه شی ده کرد که هیناویه تی که (پیغه مبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و نه زیه تی ده دا به توندترین دوزمنایه تی و نازاردان.

✓ خوی گه و ره ده فه رمویّت: ﴿ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَيَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَآ وَبُكْمًا وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظْمًا وَّرُفَاتًا أءَا نَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ﴾^{۱۴۶}، واته: (هه ر که سیک خوی گه و ره هیدایه تی بدات ئه و به راستی له سه ر هیداته، وه هه ر که سیکیش شوین گومرایی بکه ویّت و پشت له و هیدایه ته بکات، ئه وه به راستی هیچ هیدایه ت ده رو رینمایي کاریکی نیه جگه له خوی گه و ره، وه له رۆژی دوا ییشدا ئه و که سانه کو ده که ینه وه به سه ر پوویندا به کویری و که رو لالی، وه جیگه یان دۆزه خه و هه ر کاتیکیش گه رما و بلیسه ی ناگره که دامرکایه وه دووباره بلیسه و گری ناگره که زیاد ده که ین له سه ر یان، ئه وه ش سزای ئه و کافر بوون و بی باوه رپه یانه که هه یان بوو به ئایه ته کانی خوی په ره ردگار، وه ده یان ووت: ئایا ئه گه ر ئیمه بووینه وه به ئیسک و پروسک و پزاین له ناو گۆره کانماندا جاریکی ترو سه ر له نو ی زیندوو ده کریینه وه و لی پرسینه وه مان له گه لدا ده کریّت؟)، وه (ئه بو له هه ب) یه کیکه له وانه ی که ئه و ئایه تانه ی به سه ر دا جی به جی ده کریّت به هوی ئه وه ی که کافره به ئایه ته کانی خوی گه و ره و به درو زانینی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و زیاده ره وی کردن له دوزمنایه تی کردنی و نه زیه ت دانی.

وه له سه روو هه موو ئه مانه شه وه و گه و ره ترین به لگه که بدریته وه به پوویندا، ئه وه یه که خوی گه و ره سو ره تیکی قورئانی پیروزی به تاییه ت و به ناوی (ئه بو له هه ب) وه دابه زاندوو، که هیچ گومانیک ناهیلایته وه ده رباره ی ئه وه ی که (ئه بو له هه ب) هیچ سو دو که لکیک له و کارو کرده وانه وه ر ناگریّت که له دنیا دا ئه نجامی داوون، خوی گه و ره ده فه رمویّت: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴾^{۱۴۷}، واته: (ده ک خه ساره ت مه ند بیّت و بفه وتیّت و له ناو بجیّت هه ردوو ده سه ته کانی (ئه بو له هه ب) وه خه ساره ت مه ند بوو و فه و تاو له ناو چوو)، وه ئایه تی دووه می ئه م سو ره ته پیروزه زیاتر شوبه هه که یان پوچه ل ده کاته وه و لییان ده کات به بلقی سه ر ئاوو سو کترو ساده تر له مالی جالالوکه، که ده فه رمویّت: ﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴾^{۱۴۸}، واته: (مال و سامان و ئه و کارو کرده وانه ی ئه نجامی داوون، هیچ سو ویدیکیان لی نابینیت و پرزگاری نا که ن له سزاو نارپه حه تیه کانی رۆژی دوا یی). وه

الإسراء: ۹۷ - ۹۸
 ۱۴۷ المسد: ۱
 ۱۴۸ المسد: ۲

تا کۆتایی سوپه ته که که (پینج) ئایه ته، هه مووی تاییه ته به (ئه بو له هه ب) و خیزانه که ی، که هه مویان توشی به لآو موصیبه ت هاتن و له ناو چوون^{١٤٩}.

شوبه های پینجه م:

وه شوبه هیه کی تر که به ده ستیانه وه یه و ده یکه ن به به لگه، ئه و فه رموده یه یه که له (ابن مسعود) هوه ره زای خوای لی بیته گپردراوه ته وه که فه رمویه تی: (ما رآه المسلمون حسناً فهو عند الله حسن، وما رآه المسلمون قبيحاً فهو عند الله قبيح)^{١٥٠}، وه له ریوایه تیکی تر دا هاتووه (ما رآه المسلمون سيئاً فهو عند الله سيئ)، وه ده لئین به و پییه ناههنگ گپران و مه ولود خویندنه وه به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ}، کاریکی چاکه و موسلمانان به چاکیان داناوه و بۆیه لای خوای گه وره ش چاکه.

شیخ (سليم الهلالي) له کتیبی (البدعة و أثرها السي في الأمة) داو ده رباره ی ئه م فه رموده یه ده لئیت: (ئه م فه رموده یه به راست و دروستی ناچیتته وه سه ر پیغه مبه ر^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ}، به لکو له ووته کانی (ابن مسعود) ه ره زای خوای لی بیته، وه (العجلوني) له کتیبی (كشف الخفاء) (٢/٢٦٣) دا که له (حافظ ابن عبد الهادي) وه ری گرتووه، ده لئیت: (له ئه نه سه وه به مه رفوعی هاتووه، به لام به اسنادیکی (ساقط) وه راستر ئه وه یه که مه وقوفه له سه ر ابن مسعود)، وه هه روه ها زانای پایه به رز شیخ (محمد ناصر الدين الألباني) له (سلسلة الأحاديث الضعيفة) (٢/١٧) دا ده لئیت: (هیچ بنچینه یه کی نیه که گه یشتبیتته وه سه ر پیغه مبه ر^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ}، به لکو به مه وقوفی له سه ر (ابن مسعود) ره زای خوای لی بیته وه ستاوه)^{١٥١}.

که و ابو فه رموده که ناگاته وه سه ر پیغه مبه ر^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ} و وه دروستیش نیه لی ره داو بو به شه رعیه ت دانانی بیدعه یه کی وه ک مه ولود خویندنه وه بکریت به به لگه، چونکه پیچه وانیه له گه ل فه رموده ی (أن كل بدعة ضلالة).

وه مه رجیش نیه هه ر کاریک که زۆربه ی موسلمانان ئه نجامیان دا کاریکی په سند کراوو باش بیته و لای خوای گه وره ش باش بیته و پیی پازی بیته، وه شیخ (حمود بن عبدالله التويجري) له وه لامی ئه م شوبه هیه دا ده لئیت: (به راستی مه به سستی (ابن مسعود) ره زای خوای لی بیته هاوه لانی پیغه مبه ر^{صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ}، نه ک هه ر که سیک له موسلمانان و ئه وانیه ی خویمان ده ده نه پال ئیسلام)^{١٥٢}، که واته مه به سستی له (کۆپای موسلمانان) بریتی نیه له کۆپای هه موو موسلمانان له سه ر کاریک به شیوه یه کی گشتی، به لکو مه به سستی له (کۆپای موسلمانان) بریتیه له کۆپای زانایان و ئه هلی عیلم، وه شیخ (سليم الهلالي) ده لئیت: (کۆپای زانایان هیچ گومانی تیدا نیه که به لگه یه، وه کۆپای بنچینه یی

¹⁴⁹ بۆ زیاتر شاره زا بوون و وه رگرتنی زانیاری زیاتر ده رباره ی ئه م فه رموده یه و هه لوه شانده وه ی شوبه هه کانیان بگه رپۆه بۆ هه ردوو کتیبی (الرد القوي على الرفاعي والجھول وابن العلوي) لاپه ره (١١٩ - ١٢٥)، وه هه روه ها کتیبی (القول الفصل في حكم الإحتفال بمولد خير الرسل) لاپه ره (٤٨٥ - ٤٩٠).

¹⁵⁰ رواه: أحمد (٣٧٩/١)، والطيايبي في مسنده (٢٣)، واخطيب في (الفتاوى والمنقحة) (١/٤٦١)، والحاكم (٣/٧٨)، والبزار رقم (١٣٠)، وأبو نعيم في الحلية (٣٧٥/١)، وابن الأعرابي (٨٩١)، والطبراني في الكبير (٨٥٨٢ و ٨٥٨٣ و ٨٥٩٣)، والبغوي في (شرح السنة) (١٠٥)، والبيهقي (المدخل) (رقم ٤٩)، وغيرهم. وقال السخاوي في (المقاصد الحسنة) رقم (٩٥٩) (وهو موقوف حسن).

¹⁵¹ البدعة وأثرها السي في الأمة، للشيخ سليم الهلالي، ص/٢١.

¹⁵² الرد القوي على الرفاعي والجھول وابن العلوي ص

و باوه ر پئی کراو بریتیه له کۆرای زانایان له سه ر ده می کدا، وه هیچ گومانیش له وه دا نیه که ئه وانه ی له سه ر پئی پۆشنی نین و خه ریکی لاسایی کردنه وه و ئه نجام دانی کاری بئی به لگه ن (المقلدین)، به زاناو ئه هلی عیلم دانانزین^{١٥٣}. وه هه روه ها ده لیت: (وه ئه وه ش که ئه و با به ته روونتر ده کاته وه ئه وه یه که (ابن مسعود) په زای خوای لی بیت له هه موو ها وه لان زیاتر دژایه تی و ئینکاری بیدعه ی کردو وه و بیدعه چیانی هه جر کردو وه)^{١٥٤}.

وه خویندنه وه ی مه ولودو ناههنگ گێرانیش به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ که بیدعه بیت و به لگه ی له سه ر نه بیت، چۆن ده بیت ئه م فه رموده یه ی (ابن مسعود) په زای خوای لی بیت بکریت به به لگه له سه ری و بو تریت مادام موسلمانان به باشی ده زانن ئه وه لای خوای گه وره ش باشه !!! له کاتی کدا پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (إن الله لا یجمع امتی - أو قال: أمة محمد ﷺ - علی الضلالة)^{١٥٥} واته: (خوای گه وره ئوممه ته که م - یان ووتی: ئه م ئوممه ته - له سه ر گومرایی کۆ ناکاته وه).

که واته هه رگیزاو هه رگیز زانایانی راسته قینه و پۆچوان له زانستی شه رعیدا کۆنابنه وه و بریار له سه ر دروستی ئه م ناههنگ گێران و مه ولود خویندنه وه یه ناده ن، چونکه دلنیان له وه ی که بیدعه یه و هه موو بیدعه یه کیش گومراییه و هه موو گومراییه کیش له ئاگر دایه .

¹⁵³ البدعة وأثرها السی فی الأمة ص ٢١ .

¹⁵⁴ البدعة وأثرها السی فی الأمة ص ٢٢ .

¹⁵⁵ صحیح، رواه الترمذی، ٢١٦٧ .

به شتی سییه م

ئه و شوبهانه ی که را و بوچونن

شوبهه ی یه که م :

بانگه شه ی ئه وه ده که ن و ده لێن: ئه و مه ولود خویندنه وهو ئاههنگ گێرانانه مایه ی به گه وره زانین و به ریز دانانی پیغه مبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

له وه لامی ئه م ئه م شوبهه یه دا ده لێن: به راستی به گه وره زانین و ریز دانان بو پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به گوێ رایه لی کردن و جی به جیکردنی فه رمانه کانی و خو شویستنی و خو پاراستن و دوور که و تنه وه له له نه هیه کانی ده بی ت، نه ک به ئه نجام دانی بیدعه و شتی پ رو پوچ و گونا هو تاوان، وه ئاههنگ گێرانیش به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له م رو وه وه زه م کراوه، له بهر ئه وه ی سه ریچی کردنه له سوننه ته کانی، وه هاوه لان ره زای خویان لی بی ت له هه موو که س زیاتر پیغه مبه ریان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خو ش ده ویست و به گه وره یان داده نا، وه ک (عه روه ی کور ی مسعود) به قوره یش ده لیت: (أَيُّ قَوْمٍ، وَاللَّهِ لَقَدْ وَفَدْتُ عَلَى الْمَلُوكِ، وَوَفَدْتُ عَلَى قَيْصَرَ، وَكَسْرِي، وَالنَّجَاشِي، وَاللَّهِ إِنْ رَأَيْتَ مَلَكًا قَطٍ يَعْظُمُهُ أَصْحَابُهُ مَا يَعْظُمُ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُحَمَّدًا، وَاللَّهِ إِنْ تَنَحَّمُ نَحْمَةً إِلَّا وَقَعَتْ فِي كَفِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ، فَذَلِكَ بِهَا وَجْهٌ وَجِلْدُهُ، وَإِذَا أَمَرَهُمْ ابْتَدَرُوا أَمْرَهُ، وَإِذَا تَوَضَّأَ كَادُوا يَقْتُلُونَ عَلَى وَضُوئِهِ، وَإِذَا تَكَلَّمُ خَفَضُوا أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَهُ، وَمَا يَجِدُونَ إِلَيْهِ النَّظَرَ تَعْظِيمًا لَهُ) ^{١٥٦}، واته: (ئه ی قه وم: سویند به خوا به وه فدو نوینه ر رویش تووم بو لای زور له پاشاو فه رمان ره واکان، رویش تووم بو لای قه یسه رو کیسراو نه جاشی، سویند به خوا هیچ پاشاو فه رمان ره وایه کم نه بینیه که هاوه لانی به گه وره یان زانی بی ت هینده ی ئه وه ی هاوه لانی محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ محمد به گه وره ده زانن، وه سویند به خوا ئه گه ر تف و به لغم فری بدات ئه وه له دهستی یه کی ک دایه له وان و، وه ده یه ینیت به دم و چاوو پیستیدا، وه ئه گه ر فه رمانی کیان پی بکات پیش برکی ده که ن له جی به جیکردنی فه رمانه که ی، وه ئه گه ر ده ست نویت ده گری ت نزیکه کوشتار بکه ن له سه ر ناوی ده ست نویت ده که ی، وه ئه گه ر قسه ده کات ده نگیان نزم ده که نه وه له لای ئه و، وه به رده وام به چاوی ریزو گه وره دانانه وه تی دی ده روانن)، وه له گه ل ئه و به گه وره دانانه شیان بو پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، روژی له دایک بوونیان نه کرد به جه ژن و ئاههنگی تی دا بگین، وه ئه گه ر کاریکی شه رع ی و ریگه پیدراو بوایه، ئه وا به دلنیا یی یه وه ئه نجامیان ده داو وازیان لی نه ده هی نا.

¹⁵⁶ صحیح البخاری: ۱۷۸/۳، رقم: ۲۷۳۱ - ۲۷۳۲، الفتح: ۳۸۸/۵. و النسائي (۲۷۷۱)، وأبو داود (۱۷۵۴، ۲۷۶۵، ۲۷۶۶، ۴۶۵۵)، وابن ماجه (۲۸۷۵).

شوبه های دووهم:

وه شوبه و به لگه یه کی تریان ئه و هیه: که خه لکانیکی زۆرو له زۆربه ی ولاتان ئه م کاره ئه نجام ده دهن، واته (مهولود ده خویندنه ووه ناههنگ ده گپرن به م بۆنه یه ووه).

بۆ وه لامی ئه م شوبه یه ش ده لئین: به لگه و ده لیل ئه و هیه که له پیغه مبه ره ووه صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جیگیرو سابت بووبیت، وه ئه و هه ش که له پیغه مبه ره ووه صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جیگیر بووه ئه و هیه که نه ی کردووه له ئه نجام دانی بیدعه به شیوه یه کی گشتی، وه ئه و ناههنگ گپرانه ش یه کی که له و بیدعانه، وه ههروه ها کارو کرده و ه ی خه لکیش ئه گه ر پیچه وانیه به لگه و ده لیل بوون، ئه و نه نابیت به به لگه ئه گه ر خه لکیکی زۆریش بن، خوای گه و ره ده فه رمویت: ﴿وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾^{١٥٧}، واته: (ئه گه ر گو ی رایه لی زۆربه ی ئه وانه بکه ییت که له سه ر زه وین و گو مپرا بوون، ئه و تۆش گو مپرا ده که ن و له پێگای خوا لات ده دهن)، له گه ل ئه و هه شدا - سوپاس بۆ خوا - به رده وام و له هه موو سه رده می کدا خه لکانیک هه بوون که ئینکاری بیدعه یان کردووه و پوونیان کردۆته وه که شتیکی باطل و پوچ و بی ناوه رۆکه، وه کرده و ه ی ئه و که سه ش که به رده وامه له سه ر زیندوو کردنه و ه ی ئه و بیدعه یه نابیت به به لگه دوای ئه و ه ی که حه ق و راستیه که پوون کرایه ووه.

وه له وانیه که ئینکاری ناههنگ گپرانیان کردووه به و بۆنه یه ووه، شیخی ئیسلام (ابن تیمیه) له کتیبی (اقتضاء الصراط المستقیم) دا، وه ئیمام (الشاطبی) له کتیبی (الإعتصام) دا، وه (ابن الحاج) له کتیبی (المدخل) دا، وه شیخ (تاج الدین علی بن عمر اللخمي) کتیبیکی سه ربه خۆی داناوه له سه ر ئینکاری کردنی، وه شیخ (محمد بشیر السهسوانی) له کتیبی (صيانة الإنسان) دا، و سید (محمد رشید رضا^{١٥٨}) نامیلکه یه کی سه ربه خۆی له سه ر ئه م بابته داناوه، وه شیخ (محمد بن ابراهیم آل الشیخ^{١٥٩}) به هه مان شیوه نامیلکه یه کی سه ربه خۆی داناوه له سه ری، وه شیخ (عبدالعزیز بن باز) و جگه له وانیش که سانیکی زۆر به رده وام و له هه موو سالی کدا له سه ر ئینکاری کردنی ئه م بیدعه یه له لاپه ره ی رۆژنامه و گو قاره کان ده نوسن، له و کاتانه ی که ئه م بیدعه یه ئه نجام ده دهن.

¹⁵⁷ الأنعام: ١١٦

¹⁵⁸ ئه م زانایه له بنچینه دا خه لکی به غدایه و له سالی (١٢٨٢) ی کۆچی له دایک بووه، خاوه نی گو قاری (المنار) بووه و ته فسیری قورئانیشی نوسیوه به ناوی (تفسیر القرآن الحکیم) که به ته فسیری (مه نار) ناسراوه به لام ته واوی نه کردووه، وه له سالی (١٣٥٢) ی کۆچی، کۆچی دوا یی کردووه.

¹⁵⁹ ناوی (محمد بن ابراهیم بن عبداللطیف بن عبدالرحمن بن حسن بن الإمام محمد بن عبدالوهاب) ه ره حمه تی خویان لی بیت، له (١٧/ محرم/ ١٣١١) ی کۆچی له دایک بووه، وه له ژیر چاودیری باوکیدا په روه رده یه کی باش ده کریت و هه ر به مندالی قورئان ته واو ده کات، وه له ته مه نی (١٦) سالی دا چاوه کانی له ده ست ده دا، وه ئه مه ش نه ک هه ر ه یچ کاریگه ریه کی خراپی له سه ر نابیت، به لکو گه رچ و گو لتر ده بییت له سه ر به رده وامی له سه ر خویندن و به شدار ی کردنی له وانه و کۆری زانایاندا.

وه چه نده ها زاناو شاره زای گه و ره وانه ی شه رع یان لا خویندووه و له ژیر ده ستیدا پی گه یشتوون، تا له (٢٤/ رماچان/ ١٣٨٩) ی کۆچی، کۆچی دوا یی ده کات. وه له دوا ی خۆی چه ندین فه تواو کتیب و نامیلکه و بابته تی تری به جی هیشتوووه که له چه ند به رگی کدا کۆکراونه ته ووه بلاوکراونه ته ووه.

شوبه های سییه م:

وه شوبه یه کی تریان ئه وه یه که ده لئین: به راستی له و مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپرانانه دا، زیکرو یادی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله زیندوو ده کریته وه.

له وه لامی ئه م شوبه یه دا ده لئین: به راستی زیکرو یادی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله به رده وام له گه ل مروقی موسلماندا نو ی ده بیته وه، وه دل ی به و زیکرانه وه به ستراوه ته وه هه ر کاتیک گو ی بیستی ناوی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده بیته له کاتی بانگ و قامه ت و وتاره کاندا، وه هه ر کاتیک شایه تومان دینیت له دوا ی ده ست نو یژو له نو یژه کانی داو له کاتی سه لاوه ت دانی له سه ر پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و له کاتی زیکر کردنی دا، وه له کاتی ئه نجام دانی کاری چاکه دا جا واجب بیته یان سوننه ت، به و شیوه یه ی که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ئه نجامی داوه و بۆ ئیمه ی به شه رع داناو ه. ئا به م شیوه یه به رده وام پیغه مبه ری صلی الله علیه و آله له یاده و پاداشت و خیری پی ده گات، بۆیه مروقی موسلمان به رده وام یادی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله زیندوو ده کاته وه دل ی پییه وه به ستراوه و به شه وو پۆژو به در یژایی ته مه نی و به و شیوه یه ش که خوا ی په ره ر دگار بۆی به شه رع داناوین، نه ک ته نها له پۆژی له دایک بوونی داو به س، وه له کاتیکدا بیدعه یه و پیچه وانه ی سوننه ته کانی ته تی، وه به و کاره ش دوور ده که ویته وه له پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و بیبه ریشه لی ی.

وه پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله بی پیویسته له و ناههنگ گپرانه بیدعه یی یه که پیچه وانه ی ئه و به گه وه ر ده دانان و پیز به خشینه یه که خوا ی گه وه ر پی داوه، وه ک ده فه رمو یته: ﴿ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴾^{١٦٠}، که هه ر کاتیک باس و یادی خوا ی گه وه ر بکریت له بانگ و قامه ت و وتاره کاندا، ئه و ئیلا له دوا ی ئه و؛ باس و یادی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده کریت، وه ئه وه ش به سه بۆ به گه وه ر ده دانان و خۆش ویستن و نو ی بوونه وه ی زیکرو یادی و سوور بوون له سه ر شو یین که وتنی سوننه ته کانی.

وه خوا ی گه وه ر هه له قورئاندا هیه منته ی به سه ر موسلماناندا نه کردوو به له دایک بوونی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله، به لکو منته ی به سه ردا کردوون به نار دنی وه ک پیغه مبه ر؛ خوا ی گه وه ر ده فه رمو یته: ﴿ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ ﴾^{١٦١}، واته: (به راستی خوا ی گه وه ر منته ی به سه ر موسلماناندا کردوه و نیعه ته ی به سه ردا رشتوون به وه ی که پیغه مبه ریکی له ناو خویاندا بۆ نار دوون)، وه هه ره ها ده فه رمو یته: ﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ ﴾^{١٦٢}، واته: (ئه و خوا یه ی که له ناو خویاندا پیغه مبه ریکی بۆ نار دوون).

شوبه های چواره م:

وه شوبه یه کی تریان ئه وه یه که ده لئین: مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله پاشایه کی داد په ره رو شاره زا دایه ی ناوه و مه به سستی نزیک بوونه وه بووه له خوا ی گه وه ر.

160 الشرح/٤
161 آل عمران: ١٦٤
162 الجمعة: ٢

وه لآمی ئه وهش ئه وهیه که: بیدعه له هیچ که سیک قبول ناکریت؛ جا ئه و که سه هر که سیک بیت، وه له هه مان کاتدا نیهت پاکیش کاری ناشه رعی و خراب حال ناکات ئه مه له لایهک، وه له لایهکی تریشه وه ئه و که سه که شاره زاو دادپه روه ر بووه ئه وهی لی ناخوینریته وه وهر ناگیریت که که سیک بی تاوان و مه عصوم بووه.

شوبه های پینجه م:

وه شوبه یه کی تریان ئه وهیه که ده لئین: به راستی مه ولود خویندنه وهو ناههنگ گپران له بیدعه چاکه کانه (البدعة الحسنة)؛ له بهر ئه وهی سوپاس کردنی خوی گه وره یه له سه ر له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

ئهم شوبه یه یه ش به وه وه لام ده دریته وه که: له بیدعه دا هیچ شتیکی چاک و باش نیه، چونکه پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمویه تی: (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)^{١٦٣}، وه هه روه ها فه رمویه تی: (فإنَّ كل بدعة ضلالة)؛ به پیی ئه م فه رمودانه پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حوکمی دا به سه ر هه موو بیدعه یه کدا که گو مپرای یه، که چی ئه وانیش ده لئین: هه موو بیدعه یه ک گو مپرای یه نیه، به لکو ئه مه بیدعه یه کی چاک و حه سه نه یه !!!

(ابن رجب) ره حمه تی خوی لی بیت له شه رحی (الأربعون النووية) دا ده لئیت: (پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که ده فه رموی: (كل بدعة ضلالة)، ئه وه یه کی که له قسه کو کراوه و پر مانا کانی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه هیچ شتیکی لی ده رنا چیت، وه بنچینه یه کی گه وره و سه ره کیه له بنچینه کانی دین، وه ک ئه و فه رموده یه ی وایه که ده فه رمویت: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد)^{١٦٤}؛ وه هه ر که سیک شتیکی دابهینیت و بیداته پال دین و وه هیچ بنچینه یه کی شی نه بیت له دیندا که بوی بگه ریته وه، ئه وه گو مپرای یه و دینی پیروزی ئیسلام به ریه له و کاره داهینراوه، وه ئه مه ش هه موو بابه ته کانی عه قیده و بیرو باوه رو کرداره کان و وته ئاشکراو په نهانه کان ده گریته وه)^{١٦٥}.

وه ئه وانه ش هیچ به لگه یه کیان به ده سه ته وه نیه له سه ر ئه وهی که ئه م بیدعه یه، بیدعه یه کی چاک و باشه ته نها چه ند شتیکی نه بیت، ئه وانیش:

أ- وتهی (عمری کوری خطاب) ره زای خوی لی بیت که ده رباره ی نویتی (ته پاویح) فه رموی: (نعمت البدعة هذه).

ب- وه چه ند شتیکیش داهینراون و هاوه لان و پیشین ئینکاریان نه کردوه؛ وه ک: کو کردنه وهی قورئان له یه ک کتیبدا، وه نوسینه وهی فه رموده کانی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

وه وه لآمی ئه م شوبه انه ش ئه وهیه که:

ئهم کارانه هه مویان بنچینه یه کیان هه یه له شه رعداو بیدعه نین:

➤ عومه ری کوری خطاب ره زای خوی لی بیت که فه رمویه تی: (نعمت البدعة هذه) مه به سستی بیدعه بووه له رووی زمانه وانیه وه نه ک له رووی شه رعیه وه، وه هه ر شتیکی بنچینه یه کی هه بیت له شه رعداو بگه ریته وه سه ری، وه وتراش ئه وه بیدعه یه؛ ئه وه لی ره دا مه به ست لی بیدعه ی زمانه وانیه نه ک بیدعه ی شه رعی، چونکه بیدعه و داهینان له شه رعدا هیچ بنچینه یه کی نیه که بگه ریته وه سه ری.

163 سبق تخريجه

164 سبق تخريجه

165 جامع العلوم والحكم ص/٢٣٣.

➤ وه (ته پراویج) کردنیش پیغه مبه ر صلوات الله علیہ چهند شه ویک بوئی نه نجام دان و نه وانیش له دوایه وه نه نجامیان دا، به لام له دواییداو له ترسی نه وهی واجب بکریت له سهر ئوممه ته که ی وازی لی هیئا، وه هاوه لانیس ره زای خویان لی بیته به رده وام بوون له سهری و نه نجامیان دها به کومه ل کومه ل و به جیا له ژیان پیغه مبه ر صلوات الله علیہ و له دوای مردنیشی، تا نه و کاته ی عومهری کوری خه تتاب ره زای خوی لی بیته کوی کردنه وه له دوای یه ک پیش نویژ (امام) داو به و شیوه یه ی که له دوای پیغه مبه ر صلوات الله علیہ نه نجامیان دها، وه نه مهش هیچ بیدعه نیه له شهر عدا.

➤ وه کۆکردنه وهی قورئانیش له یه ک کتیبدا، به هه مان شیوه بنچینه یه کی هه بووه له شهر عدا، چونکه پیغه مبه ر صلوات الله علیہ فه رمانی کرد به نوسینه وهی قورئان، به لام نه و کات به جیا جیا دنوسرا، وه هاوه لان کویان کرده وه له یه ک کتیبدا تا بپاریزیت.

➤ وه نوسینه وهی فه رمودهش به هه مان شیوه بنچینه ی هه بووه له شهر عدا؛ وه پیغه مبه ر صلوات الله علیہ فه رمانی کرد به چهند هاوه لیکی نوسینه وهی هندی له فه رموده کانی، وه که نهش دنوسرایه وه له سهرده می نه ودا صلوات الله علیہ به شیوه یه کی گشتی، نه وه ریگریک هه بوو له نوسینه وهی دا، نه ویش ترسان بوو له وهی که له گه ل قورئانی پیروزدا تیکه ل بیته، له کاتی کدا فه رموده ی پیغه مبه ریشه صلوات الله علیہ، وه کاتی کیش کۆچی دوایی کرد صلوات الله علیہ، نه و ریگریک نه ما له به رده م نوسینه وهیدا؛ چونکه قورئان ته و او بوو له پیش مردنی پیغه مبه ر صلوات الله علیہ، نه وه بوو موسلمانانیش دوای نه وه هه ستان به نوسینه وهی سوننه ت و فه رموده کانی پیغه مبه ر صلوات الله علیہ بو پاراستنی له نه مان و له ناو چوون، وه خوی گه وره پاداشتیان بداته وه له سهر ئیسلام و موسلمانان به باشتین پاداشت؛ له وهی که قورئانی پیروزو سوننه ت و فه رموده ی پیغه مبه ریان صلوات الله علیہ پاراست له له ناو چوون و گالته ی گالته جارن.

وه دیسان پییان ده وتریت: بۆچی نه م سوپاس کردنی نیعمه ته - به گومانی ئیوه - ناوا دوا که وت؟! وه باشتینی سه ده له هاوه لان ره زای خویان لی بیته و شوین که وتوان و شوین که وتوانی نه وانیش پیی هه لته ستان؟! له کاتی کدا نه وان گه وره ترین و زۆرتین خۆشه ویستیان هه بوو بو پیغه مبه ر صلوات الله علیہ، وه سور تریش بوون له سهر کاری چاکه و هه ستان به سوپاس کردنی خوی گه وره له سهر نیعمه ته کانی، وه نایا نه وهی بیدعه ی مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپرانی داهیناوه به بونهی له دایک بوونی پیغه مبه ر صلوات الله علیہ زیاتر رینمویی و هیدایه ت دراو بووه له وان و سوپاس کردنیشی بو خوی گه وره له سهر نیعمه ته کانی گه وره تر بووه له وان؟! حاشا و کلا.

شوبه های شه شه م:

وه هه روه ها شوبه یه کی تریان نه وه یه که ده لیتن: بیدعه ده کریت به پینچ به شه وه؛ نه ویش بیدعه ی (واجب و سوننه ت و ریگه پیدراوو مه کروهو حه رامه !!)، وه نه وهی که ئیمهش نه نجامی ده دهین ده که ویته ژیر بیدعه ی (سوننه ت یان ریگه پیدراوه وه)، بۆیه ئیمه له نه نجامدانی پاداشتمان ده ست ده که ویت !!! شیخی پیشه ووا أبو حفص تاج الدین الفاکهانی ره حمه تی خوی لی بیته له کتیبی (المورد فی عمل المولد) دا وه لامی نه م شوبه یه ده داته وه ده لیت: (به کۆرای زانایان نه وه واجب نیه، وه هه روه ها سوننه تیش نیه؛ چونکه حه قیقه تی سوننه ت: نه وه یه که شهر ع داوای کرد بیته به بی نه وهی له سهر وازهینانی لومه کراییت، وه نه مهش شهر ع ریگه ی پی نه داوه، وه هاوه لانیس نه نجامیان نه داوه، وه هه روه ها شوین که وتوان و زانا راسته قینه و به رزه کانیش نه نجامیان نه داوه).

وه ههروهها دهلیت: (وه دروستیش نیه موباح و ریگه پیدراو بیټ، چونکه بیدعه و داهیتان له دیندا به کۆرای موسلمانان ریگه پیدراو نیه).

پاشان دهلیت: (هیچ شتیك نه ماوه تهنه ئه وه نه بیټ كه یان مهكروهه، یان ههرامه، وه ئه و كاتهش قسه كردن ده باره ی له دوو پوهه وه یه:

یه كه میان: ئه وه یه كه كه سیك به مالى خو ی ئه نجامی ده دات بۆ مال و مندال و خاوو خیزانی، وه ئه م كۆپو كۆبوونه وه یه جگه له خواردن هیچی تر نیه، وه له گوناھو تاوان نزیك نابنه وه، وه ئه وه ی كه وه صفمان كرد ئه وه بیدعه یه كى مهكروهه و ریگه پى نه دراوه، له بهر ئه وه ی كه زاناو خواپه رستانی پيشوو، ئه وانیه كه شاره زای ئیسلام و زانای سه رده م و خه لك بوون، ئه نجامیان نه داوه.

دوو ه میان: وه له خالی دووه میاندا ئاماژه به كۆمه لێك كاری ناشه رعی ده كات كه تیا یاندا ئه نجام ده دریت، له وانیه: ئه نجامدانى گوناھو تاوان و كاری ریگه پى نه دراو، وه ههروهها ووتنى گۆرانى و لیدانى ده ف^{١٦٦} و كۆبوونه وه و تیکه ل بوونى پیاوان و ئافره تان به یه كه وه و پۆچونیان له ناو هه واو ئاره زووی خو یاندا.

ئینجا ده باره یان ده لیت: (هیچ دوو كه سیك خیا لیان نیه له هه رلامیتى ئه و شته دا، وه ههروهها هیچ مرۆفیکى خاوه ن كه سایه تی و عاقل و تیگه یشتوو ئه وه به باش نازانیت)^{١٦٧}.

شوبهه ی هه وته م

وه هه ندیکى تریان ئه م شوبهه یه ده هیئنه وه ده لین: به راستى ناههنگ گيړان به بۆنه ی له دايك بوونى پيغه مبه ر ﷺ ده رخستنى خو شه ویستیه بۆی؛ وه ده رخستنى خو شه ویستیش بۆی شتیكى شه رعى و ریگه پیدراوه !!!

وه لام: گومانى تیدا نیه كه خو ش ویستنى پيغه مبه ر ﷺ پيویسته له سه ره موو موسلمانیک، وه زیاتر له خو شو ویستنى نه فسى خو ی و منال و دايك و باوك و هه ره موو خه لكى، به لام ئه مه ش مانای ئه وه نیه كه شتیك دابه یئین و به شیوه یه ك خو شه ویستى بۆ ده ر بېرىن كه شه رع بۆی دانه ناوین، به لكو خو شو ویستنى؛ گوی رایه لى كردن و شوپین كه وتنى ده گریته وه، كه ئه مه ش گه وره ترین ده ربېرىنى خو شه ویستیه بۆی ﷺ. وه ك ئیمامى شافعى په حمه تی خواى لى بیټ ده لیت:

لو كان حبك صادقاً لأطعته إن احب لمن يحب مطيع

واته: (ئه گه ر خو شه ویستیه كه ت راسته قینه یه بۆی ئه وا گوی رایه لى ده كه یت، چونکه به راستى خو شه ویست بۆ خو شه ویستیه كه ی گوی رایه له).

¹⁶⁶ وه له سه رده مى خو ماندا ده بېنن كه به ناوى هونه رى ئیسلامیه وه چه نده ها ئاله ت و ئامیرى تر له و جوړه بۆنه و ناههنگانه دا به كار ده هیئرین كه گومان له وه دا نیه كه هه موویان هه رامن و شه رع ریگه ی پى نه داون، كه چی زۆریك به ناو زاناو بانگه وازى كاران بۆ ئایینی پیرۆزى ئیسلام له كتیب و بلاوكراوه و پۆژنامه كانیان خو یان و خه لكیش گومرا ده كه ن به وه ی كه ئه م ئامیترانه ی مۆسیقا هه لالان و هیچیان له سه ر نیه، وه بېنیتان كه فاكهانى په حمه تی خواى لى بیټ باسى ده ف ده كات؛ ئه ی كه له سه رده مى ئیمه دا ژیا بایه ده بوو چی به و خه لكانه و تبایه كه باسما ن كردن؟! وه بۆ شاره زایى زیاتر ده باره ی حوكمى ئامیتره كانى مۆسیقا بېروانه كتیبى (تحريم آلات الطرب) شیخ ئه لبانى په حمه تی خواى لى بیټ.

¹⁶⁷ بېروانه: المورد في عمل المولد، للفاكهاني، بتحقيق علي الحلبي، (ص ١٠-١٢).

وه ههروه ها خوش ویستنی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زیندوو کردنه وهی سوننه ته کانی دهگریته وه، وه گرتنی به خریکان و دور که وتنه وهش له هه موو ئه و شتانه ی که وا پیچه وانه ی سوننه ته کانیه تی و نه می لی کردوون، وه بی گومان هه ر شتیک که پیچه وانه ی سوننه ته کانی بیته ئه وه بیدعه یه و قیزه ونه و سه ریچییه کی ناشکرای پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؛ وه ناههنگ گپرانیش به بونه ی له دایک بوونی ئه وو جگه له ویش له بیدعه کانه، وه نیه تی پاکی شه رعیه ت به داهینان و بیدعه نادات له دیندا؛ چونکه دین له سه ر دوو بنچینه ی سه ره کی وه ستاوه، ئه وانیش: (الإخلاص والمتابعة)ن، واته: (تایبه ت بیته و له بهر خاتری خوی گه وره ئه نجام بدریته وه ههروه ها به و شیوه یه ش بیته که پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه نجامی داوه)، خوی گه وره ده فه رمویته: ﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾^{١٦٨}، واته: (هه ر که سیک روو بکاته خواو له و زیاتر که سی تر نه په رستیت له هه مان کاتدا چاکه کاریش بیته، ئه وه پاداشتی لای خوی گه وره یه و توشی هیچ ناخوشی و ترس و بیمیکیش نابیت). (أسلم وجهه) ئیخلاسه بو خوی گه وره، (وهو محسن)، بریتیه له شوین که وتنی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و (پیکان) ی سوننه ته.

شوبه ی هه شته م:

وه یه کیکی تر له شوبه کانیان ئه وه یه که ده لئین: له زیندوو کردنه وه و ناههنگ گپران و مه ولود خویندنه وه و خویندنه وه ی سیره و ژیا نی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له و یاده دا، زیاتر سوورمان ده کات له سه ر شوین که وتنی !!! له وه لامدا پییان ده لئین: به راستی خویندنه وه ی سیره و ژیا نی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه شوین که وتنی؛ به رده وام کاریکی داواکراوه به دریزایی سال و دریزایی ته من، به لام تایبه ت کردنی پوژیکدی دیا ری کراو به و بونه یه وه به بی به لگه و ده لیل ئه وا به دلنیا یی یه وه بیدعه یه، وه (هه موو بیدعه یه کیش گو مراییه)، وه بیدعه ش هیچ به ره میکی نابیت ته نها دور که وتنه وه نه بیته له سوننه ت و ریبازی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ^{١٦٩}.

شوبه ی نو یه م:

وه له شوبه یه کی تریاندا ده لئین: ناههنگ گپران به بونه ی له دایک بوونی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ده ربینی دلخوشی و شادومانیه به و بونه یه وه.

وه لامی ئه م شوبه یه به م شیوه یه ده ده یه وه:

➤ بی گومان به لگه له سه ر دروستی کاریک یان دروست نه بوون و ریگری کردن لئی له خوش حالی و شادومانی یان دل تهنگی و غه مباری خه لکی وه رناگریته، به لکو له قورئان و سوننه ت و کوپرای زانایان (اجماع العلماء) وه ر دهگریته، وه ئه وانه ش که بانگه وازی ده که ن بو دروست بوون و شه رعیه ت دان به مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران به م بونه یه وه، هیچ به لگه یه کیان به ده سه ته وه نیه نه له قورئان و نه له سوننه ت و نه له کوپرای زانایان، هه ر بویه ئه م بانگه وازی بو کردنه یان پوچه له و ره ت ده کریته وه به سه ریاندا.

168 البقرة: ١١٢

169 شوبه ی یه که م تا حه وته م له (حکم الإحتفال بذکری المولد النبوی) نویسنی شیخ (صالح بن فوزان الفوزان) لاپه ره (١٤٣ - ١٤٨) وه رگراوه که له کتیبی (حقوق النبي بين الإجلال والإخلال) له گه ل کومه لیک بابه تی تر دا که هه موویان په یوه ندیا ن به مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران وه هه یه بلا و کراوه ته وه، که کتیبی ناو براو کومه لیک بابه تی به نرخی تیدا کوکراوه ته وه که هه موویان ده رباره ی بیدعه ی مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران به بونه ی له دایک بوونی پیغه مبهه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

➤ سوننه تی راست و دروستی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده لالهت ده کاته سه ر زه م کردن و به خراب دانانی بیدعه و خو پاراستن و وریا بوون لی، وه بیدعه ی مه ولودیش یه کیکه له و بیدعه داهینراوانه ی که دوا ی ماوه یه کی زۆر له مردنی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله داهینراوه و له ناو ئه و بیدعانه دایه که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله زه می کردوون و وریایی و پاریزی داوه به ئومه ته که ی ده رباره یان.

➤ وه هه روه ها پیویسته له سه ر موسلمان که به رده وام دلخۆش بیته به پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و سه لاواتی له سه ر بدات و به رده وام سوننه ته کانی جی به جی بکات وشوینیان بکه ویته، نه که ئه و دلخۆشیه کورت هه لیبینی له ته نها شه وو پوژیک له سالی کداو له و شه وو پوژه ش ته نها له ناههنگیک و مه ولود خویندنه وه یه کدا که هیچ بنچینه یه کی نیه له نایینی پیروزی ئیسلامدا^{١٧٠}.

شوبه ی ده یه م:

وه له شوبه یه کی تر دا ده لئین: ناههنگ گپران و مه ولود خویندنه وه به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله، که یاندن و به جیهینانی به شیک له حه ق و مافه گه وره کانی پیغه مبه ره صلی الله علیه و آله له سه رمان، چونکه خوا ی گه وره به هوی ئه وه وه ئیمه ی هیدایهت داوه له ناگر رزگاری کردوین و له گومرایی و تاریکایی ده ری هیناوین بۆ نورو پۆشنایی. له وه لامی ئه م شوبه یه دا ده لئین:

یه که م: به راستی ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و مه ولود خویندنه وه دانان و دیاری کردنی ئه و پوژه به جه ژن، هیچ بریتی نیه له گه یاندن و جی به جی کردنی مافه کانی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله له سه رمان، به لکو له راستیدا بی ریزی نواندنه له به رامبه ر پیغه مبه ردا صلی الله علیه و آله له دوو رووه وه:

١- ئه وانه ی ناههنگ ده گپرن به و بۆنه یه وه پوژیکیان به جه ژن داناو که ئیزنی خوا ی گه وره ی له سه ر نیه و پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله فه رمانی پی نه کردووه، وه ک (ئیمام مالیک) ره حمه تی خوا ی لی بیته ده فه رموئیت: (هه ر که سیک بیدعه یه که له ئیسلامدا دابهینئیت و به چاکیشی بزانیته، ئه وه به راستی وا گومان ده بات که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله خیانه تی له په یام و نایینی خوا دا کردووه، چونکه خوا ی گه وره ده فه رموئیت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾^{١٧١}، وه هه ر شتیکیش ئه و پوژه (سه رده می پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله) دین نه بوئیت ئه وه ئه مرؤ نابیت به دین).

٢- وه به راستی سه رپیچی فه رمانه کانی پیغه مبه ریان صلی الله علیه و آله کردووه، به وه ی که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله له زۆر فه رموده دا وریایی و ناگاداری داوه له ئه نجام دانی بیدعه و کاری داهینراو له شه رعدا، به لام ئه وان گوئ نادهن به و فه رموده راستانه ی که فه رمونی و مانای فه رموده کان ده گوپرن، له وه فه رمودانه ش: (وشر الأمور محدثاتها) وه هه روه ها (وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار) وه هه روه ها (من عمل عملاً ليس عليه امرنا فهو رد).^{١٧٢}

دوو وه م: وه هه روه ها پییان ده وترئیت: به راستی جی به جی کردنی حه ق و فه رمانه کانی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ته وا و نابیت ته نها به گوئ رایه لی کردن و شوین که وتنی رینوما یی یه کانی و ده ست گرتن به سوننه ته کانی و بلاو کردنه وه ی بانگه وازه که ی نه بیته، وه هه روه ها دوور که وتنه وه له هه موو شتیکی که پیچه وانه ی فه رمانه کانی ئه و بیته،

¹⁷⁰ بروهانه: (الرد القوي على الرفاعي والجهول وابن العلوي) ص/ (١١٩ - ١٢٠).

وه به جی هینانی مافه کانی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هیچ کاتیکی دیاری کراوی بۆ نیه و به لکو له هه موو کاتیکیدا واجبه، وه هه ره که سیک وا گومان ببات که هه ندی له حه ق و مافه کانی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له وه شه وو پۆژهدا به جی ده هینیت، ئه وه هیچ گومانی تیدا نیه که له حه ق و مافه کانی پیغه مبهری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که م کردۆته وه.

سییه م: وه هه روه ها ئه وه مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران له شه وو پۆژی له دایک بوونی پیغه مبهردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، به هیچ شیوه یه که له شیوه کان پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه نجامی نه داوه، وه هه روه ها سوننه ت و عیباده تی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له شه وی له دایک بوونیدا هیچ جیاوازیه کی نه بووه له گه ل هیچ شه ویک له شه وه کانی تردا، وه هیچ شتیکیش نه ها تووه ده رباره ی ئه وه ی که ئه وه شه وه ی دیاری کردبیت به شتیک له عیباده ت کردن، وه هه روه ها خه لکیشی کۆ نه کردۆته وه بۆ خویندنه وه و باس کردن چاکه کانی و ژیا نه که ی و گو ی گرتن لیان. وه خپرو چاکه ش هه مووی له ده ست گرتن به سوننه ت و پینومایی یه کانیه تی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه هه روه ها وازهینانه له هه موو ئه و شته زیاد کراوو بیدعانه ی که خه لکی له دوای ئه و دایان هیناون ^{١٧٢}.

شوبه ی یانزه هه م:

له شوبه یه کی تریاندا ده لئین: مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران به و بۆنه یه وه، کۆبونه وه یه که بۆ زیندوو کردنه وه ی یادی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه ئه مه ش کاریکی شه رع ی و پینگه پیدراوه له ئیسلامدا، به قیاس کردن له گه ل کارو کرده وه کانی حه ج.

وه لام:

یه که م: گومان بردن به وه ی که کۆبونه وه و دانیشتن له مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپراندا به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کاریکی شه رع ی و پینگه پیدراوه؛ ئه وه قسه کردن له سه ر وته کانی خوای گه وره و پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، له بهر ئه وه ی خوای گه وره کۆبونه وه و دانیشتنی بۆ یادی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه له پۆژی له دایک بوونی و نه له پۆژهدا کانی تردا به شه رع دانه ناوه وه وه پیغه مبهریش صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شه رعیه تی پی نه داوه نه به کردارو نه به گوفتار.

دووهم: وه هه روه ها گه وره ترین هه له و نه زانی ئه وه یه که بیدعای مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قیاس بکریت به سه ر کارو کرده وه کانی حه جدا، که ئه مه ش خراپترین و فاسدترین قیاسه که ده کریت له نیوان کارو کرده وه کانی حه ج، وه خوای گه وره به شه رع ی دانه ناوه بۆ به نده کانی، به لکو دانراوی شه ی تانه و پازاندویه ته وه بۆ خه لکی نه زان و نا تیگه یشتوو به ناوی دینه وه به هۆی فاطمیه کان و سولتان مظفری هه ولیره وه ^{١٧٣}.

شوبه ی دوانزه هه م:

یه کی له شوبهانه ی تریان که ده یهیننه وه ئه وه یه که ده لئین: راسته پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ناههنگی بۆ له دایک بوونی خۆی نه گپراوه و مه ولودی نه خویندۆته وه؛ به لام له هه مان کاتدا له هیچ فه رموده یه کیدا باسی له خراپی ناههنگ گپران و مه ولود خویندنه وه به م بۆنه یه وه نه کردوووه به هیچ شیوه یه کیش نه هی لی نه کردوووه، وه له قسه کردن ده رباره ی شوبه که یان به رده وام ده بن و ده لئین: وه که ئیمه ش ناههنگ ده گپرین و مه ولود ده خوینینه وه، ئه وه هیچ بی فه رمانی و سه رپپچیه کمان له به رامبه ر سوننه ت و فه رموده کانی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه کردوووه !!!

¹⁷² پروانه: (الرد القوي على الرفاعي والجهول وابن العلوي) ص/ (١٤٢ - ١٤٦).

¹⁷³ پروانه: (الرد القوي على الرفاعي والجهول وابن العلوي) ص/ (١٦٩ - ١٧٢).

لە وەلامی ئەم شوبهەدا بە پشتیوانی خۆی پەرودرەگار دەلیین:

راستە کە پیغەمبەر ﷺ لە هیچ فەرمودە یە کیدا نە ی لە مەولود خویندنه وەو ئاھەنگ گێران بە بۆنە ی لە دایک بوونی وە نە کردوو وە تەنانەت هەر باسیشی نە کردوو، بە لام هینانە وە ی ئەم شوبهە یە و کردنی بە بە لگە بۆ شەرعیەت دان بە و بیدعە یە (مەولود)، جگە لە ناشارەزایی و بێ ئاگایی ئەم کەسانە لە سوننەتی پیغەمبەر ﷺ هیچی تر ناگە یە نیت.

چونکە بە راستی پیغەمبەر ﷺ دوو جۆر سوننەتی بۆ ئیمە بە جی هیشتوو، کە ئەوانیش بریتین لە: **یە کەم:** (السنة الفعلية) واتە: (ئەو شتانە ی کە پیغەمبەر ﷺ بە کردو وە ئەنجامی دان، وە ئەنجام دان و جی بە جیکردنیان دەبیت بە سوننەت بۆ ئیمە).

دوو دەم: (السنة التزكية) واتە: (ئەو شتانە ی کە پیغەمبەر ﷺ وازی لی هینان و ئەنجامی نە دان، وە ئەم جۆرە شیان واز هینان لیان و ئەنجام نە دانیان بۆ ئیمە دەبیت بە سوننەت).

وە ئەو ی کە پیغەمبەر ﷺ ئەنجامی داو وە کاری پیکردوو، ئەو: یان پیویست و واجبە، وە یان سوننەتە و دەبیت شوینی بکەوین، وە ئەو ش کە وازی لی هینا وە ئەنجامی نە داو، ئەو واز هینان لی دینە و حەق و راستی، وە دەست گرتن و شوین کە و تەنی ری و شوین و سوننەتی پیغەمبەر ﷺ هەردوو جۆرە کە ی دەگریتە وە بە بی جیا وازی.

وە شیخ (صالح آل الشيخ) لە بابەتیکدا بە ناوی (الإقتداء بالسنة فعلاً و ترکاً) دا دەلیت: (وە یە کیک لە سوننەتە کانی پیغەمبەر ﷺ (السنة التزكية) یە، واتە: ئەو شتانە ی کە پیغەمبەر ﷺ وازی لی هینان، ئەو ش و پیویست دەکات کە شوین پیغەمبەر ﷺ بکەوین لە هەموو ئەو شتانەدا کە وازی لی هینان، وە هەروەها ئەو شتانەش کە پیغەمبەر ﷺ وازی لی هینان، لە هەمان کاتدا دەیتوانی ئەنجامیشیان بدات و هیچ ریگریکیش نە بوو لە ئەنجام دانیاندا لە کاتی ژیا نیدا ﷺ).

هەروەها دەلیت: (بۆ نمونە یە کیک لەو سوننەتە واز لی هینراوانە وەربگرە، وە ک: (مەولود خویندنه وەو ئاھەنگ گێران بە بۆنە ی لە دایک بوونی وەو)؛ چونکە پیغەمبەر ﷺ پۆژی لە دایک بوونی خۆی دەزانی، وە هاو لە لان پەزای خویان لی بیت هەولیان دەدا کە لە خۆی گەورە نزیک ببەو، وە یە کیک لەو شتانەش کە هەولیان داو پیی لە خۆی گەورە نزیک ببەو وە بریتی بوو لە خۆش ویستنی پیغەمبەر ﷺ کە و ابوو خۆش ویستنی پیغەمبەر ﷺ هەبوو، وە هیچ ریگریکیش نە بوو بۆ ئاھەنگ گێران و مەولود خویندنه وە بە بۆنە ی وە، کە وایە نە بوونی ریگریک بۆ ئەنجام دانی لە سەر دەمی پیغەمبەر ﷺ لە گەل بوونی هۆکاری ئەنجام دانی، کە بریتی بوو لە خۆش ویستنی پیغەمبەر ﷺ، بۆیە دا هینان و ئەنجام دانی ئەم بیدعە یە، دا هینانیکە پیچەوانە ی سوننەتە، وە پیغەمبەر ﷺ ئاھەنگ گێران و مەولود خویندنه وەو هاوشیو کانی واز لی هینا وە ئەنجامی نە دان، بۆیە واز هینان لیان عیبادەتە هەروە ک چۆن پیغەمبەر ﷺ وازی لەو شتانە هینا وە) ١٧٤.

شوبهەى سىانزەھەم:

شوبهەى یەکی تری ئەوانەى کە بايەخ بە مەولود خویندنه وەو ئەم ئاھەنگە دەدەن ئەو یە کە دەیانە ویت بە شیوازىكى تازە و نوێ! ئەنجامى دەن، ئەویش بریتىە لەو شوبهە و بۆچونەى کە (م.علی باپیر) لە کتیبى (موسلمانى کامل) داو لە ژێر ناوئىشانى (پىویستە چۆن یادى لە دایک بوونی پىغەمبەر ﷺ بکەینەو؟!) چەند خالىكى هیناوه کە بە راستى هەمويان جىگای تىپرامان و سەر سوپمانن، چونکە شتىک کە لە بنچىنە دا بىدعە بىت و نەهى لى کرابىت، هەرچەندە شیوازو روخسارىشى بگۆردىت هەر بىدعە یە و شەرىعە تى پى نادىت.

و لەو خالانەى کە باسى کردوون خالى (چوارەم و پىنجەم) ه، کە بەم شیوہ یە باس دەکات و دەلىت:

(چوارەم): وە پى دەکەوئ خویندنى چەند ئایە تىكى قورئان و تەفسىر کردنىان بە گوێرەى بارو دۆخ و پىویستى خەلکە کە¹⁷⁵ بکرىتە بابە تى ئەو یاد کردنە وەو ئاھەنگ گێرانە.

پىنجەم: دىسان زۆر شتىكى وىچوو گونجاو، کە ئىنسان بچىتە نىو گولزارى فەرمودە بە پىت و پىزەکانى پىغەمبەر وەو ﷺ و چەپکىکیان لى بچنى و، بە شیوہ یە کى عاقلانە و حەكىمانە مىشک و دلى خەلکە کە بەو عەترو گولاو کە لەو چەپکە دەستگىرى دەکات، گولاو پرشىن و بۆن خوئ بکات¹⁷⁶.

وہلام:

(ابن الحاج) پەحمە تى خوائ لى بىت لە کتیبى (المدخل) دا باس دەکات و وا دەبىنیت کە: هەر شتىک نىە تى مەولودى لى بهىنرىت ئەو دەبىت بە بىدعە، تەنانەت ئەگەر لەو پرۆژە داو بەو بۆنە یە وە خوئ خەرىک بکەیت بە خویندنه وەى کتیبى (صحيح البخاري)، کە بەم شیوہ یە دەلىت: (وہ هەندىکیان واتە - ئەوانەى خەرىكى مەولود خویندنه وەن - خویان دە پارىزن لەو - واتە: گوئ گرتن لە گۆرانى و شتەکانى تر - و خەرىكى خویندنه وەى فەرمودە راستەکانى بوخارى و جگە لەویش دەبن لەبرى ئەو شتانەى تر، لەگەل ئەو شدا کە خویندنه وەى فەرمودەى پىغەمبەر ﷺ یە کىکە لە گەرەترىن عىبادەت و هۆکارەکانى لى نزیك بوونە وە لە خوائ پەرودرگار، وە بەرەکەت و خىرىكى زۆر گەرەیان تىدایە، بەلام ئەم خىرو بەرەکەتە گەرەو زۆرانە بە مەرجىک دەست دەکەون کە بە شیوہ یە کى شەرى و دروست ئەنجام بدرىن نەک بە نىە تى مەولود!!! وە ئایا نابىنیت کە نوئز لە گەرەترىن عىبادەت و هۆکانى لى نزیك بوونە وە یە لە خوائ گەرە؟ وە لەگەل ئەو شدا ئەگەر مرؤف لە کاتىكى نادروست و نەهى لىکراودا ئەنجامى بدات ئەو ئەو کاتە کارەکەى زەم کراو و پىچە وانە یە لەگەل ئەو شەرىعەى کە خوائ گەرە بوى داناوین، ئەو ئەگەر نوئز کە گەرەترىن عىبادەتە ئەو حالى بىت، ئەى جگە لە نوئز دەبىت چۆن بىت!!!¹⁷⁷.

¹⁷⁵ لىرە شدا ديارە مامۆستا بە هەلە دا چوو کە دەیه ویت قورئان بە گوێرەى پىویستى خەلکە کە و پى ئەوان تەفسىر بکرىت وەک لە خالى چوارەم دا دەرە کە ویت، بى ئاگا لە وەى کە قورئان کەلامى خوابە و دەبىت بە شیوازىک تەفسىر بکرىت و لىک بدرىتە وە کە راست و دروست بىت و پىچە وانە نەبىت لەگەل ناوهرۆكى قورئانى پىرۆز، وە دەبىت بارو دۆخ و خەلک لە گەل داواکارى و نەهیه کانى قورئان خویان بگونجىنن نەک بە پىچە وانە وە قورئان لەگەل ئەوان بگونجىنرىت.

¹⁷⁶ موسلمانى کامل، نوسىنى علی باپیر، لاپەرە (۱۵۶).

¹⁷⁷ کتاب (المدخل) لابن الحاج، ص/ (۲۶).

شوبهە ی چوار دەھەم:

شوبهە یەکی تریان ئەو یە کە دەلێن: بەراستی لێ بوردەیی و چاوپۆشی کردن یەکیکە لە سیفەتە جوان و بەرزەکانی ئایینە پاکو پیرۆزە کەمان، کە فەرمانی پیکردوین بەو ی کە گفتوگۆو راجیاوازیدا نەرم و نیان و لیبوردە بین لە بەرامبەر موسلماناندا.

وہ لآمی ئەم شوبهە یە لە چەند پروویە کەوہ:

١- بەراستی ئەم لیبوردەیی و نەرم و نیانییە لە بواری دنیا و ھەلسوکەوتی خەلکە لە گەل یە کتریدا، بەلام ھاوبەش بۆ خوا دانان و بیدعە و کاری زیادە لە دیندا و سەرپیچی لە فەرمانەکانی خوا و پیغەمبەر ﷺ دروست نیە چا و پۆشیان لێ بکری، بەلکو پیویستە دژایەتی بکری و بگۆردری بە پیی توانا، وە ک پیغەمبەر ﷺ دە فەرمویت: (من رأی منکم منکرا فلیغیرہ بیدە فإن لم یستطع فلبسانہ فإن لم یستطع فبقلبہ وذلك أضعف الإیمان)^{١٧٨}، واتە: (ھەر کە سیک لە ئیوہ خەراپە یەکی بینی ئەوا با بە دەستی بیگۆریت، ئەگەر نەیتوانی ئەوا با بە زمانی بیگۆریت، و ئەگەر ھەر نەیتوانی ئەوا با بە دل پیی ناخۆش بیت، و ئەمەش لاوازترین پلە ی باوہرە).

٢- وە پیغەمبەر ﷺ بە ھیچ شیوہ یە ک لێ بوردە نەبووہ لە بەرامبەر بیدعە و بیدعە چیە کاندا، وە بە ھەمان شیوہ ھاوہلان و شوین کەوتوان و پیشە وایانیش، وە ووتەش لەم بواریوہ زۆرن لە کتیبەکانی سوننەت و ئەو کتیبانە ی کە لە سەر بیدعە و بیدعە چیە کان و خۆپاراستن لێیان دانراون.

بۆ نمونە کە عمری کوری خەتتاب رەزای خوا ی لێ بیت فەرمانی کرد بە برینی ئەو درەختە ی کە پیغەمبەر ﷺ لە ژیریدا بە یەتە پیدرا، کاتیک کە گەورە بوو خەلکی دە چون بۆ ژیری و زیارەتیان دە کرد. وە بۆ وەرگرتنی نمونە ی زیاتر دەتوانیت بگەریتەوہ بۆ ئەو کتیبانە ی کە لەم بواریوہ دانراون.

به نونی پیغه مبه ران

فه توای زانایانی کون و هاوچه رخ دهر بارهی ناههنگ گيران به بونهی له دایک بوونی

پیغه مبه ران صلی الله علیه و آله

۱- ئیمام أبو حفص تاج الدین الفاکهانی په حمهتی خوی لئ بیټ له وهلامی پرسیاریکدا دهر بارهی (مهولود خویندنه ووه) ده فهرمویت: (هیچ بنچینه یهک نیه بۆ ناههنگ گيران بۆ ئهم له دایک بوونه، نه له قورئان و نه له سوننهت، وه ئهم کرده ویه نه گوازاوه ته وه له هیچ زانایهک له زانایانی ئهم ئوممهته، که ئهوان پیشهنگن له دینداو دهست گرتوو بوون به شوینه واری زانایانی پیشوو، به لکو بیدعه یه که بی ئیشهکان دایانه ئناوه و ئاره زویه کی نه فسانیه.....) ^{۱۷۹}.

۲- وه شیخی ئیسلام ابن تیمیه په حمهتی خوی لئ بیټ ده فهرمویت: (هه ندیک خه لک دایان هیناوه، یا لاسایی کردنه وهی (نصاری) یه بۆ له دایک بوونی عیسی علیه السلام، یان بۆ به گه وره دانان و خوشه ویستی پیغه مبه ره صلی الله علیه و آله، وه هه ر که سیک له دایک بوونی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله بکات به جه ژن له گه ل ئه وهی که خیلاف هه یه له دیاری کردنی رۆژی له دایک بوونیدا، ئه وه پیشینه چاکه کانمان (السلف الصالح) نه یان کردوو، وه ئه گه ر خیریک بوایه و شه رعیش ریگه ی پیدابا ئه وه ئه وان واته (هاوه لان) صلی الله علیه و آله له پیشتر بوون که بیکه ن له ئیمه، وه ئه وان به گه وره دانان و خوشه ویستیان بۆ پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله زیاتر بووه له ئیمه و سورتریش بوون له سه ر خیرکردن، وه خوش ویستن و به گه وره دانانی؛ له شوین که وتن و گوئی رایه لی کردن و جی به جی کردنی فه رمانه کانی و زیندوو کردنه وهی سوننه ته کانیه تی له روکاروو ناوه رۆکداو بلاو کردنه وهی ئاینه که یه تی، وه تیکۆشانه له و پیناوه دا به دل و دهست و

زمان، ئه وه ریگای پیشینی یه که م بووه له کۆچکردو و پشتیوانان و ئه وه ی له سه ر ئیحسان و چاکه شوینیان که وتون) ۱۸۰ .

۳- شیخ محمد عبد السلام خضر الشقیری له کتیبی (السنن و المبتدعات) دا ده لی: (ناههنگ گپران به و بونه یه وه (له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) داهینراوو بیدعه یه کی خراب و گومراییه، نه له گه ل شه رع و نه له گه ل عه قلدا ناگونجیت، ئه گه ر ئه وه خیری تیدا بوایه ئه وه چۆن (أبو بكر و عمر و عثمان و علي) و هه موو هاوه لان په زای خویان لی بیت و شوین که وتوان لی بی ناگا ده بوون؟!)

۴- ئیمام الشوکانی په حمه تی خوی لی بیت له باره ی ناههنگی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده لی: (هیچ به لگه یه کم ده ست نه که وتوو له سه ر دروست بوون و ریگه پیدانی، وه موسلمانان کۆراو یه ک ده نگن له سه ر ئه وه ی که (مه ولود خویندنه وه) بیدعه یه).

۵ - وه شیخ عبدالعزیز بن باز^{۱۸۱} - په حمه تی خوی لی بیت - ده فه رمویت: (دروست نیه ناههنگ گپران به بونه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و هیچ که سیکی تر، له بهر ئه وه ی بیدعه و داهینراوه له دیندا، وه پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه یکردوو، وه جی نشینه به ریزه کانی و جگه له وانیش له هاوه لانی به ریزی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و شوین که وتوانی ئه وانیش له سی سه ده پیروژه که ئه نجامیان نه داوه، وه ئه وان زانترین که س بوون به سوننه ت و ته واوترین خو شه ویشتی و شوین که وتنیان هه بووه بو پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمویه تی: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد) واته: (هه ر که سیکی شتیکی دابهینی له دیندا و له دینیش دا نه بیته ئه وه ره ت ده کریته وه)، وه له فه رموده یه کی تر دا ده فه رمویت: (علیکم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي تمسكوا بها وعضوا عليها بالنواجذ وإياكم ومحدثات الأمور فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة) واته: (ده ست بگرن به سوننه تی من و سوننه تی جی نشینه ریئمای کراره کانی دوا ی من و ده ستیان پیوه بگرن، وه به خرییه کانتان بیانگرن، وه خۆتان بیاریزن له کاری داهینراو، له بهر ئه وه ی هه موو داهینراویک بیدعه یه و هه موو بیدعه یه ک گومرایی یه).
ئهم دوو فه رموده یه هه ره شه ی توندی تیدایه له سه ر داهینانی بیدعه و کاری پئی کردنی. وه خوی گه وره ده فه رمویت:

180 إقتضاء الصراط المستقیم

181 زانای شاره زاو فه قیهو فه رموده ناس و موفه سیری قورئان و زیندوو که ره وه ی سوننه ت و روختیه ری بیدعه و بانگه وازکار بو ریبازی پیشینی چاک (السلف الصالح) و پیشه وای سه رده م شیخ عبدالعزیز بن عبدالله بن عبدالرحمن بن محمد بن عبدالله آل باز - په حمه تی خوی لی بیت - له ۱۲/ذی الحجه/۱۳۳۰ کۆچی له دایک بووه، هه ر له مندالیه وه قورئانی پیروزی له بهر کردوو، وه له ته مه نی (۲۰) سالیدا چاوه کانی له ده ست داوه و کویر بووه.

وه شیخ په حمه تی خوی لی بیت چه نده ها کتیب و بلاوکراوه ی هه یه و له چه نده ها بواردا پۆلی کاریگه ری هه بووه له بانگه وازی کردن بو لای دینی خوی په روه ردگار، وه ک بواره کانی: نوسین و بلاوکردنه وه له پۆژنامه و گوڤاره کان و ووتاردان و کۆرگرتن و بهرنامه پادیوییه کاندان. وه شیخی پایه بهر زتا له ژیاندا بوو سه رپرشتی و لیپرسراویتی چه نده ها پۆستی شه رع ی کردوو، که ئه مه ش به لگه یه له سه ر شاره زایی ته وای شیخ له زۆریه ی بواره کانی شه رع داو تواناو لیها تووی ئه م زاناو پیاوه به ریزه له بانگه وازی کردن بو ئایینی پیروزی ئیسلام، تا له کۆتاییدا بوو به سه رۆکی ده سته ی گه وره زانایانی سعودی (هیئة کبار العلماء) و له و پۆسته دا مایه وه تا ئه و کاته ی کۆچی دوا یی کرد.
ئهم زانا به ریزو خواناسه له پۆژی هه ینی ۲۸/محرم/۱۴۲۰ ی کۆچی به رامبه ر ۱۶/مابیس/۱۹۹۹ ی زایینی کۆچی دوا یی کردو مال ئاوا یی له ژیانای دنیا کرد.

﴿ وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ﴾^{١٨٢} ، واته: (ئه وهی پیغه مبه ر ﷺ بۆی هی ناو ن وه ری بگرن و ئه وه ی لی شی قه دهغه کردوون وازی لی بهینن).

وه له وه لامدی پرسیار یکدا (نایا ئیسلام ریگه ی داوه به جه ژنی له دایک بوون (عید المیلاد)؟ له وه لامدا ده لی: (..... خوی گه وره بۆی دانه ناوین به شهر جه ژنیک بۆ له دایک بوون، نه له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ نه جگه له ویش، به لکو به لگه له قورئان و سوننه ت هه یه له سه ر ئه وه ی که ناههنگ گپران به بۆنه ی له (دایک بوون) له بیدعه و داهینراوه کانه له دیندا، وه خۆ چواندنی شه به دوژمنانی خوی گه وره له یه هودو نصاری و جگه له وانیش، وه پیویسته له سه ر موسلمانان واز له وه بهینن و لی دوور بکه ونه وه.....).

٦- وه هه روه ها زانی پایه به رزو فه رمو ده ناس شیخ محمد ناصر الدین الألبانی ره حمه تی خوی لی بی ت ده لی ت: (وتخصیص شهر ربيع الأول بقراءة قصة مولد النبي ﷺ؛ فكل هذا وأمثاله بدع ومكرات يجب نبذها والنهي عنها)^{١٨٣} واته: (وه تاییه ت کردنی مانگی ره بیعی یه که م به خویندنه وه ی چیرۆکی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ؛ هه موو ئه مانه و هاوشپوه کانیان بیدعه و کاری خرابین و پیویسته وازیان لی بهینریت و نه هیان لی بکری ت).

٧- پرسیار کرا له زانی پایه به رز شیخ (محمد بن صالح العثیمین) ره حمه تی خوی لی بی ت ده رباره ی حوکمی ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ، له وه لامدا فه رموی:

الحمد لله رب العالمين وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وبعد: ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ نه کرا وه و پهیدا نه بووه، ته نها له سه ده ی چواره می کۆچیدا نه بی ت، وه له سه ر ده می ها وه لآن و ته نانه ت شوین که وتوانی ئه وانیشدا نه بوه.

وه ناههنگ گپران به بۆنه یه وه پیویستی به دوو شت هه یه:

یه که م: جیگیر بوونی، واته: جیگیر بوونی پۆژی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ له پووی میژوییه وه، وه دیاره له پووی میژوییه وه جیگیر نه بووه که پیغه مبه ر ﷺ له ١٢/ ره بیعی یه که م له دایک بو بی ت، وه میژو ناسان جیا وازی زۆریان هه یه له دیاری کردنی پۆژی له دایک بوونی، هه ندیک له شاره زایان و گه ردون ناسانی تازه یان که می ک پیش ئیستا ده لئین له ٩/ ره بیعی یه که م له دایک بوه نه ک له ١٢/ ره بیعی یه که م.

له بهر ئه وانه دیاری کردنی پۆژی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ له ١٢/ ره بیعی یه که م جیگرو دامه زرا و نیه.

دووه م: گریمان پۆژیک دیاری کرا بۆ له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ؛ نایا ئه وه جیگیر ده بی ت له شه رعدا، به شیویه ک که وه ک زیکرو سه لاوه ت لیدان و ابی ت له سه ر پیغه مبه ر ﷺ له و پۆژه دا؟! وه زۆر جار له پشتی ئه و شتانه وه سه ده قه و پیشکه شکردنی شیرینی، یان تی که لاو بوونی ژنان و پیاوان و خویندنه وه ی هۆنراوه ی وا که زیاده ره وی زۆری تیدایه له سه ر پیغه مبه ر ﷺ، وه ک باسکرا وه له هه ندیکیان که سه روودی وای خویندۆ ته وه که خاوه نه که ی ده لی ت:

يا أكرم الخلق ما لي من ألوذ به سواك عند حلول الحادث العمم
إن لم تكن آخذاً يوم المعاد يدي عفواً وإلا فقل يا زلة القدم
فإن من جودك الدنيا وضرتها ومن علومك علم اللوح والقلم

واته: (ئهی باشتزینی خه لکی کهس نیه جگه له تو من په نای پی بگرم له کاتی پرودانی کاره ساتی گه وره دا، وه نه گهر تو دستم نه گری له پوژی قیامه تدا وه لیم نه بوری، ئه وه پیغه کانم ده خلیسکین، وه له به خشنده یی تویه دنیاو ئه وهی که تییدایه تی، وه له عیلم و زانیاری تویه عیلمی (لوح المحفوظ) و ئه وهی قه له می قه در نوسیویه تی).

وه گومانی تیدا نیه که ئه مه زیاده رپهویه ده کریت له سهر پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، که نه خوای گه وره پی پی پازیه و نه پیغه مبهری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه جیگیر بوون و شهرعی بوونی ناههنگ گپران به له دایک بوونی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پیویستی به به لگه و ده لیلی شهرعی ههیه؛ یان له قورئانی پیروزیان له سوننه تی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، یان هاوه له به پیزه کان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه نجامیان دابیت، وه هیچ کام له مانهش نیه، نه له قورئان و نه له سوننه تی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه نه له کارو کرده وهی هاوه لان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که به لگه بن له سهر ناههنگ گپران به بونهی له دایک بوونی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه کاتی پرسیار کرا له پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده رباره ی پوژووی دووشه ممه، فهرموی: (ذاك يوم ولدت فيه وبعثت فيه، أو أنزل علي فيه) ^{۱۸۴}، واته: (ئه وه ئه و پوژیه که تییدا له دایک بووم و نیردراوم، یان له و پوژده قورئانم به سهر دا دابه زیوه).

وه ئه مهش به لگه نیه له سهر ناههنگ گپران به له دایک بوونی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له مانگی ره بیعی به که مدا، به لکو به لگه یه له سهر گه وره یی پوژووی ئه م پوژه (دووشه ممه)، که تییدا له دایک بوون و هاتنه خواره وهی وه حی بووه، وه پاش ئه وهش ئه و پوژیه تایبته نه کرد به شتیک جگه له به پوژوو بوون تییدا. وه ئه گهر جیگیر نه بوو ناههنگ گپران به له دایک بوونی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه له قورئان و نه له سوننهت و نه له کرده وهی هاوان صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ئه و کاته ده بیته به بیدعه، وه پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وریایی زوری داوه له سهر بیدعه، به شیوه یه که له ووتاکاره کانیدا به پوون و ناشکرایی ده رده که ویت، وه که ده فهرمویت: (إن خير الحديث كتاب الله، وخير الهدي هدي محمد صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وشر الأمور محدثاتها، وكل بدعة ضلالة)، واته: (باشترین ووته کتابی خوای گه وره یه، وه باشترین رینومایی رینومایی محمده صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه خراپترین کرده وه داهینان و بیدعه یه، وه هه موو بیدعه یه که گومراییه).

وه پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زور به راشکاوی هه موو بیدعه یه کی (له دیندا) به گومرایی ناو بردووه، وه هیچ شتیکی جیا نه کردو ته وه له بیدعه، وه پوون و ناشکراشه که مادام بیدعه گومراییه، که واته هیچ له عه بد زیاد ناکات له لای خوای په روه ردگار ته نها دورکه و تنه وه نه بیته، وه هیچ له دینه که ی زیاد ناکات ته نها که م کردن نه بیته. پاشان شیخ محمد بن صالح العثمین په حمه تی خوای لی بیت ده لیت: ئینجا ئیمه ده لئین: پالنه ر چیه بو ئه و ناههنگ گپران به له دایک بوونی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ ئایا خوشه ویستی به بو پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یان به گه وره دانانیه تی؟ یان خوچواندنه به گا وره کان به گومانی خو یان که ناههنگ ده گپرن به بونهی له دایک بوونی عیسی علیه السلام؟

ئه گهر پالنه ره که، یه که م یان دووه میان بیت، واته خوشویستن و به گه وره دانان، ئه و الله ئیمه به گه وره دانان و خوشه ویستیمان زورترو گه وره تر نیه بو پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له (أبو بكر و عمر و عثمان و علي) و جگه له وانیش له هاوه لانی تر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، که هیچ ناههنگیشیان نه گپراوه به بونهی له دایک بوونی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

وه ئه گهر سنیه میشیان بیت که خوچواندنه به گا وره کان، ئه و دروست نیه بو ئیمه که عیباده تی که ئه نجام بده ین به شیوه ی ئه وان؛ له بهر ئه وهی پیغه مبهرا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمویه تی: (من تشبه بقوم فهو منهم).

دواتر به و کهسه ده لئین که بیدعی له دایک بونی پیغه مبهرا صلی الله علیه و آله نه نجام دهدات: ئایا پیغه مبهرا صلی الله علیه و آله دهیزانی که پیویسته بو له دایک بونی ناههنگ بگپریت؟ نه گهر بلئین: نهی دهزانی، نهوا نه و قسه یه نه وه ده گه یه نی که پیغه مبهرا صلی الله علیه و آله جاهیل و نه زان بووه به به شیک له شه ریعه ته که ی خوی گهره، وه نه گهر بلئین: دهیزانی، نهوا نه و قسه یه یان نه وه ده گه یه نی که پیغه مبهرا صلی الله علیه و آله به شیک له شه ریعه ته که ی خوی گهره ی شار دوتته وه، له بهر نه وه ی به خه لکی پانه گه یاندووه، وه نه و دوو گومان و گرمانه یه، پیغه مبهرا صلی الله علیه و آله پاک و بیگه رده لییان، له بهر نه وه ی شاره زاترین کهسه به شه ریعه تی خوی گهره وه له پیش ه موو خه لکه وه یه بو جی به جی کردنی نه م شه ریعه ته، وه له ه موو کهس سورتر بووه له سهر هیدایهت و پینومایی بهنده کانی خواو راگه یاندنی نه وه ی که خوی گهره بو ی دابه زاندووه، وه له گه ل نه وه شدا هیچ شتیک له سوننه تی نه ودا نه هاتووه ده لیل بیّت له سهر دروستی ناههنگ گپران بو له دایک بونی.

لیره وه ده رکهوت که ناههنگ گپران هه له یه له رووی میژوییه وه که پوژی ۱۲/ره بیعی یه که م دیاری بکریت، وه له رووی شه رعیشه وه له بهر نه وه ی بیدعیه، نه خوی گهره به شه رعی داناوه، وه نه پیغه مبهرا صلی الله علیه و آله وه نه خه لیفه راشیده کان و نه هاوه لان و شوین که وتوانیان له سهر چاکه و ئیحسان له سه ده کانی یه که م و دووه م و سییه م نه نجامیان نه داوه، وه نه م وته یه ی ئیمام مالک زور جوانه که فه رمویه تی: (انه لایصلح آخر هذه الأمة إلا بما صلح به اولها)، واته: (کو تایی نه م ئوممه ته چاک نابیت ته نها به وه نه بیّت که یه که می نه م ئوممه ته پیی چاک بوون).

• وه نه گهر یه کیک بلئیت: من ناههنگ ده گپرم بو نه وه ی خه لکی منه تی خویان بیته وه یاد، نهوا ده لئین: خودی له دایک بونه که هیچ منه تیکی تیدا نیه، به لکو منه ت له ناردنی پیغه مبهرا صلی الله علیه و آله و دابه زینی وه حی دایه، بو یه خوی گهره ده فه رمویت: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ ۚ وَزَكَّيَهُمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِسْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾^{۱۸۰}، واته: (به راستی خوا منه تی له سهر برواداران کردووه به وه ی که له خویان پیغه مبهریکی بو ناردن که ئایه ته کانی خویان به سهر دا بخوینیتته وه و پاکیان بکاته وه له شیرک و هاوه ل دانان و قورئان و سوننه تیان فیر بکات، نه گهر چی نه وان له پیشدا له گومراییه کی ئاشکرادا بوون)، وه نه یه ره مو کاتیک پیغه مبهرا صلی الله علیه و آله تیدا له دایک بوو!!!

بە بۇنەى شەشەم

راستگردنە ۋەى بۇچونىكى ھەلە:

بە داخە ۋە ھەندى خەلك بۇ مەرامى تايىبەتى خۇيان و حزبايەتى كردن و كۆگردنە ۋە ۋازى كردنى خەلك لە خۇيان، ۋە بە بيانوى ئە ۋەى كە ئە مە ھۆكارىكە لە ھۆكارەكانى بلاكردنە ۋە ۋانگە ۋازى كردن بۇ ئاينى ئىسلام، بانگەشە بۇ ئاھەنگ گىپران بە م بۇنەى ۋە دەكەن و شەرىعەتى پى دەدەن.

بە لام با بزائىن ئايا ۋەك ھۆكارىك (الوسيلة) حىساب دەكرىت ئەگەر يەكك بېرسىت: ئايا ئاھەنگ گىپران بە بۇنەى لە داىك بوونى پىغەمبەر ﷺ ھۆكارىكى بانگە ۋازى كردنە بۇ ئاينى ئىسلام؟

لە ۋەلامى ئەم پىرسىارەدا شىخ محمد بن صالح العثىمىن پەحمەتى خۋاى لى بىت دەللىت: چۇن بىدعە دەبىت بە ھۆكارىك بۇ بانگە ۋازى كردن بۇ لاي خۋاى پەروەردگار؟! لە كاتىكدا پىغەمبەر ﷺ فەرموئەتى: (كل بدعة ضلالة)، ۋە گومپاىى ھەرگىز نابىت بە ھۆكارىك بۇ بانگە ۋازى كردن بۇ لاي پىنموى و چاكە.

كەواتە لەم ۋەلامە ۋە بۇمان دەركەوت كە مەنەج و پىبازى بانگە ۋازى كردن بۇ ئاينى پىرۋزى ئىسلام سنوردارو جىگىرن، نەك بە ۋ شىۋەىەى خەلكانىك لىى تىگەيشتون و بەھەر ئامرازو ھۆكارىك بىت بە لايانە ۋە ئاسايىە و گىنگ لاي ئەوان كۆگردنە ۋە ۋازى كردن جەماۋەرە.

ۋە ھەر دەربارەى ئەم بابەتە پىرسىار لە زاناي بەرپىزو پاىە بەرز شىخ أحمد بن يحيى النجمى^{۱۸۶} پەحمەتى خۋاى لى بىت كرا كە ئايا مەنەج و پىبازى بانگە ۋازى كردن بۇ لاي خۋاى پەروەردگار جىگىرن يان ئىجتىھادىە ۋە ۋەرگا كە كراۋەىە و چۇن گونجا بە ۋ شىۋەىە دەكرىت بانگە ۋازى خەلكى بەكەت؟

ئەۋىش لە ۋەلامدا ۋوتى: بەراستى مەنەج و پىبازى دەعوە ۋانگە ۋازى دىارى كراون بە پىى قورپان و سوننەت، ۋە بى گومان دەبىت بە ۋ شىۋەىە بىت كە پىغەمبەر ﷺ پىيدا پۇيشتون ۋە ئەنجامى داۋە، ۋە ھەرۋەھا ۋا

پىۋىست دەكات كە پاك و پارىزراۋ بىت لە بىدعە، ۋەك خۋاى گەرە دەفەرموئەت: ﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ

عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ﴾^{۱۸۷}، ۋاتە: (خۋاى پەروەردگار بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئەت: بلى بە خەلكى كە ئەمە

پىگاي منە كە خەلكى بۇ بانگ دەكەم، ۋە تەنھا مەبەستەم زامەندى خودايە نەك پەزامەندى خەلك و ۋە خەلكىش بانگ ناكەم بۇ شوپىن كەۋتنى خۇم، بەلكو بۇ پىگايەك بانگيان دەكەم كە دەگات بە خۋاى پەروەردگارو مالى

¹⁸⁶ زاناۋ فەرمودەناس و فەقىھو بانگە ۋازىكار بۇ بە تەنھا خۋاپەرستى و سوننەتى صەحىحى پىغەمبەر ﷺ و ھەلگىرى فىقھى پىشىنە چاكەكانمان سالى (۱۳۶۶)ى كۆچى لە داىك بوۋە، لە زانا چاۋتىژو بوئىرەكان بوۋە لە بەرامبەر ئەھلى بىدعە و بىدعەچىەكاندا، لە سالى (۱۴۲۹)

كۆچى، كۆچى دواىى كردوۋە.

سهر فرازی، وه خه لکی بانگ ده که م بۆ ئه وهی بگهن به پهروه دگاریان، له گه ل ئه وه شدا من و ئه وانه ش که موسلمان بوون و شوینم که وتوون، له سهر چاو پۆشنی و زانست و دلنیا ییم دوور له هه موو گومانیک، وه که ده فه رمویت: ﴿ اَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ ﴾ واته: (له سهر زانستیک که به شیوه و له سهر ریگای پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و هه موو پیغه مبه ران بیئت سه لامی خویان لی بیئت) ^{۱۸۸}.

وه له وه لامی هه مان پرسیا ردا که ئاراسته ی شیخ صالح بن فوزان الفوزان کراوه ووتی: مه نه هج و پریازی بانگه وازی کردن جیگیره، وه که له قورئان و سوننه ت و سیره و ژیا نی پیغه مبه ردا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پوون کراوه ته وه، هه یچ شتیک له لایه ن خو مانه وه دانه یین و زیاد ناکه ین، وه هه موو ئه و شیوا زو پریازانه له قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هه نه و ده ست ده که ون، وه ئه گه ر ئیمه بوخومان مه نه هج و پریازی بۆ دابه یین، ئه و خوشمان به زایه ده پوین و له ده ست ده چین، وه ئه و مه نه هج و پریاز هه که له قورئان و سوننه تدا بو مان دیاری کراوه له ده ستی ده ده ین و به زایه ده روات. پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: (من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد).

وه هه روه ها شیخ صالح الفوزان به رده وام ده بیئت له وه لامه که ی و ده لیت: به لی، زور هوکار هه یه ئه مرؤ خزمه تی ده عوه و بانگه وازی ئیسلامی پی ده کریت، وه له هه مان کاتدا پیشتیش نه بوون، وه که: ده نگ به رزکه ره وه (مکبرات الصوت) و ردیوو کتیب و هوکاره کانی په یوه ندی کردنی خیراو بلاو کردنه وه ی په خشی ئاسمانی؛ وه ئه وانه پییان ده وتریت: هوکار، بۆ ده عوه و بانگه وازی سوودیان لی ده بینریت، وه پییان ناوتریت مه نه هج و پریاز، به لام مه نه هج و پریاز خوی گه وره له قورئاندا پوونی کردۆته وه که ده فه رمویت: ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ ^{۱۸۹}، واته: (بانگه وازی خه لکی بکه بۆ ریگای په روه دگارت به حکمه ت و دانایی ئاموزگاری چاک و به سوود، وه باشتین شیوه گفتوگو و توو یژیان له گه لدا بکه)، وه هه روه ها ده فه رمویت: ﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ﴾، وه هه روه ها له سیره و ژیا نی پیغه مبه ردا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له مه که و مه دینه مه نه هج و پریازی ده عوه و بانگه وازی کردنی پوون کردۆته وه، ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴾ ^{۱۹۰}، واته: (به راستی پیغه مبه ری خوادا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باشتین پیشه نگ و پیشه وایه بۆ ئیوه که شوینی بکه ون و پریازی ئه و بگره به ر).

وه شیخ جمال بن فريحان الحارثي له په راویزی ئه م پرسیا ردا ده لیت: به راستی خوی گه وره دینه که ی بۆ ئیمه ته واو کردوه؛ وه بۆ هه یچ که سیک نیه که له لای خو یه وه ریگایه که دابه یینت بۆ بانگه وازی کردن، وه ئه گه ر وای کرد ئه و به زمانی خو ی ده لیت: به راستی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که مته رخمی کردوه له گه یاندنی په یامی خوی گه وره دا، وه بۆ گه یشتنی به ریگایه که سوودو کاریگه ری زیاتره.

وه ئه و پیغه مبه ری خویه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کاتیک (معاذی کوری جبل) ی نارد بۆ یه من، پیی ووت: (إنك ستأتي قوماً أهل الكتاب؛ فإذا جئتهم فادعهم إلى: أن يشهدوا أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، فإن أطاعوك لك بذلك

¹⁸⁸ بروانه کتیبی (الفتاوى الجليلة عن المناهج الدعوية، من إجابات فضيلة الشيخ/ أحمد بن مجي النجمي ص(۵۲-۵۶).

¹⁸⁹ النحل: ۱۲۵

¹⁹⁰ الأحزاب: ۲۱

فأخبرهم^{١٩١}، وه ئه و فه رموده یه ده لیل و به لگه یه کی پوون و ئاشکرایه له سه ر ئه وه ی که مه نه هج و پێبازی بانگه وازی کردن بۆلای خوای گه وره جیگیره، وه ئه گه رنا ئه وا (معاذی کوری جبل) له پێشترو شاره زاتره له هه زاران بانگه وازی کارانی ئه مرقو^{١٩٢}.

کۆتایی:

خوینهری به ریز؛ له گه ل شی کردنه وه و وه لām دانه وه ی هه موو ئه و شو به انه ی که ده هینرانه وه بۆ شه رعیه ت دان به مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گێران، ده کریت به کورتی بلین:

(به راستی ناههنگ گێران و مه ولود خویندنه وه بۆ یادی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ به هه موو جوړو شیوازه جیا جیا کانی وه بیده نه و پێویسته له سه ر موسلمانان واز له وه له هه ر بیده یه کی تر که بهینن، وه خویان خه ریک بکه ن به زیندوو کردنه وه ی سوننه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ و ده ست پێوه گرتنیان، وه هه لته خه له تین و گرفتار نه بن به وانه ی که په واج به و بیده یه ده دن و به رگری لئ ده کهن، چونکه به راستی و به داخه وه ئه وانه ئه وه نده ی بایه خ به زیندوو کردنه وه ی بیده کان ده دن، ئه وه نده گرنگی و بایه خ ناده ن به زیندوو کردنه وه ی سوننه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ، بگه ره زۆر جاریش وایه که هه ر له بنچینه دا بایه خ به سوننه ت ناده ن، جا یه کیک ئه مه حالئ بیت به هیه چ شیوه یه ک دروست نیه لاسایی بکه نه وه و شوینی بکه ون، ئه گه ر له کاتیکدا ئه وانه ی ئه و کاره ش ده کهن زۆرینه ی هه ره زۆری خه لکی بن، به لکو پێویسته شوین ری و شوینی ئه وانه بکه وین که به راستی له سه ر پێبازو سوننه تی پێشینه چاکه کان و شوین که وتوانیان رۆشنتوون ئه گه ر که میش بن، چونکه حه ق و راستی به مرقه کانه وه نانا سریته وه، به لکو مرقه کان به شوین که وتنی حه ق و راستی ده ناسرینه وه.)

وه دوا ی ئه وه ی که هیه چ شتی کتان به ده سه ته وه نه ما بۆ به رگری کردن و حه لال کردنی بیده که تان، (پێویسته له سه ر ئیوه و هه موو ئه وانه ی که ئه مه به کاریکی باش ده زانن ته وبه بکه ن و بگه رینه وه لای خوای په روه ردگار، وه هه ر ئه وه ش پایه ی مرقی بروداره که حه قی بۆ پوون بۆوه بیته وه سه ری و شوینی بکه ویت، وه هه رکه سیکی ش سه ر که شی بکات و واز نه هینیت له دوا ی ئه وه ی که بۆ پوون کرایه وه، ئه وه به راستی لپرسینه وه و حیسابی لای خوای په روه ردگار.)^{١٩٣}

وه هه روه ها بۆمان ده رکه وت که هیه چ بنه مایه کی شه رعی نیه و (ما أنزل الله بها من سلطان)، به لکو ته نها چاولیکه ری و لاسایی کردنه وه ی گا ورو جوله که کان و که م شاره زاییه له ئایینی پیروزی ئیسلام، وه پێویسته موسلمانان ئاگادار بن له هه موو کاریکی داهینراوو دورکه تنه وه لیان و ئه نجام نه دانیان، چونکه نه ک هه ر پاداشتیان له سه ر ده ست ناکه وی، به لکو گونا هباریش ده بن و له سه ری قه رزار ده بنه وه، له به ر ئه وه ی که سی بیده چی (مبتدع) تۆبه ی لئ قبول ناکریت تا واز له بیده که ی نه هینیت؛ وه ک به مه رفوعی له ئه نه سه وه هاتوو ه که ده فه رمویت: (ان الله احتجز التوبة عن صاحب كل بدعة)^{١٩٤} وه به زه حمه تیش واز له و بیده یه ده هینی، چونکه به گومانی خو ی عیباده تیک ئه نجام ده دات بۆ نزیک بوونه وه له خوای په روه ردگار.

191 أخرجه البخاري (١٤٢٥، ١٣٣١).
 192 بروانه (الأجوبة المفيدة عن أسئلة المناهج الجديدة)، من إجابات معالي الشيخ الدكتور/ صالح بن فوزان بن عبدالله الفوزان، ص (٤٤-٤٦).
 193 بروانه: حقوق النبي ﷺ والإجلال والإحلال، ص (١٤٨-١٤٩).
 194 الصحيحة ج ٤/ص ١٥٤.

پیناسه یه کی کورتی پرۆزه ی چرا:

ئه م پرۆزه یه له م دوایان وه له لایه ن چه ند که سیکه وه له شاری هه ولیر دامه زراوه که به نیه تی خۆیان ده یانه ویته به رگری له شه ریه تی ئیسلام و سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ بکه ن، به لام به داخه وه وه ک له کارو بلاو کراوه کانیانه وه دیاره هه وه کانیان بۆ زیندوو کردنه وه ی بیده یه و زیاتر پارێزگاری و به رگری له بیده و کاری بۆ به لگه ده که ن نه ک له سوننه تی سه حیجی پیغه مبه ر ﷺ، وه له هه مان کاتدا دژایه تی کردن و به که م سه یرکردنی بانگه وازیکاران و هه لگرانی سوننه تی سه حیجی پیغه مبه ر ﷺ، له کاتی کیشدا شوین که وتوانی راسته قینه ی پیغه مبه ر ﷺ له هه موو که س زیاتر پیغه مبه ریان ﷺ خۆش ده ویته و ده یانه ویته ووردو درشتی هه موو سوننه ته کانی زیندوو بکه نه وه و هه رچی بیده و خورافه هه یه له ناو دیندا بیسپرنه وه و ئایینی پیروزی ئیسلامی لی پاک بکه نه وه .

وه ده سته ی پرۆزه ی چرا کتیبیکیان چاپ کردوه به ناو نیشانی (حوکمی ناههنگ گپران به بۆنه ی یادی له دایک بوونی پیغه مبه ری ئاخو زه مان)، که له کتیبی ناوبراودا هه ستاون به هینانه وه ی کۆمه لیک شو به هه و قسه ی بی بنه ماو بی به لگه بۆ شه ریه ت دان به مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران بۆ یادی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ، وه ئه گه رچی له سه ره تادا نه مویست هه یچ ده رباره ی ئه م کتیبه بنوسم، به لام دوا ی ئه وه ی که سه یری ناوه رۆکه که یم کرد بینیم زیاده ره وه یه کی زۆری تیدایه ده رباره ی شه ریه ت دان به بیده ی مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ، وه هه روه ها هیرش کردنیکی ناره واو بی ویزدانانه بۆ سه ره لگران و شوین که وتوانی سوننه تی سه حیجی پیغه مبه ر ﷺ.

وه هه موو ئه و ده قانه ی که له کتیبه که یاندا هیناومنه وه و باسم کردوون، هه ر وه ک خۆی نوسیومنه وه و ده سته ی پیروزی که یانم نه کردوون، وه که هه لیه کیشتان به رچا و که وت تیا یاندا ئه وا هه ر له کتیبه که یاندا ئاوا نوسراوه و من ده سته ی پیروزی که یانم نه کردوون و راستم نه کردوونه ته وه .

سه ره تا ده رباره ی پرۆزه که یان و له لاپه ره (ه) ی کتیبه که یاندا ده لێن: (کۆمه لیک له زاناو مامۆستای شاره زا له بواری شه ریه تی ئیسلام ئه م ئه رکه یان گرتۆته ئه سته ی خۆیان بۆ نیشان دانی بابه ته کان به راستی و دروستی، دیاره سه رچاوه ی پوونکردنه وه ی بابه ته کان قورئانی پیروزی سوننه تی پیغه مبه رمان ﷺ!!!)

لیره دا پرسیار ئه وه یه؛ ئه م کۆمه له زاناو مامۆستاو شاره زایه له بواری شه ریه تدا کین؟! وه کی شاهیدی بۆ داو ن که به لی ئه مانه زاناو شاره زان له بواری شه ریه تدا؟! وه ئه گه ر مه به سته تان خۆتان بیته ئه وا زانیان و شاره زانیان راسته قینه له ئایینی پیروزی ئیسلام هه رگیز خۆیان به و شیوه یه وه سفی خۆیانیا ن نه کردوه، به لکو به رده وام ووتویانه و ده لێن: ئیمه قوتابی زانیان و داواکاری زانستی شه رعین (طالب عیلمین)، وه به رده وامیش به رگریان له سوننه تی سه حیجی پیغه مبه ر ﷺ کردوه، نه ک وه ک جه نابتان هه ولیان زیندوو کردنه وه و بایه خ دان بیته به بیده و گوئی نه دن به سوننه تی سه حیجی پیغه مبه ر ﷺ.

وه که راستیش ده که ن که سه رچاوه ی سه ره کی پوونکردنه وه ی بابه ته کان قورئانی پیروزی سوننه تی پیغه مبه ره ﷺ، ده فه رمون سه یری ته واوی قورئان و سوننه تی سه حیجی پیغه مبه ر ﷺ و پاشان هه ر سی سه ده

پیروزه که ی دواي پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و هر چوار مه زه به سه ره که که ی ئیسلام بکه ن و بزائن یه ک ووشه تان ده ست ده که ویت دهر باره ی ئه م بیدعه یه ی که وا به ی ت و بالوره ی بۆ لی دده ن و بانگه شه ی بۆ ده که ن؟! یان به پیچه وانه وه ئه وه ی ده ستان ده که ویت لی هه مووی پیچه وانه ی قسه کانتانه و لی تان ده کاته وه به که فی دهر یاو تۆزی بهر با .

ئینجا دینه سه ر باسی میژووی ناههنگ گپران و حوکمه که ی که ئه مه یان زیاتر جیگای مه به سستی ئیمه یه و ده مانه ویت شوبهه کانیا ن هه ر وه ک شوبهه ی پیشه واکانیا ن (محمد علوي المالکی و محمد علوب و یوسف بن هاشم الرفاعي و..... هتد) پروون بکه ی نه وه به پشتیوانی خوی گه وه، وه له کاتی کدا ئه مانه ی ئه وان پشتیا ن پی دهبه ستن به ته وای مانا دژایه تی سوننه تی راسته قینه ی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده که ن و زۆرینه ی بلاو کرا وه کانیا ن تایبه ته به دژایه تی کردنی سوننه ت و هه لگرا ن و شوین که وتوانی راسته قینه ی .

له لاپه ره (۴۳) ی کتیه به یاندا ده لئین: (یه که م که س که پیی هه لسا له سه ده ی شه شه می کۆچی (سلطان مظفر) بوه)، لیره دا جیا وازی هه یه له نیوان میژوو نوساندا دهر باره ی ئه وه ی که کی یه که م که س ناههنگی بۆ له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ گپرا وه، به لام ئه مه ش پیچه وانه ی بۆچونه که ی ئه وانه که وا تی گه یشتوون، به لکو یه که م که س که به م بیدعه یه هه ستاون و ئه نجا میان دا وه به رای زۆربه ی میژوو نوسان (فاطمیه کان) بوون له میصر، وه ئه گه رچی هه ر کامیکیا ن بی ت هه یچ گرفت و نا کۆکیه ک دروست ناکات دهر باره ی حوکمه که ی، چونکه ئه م کاره هه ر که سی ک پیی هه ستا بی ت و ئه نجا می دابی ت هه ر یه ک حوکمی هه یه، ئه ویش ئه وه یه که (بیدعه یه) و که م و زۆر شه ریه تی ئیسلام پیی رازی نیه و به لکو بۆ زیاد کرا وه .

وه دواترو له لاپه ره (۴۴) دا ده لئین: (ابن اثیر له وه صفی دا ده لئیت (کان شجاعا عاقلا عالما عادلا شهما) واته پیاویکی ئازا و جوامیر و زاناو دادپه روه ر و ژیر و زال بووه به سه ر دوژمنانی دا وه هه روه ها (امامی حافظی ذه بی) ده لی له (سیر اعلام النبلاء) له به رگی (۲۲) لاپه ره (۳۳۶) (کان متواظعا خیرا سنیا یحب الفقهاء والمحدثین). دیسان ئه مه ش به هه له داچونیکی تره، چونکه ئه گه ر که سی ک وه صفی جوان و باشی بۆ کرا به و شیوه یه و بگره باشترو زیاتریش باس بکریت، مانای ئه وه نیه که ئه و که سه بی هه له و په له یه و هه یچ خراپه یه کی تی دا نیه، وه له هه مان کاتیشدا ئه مه ئه وه ناگه یه نی ت که ئه و که سه هه ر کاری ک ئه نجا م بدات راست و دروست بی ت و شه رع ریگه ی پی بدات، بۆیه ئه م کاره هه ر بیدعه یه و شه ریه تی پی نادری ت ئه گه ر سه دان وه صفی له وه جوانترو چاکترو باشترو بۆ ئه نجا م دهره که ی بووتریت و بنوسریت .

وه هه روه ها له لاپه ره (۴۵) ی کتیه ی ناوبرا ودا ده لئین: (خاوه نی کتیه ی (الاعلام بفتاوی ائمه الاسلام حول مولده علیه الصلاة والسلام) که ناوی سه ی د (محمد بن علوي المالکی الحسنی خادم العلم الشریف بالبلد الحرام) ده لی ئه مه راست نییه که فاطمیه کان یه که م که س بن یادی مه ولودی پیغه مبه ریا ن صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرد بی ته وه).

قسه که تان راسته دهر باره ی ئه م (محمد علوی) یه، که ده لی ئه مه راست نیه که فاطمیه کان یه که م که س بن یادی مه ولودی پیغه مبه ریا ن صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرد بی ته وه؛ به لام پی ده چیت جه نابتان ئه م کتیه تان به ووردی نه خویند بی ته وه، چونکه ئه م پیاوه زۆر له وه جاهیل و تینه گه یشتوو تره که ئیوه ده لئین، به لکو ئه و ده لئیت: یه که م که س که یادی له دایک بوونی پیغه مبه ری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کرده وه؛ له دایک بوو خوی بوو (واته پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، سه یری ئه م نه فامی و

تینه گیشتنه بکه ن و بزنان چ نه فامیه که له وه خرابتره؟ وه بۆ ئه م قسه یه شی ئه وه دهکات به به لگه که وا پیغه مبهه ر صلی الله علیه و آله پوژی دوو شه ممان به پوژوو ده بوو!!! ئه مه چ ته ئویل و لیکنده وه یه که که ده کریت بۆ به پوژوو بوونی پوژی دوو شه ممه؟!!

وه ههروه ها له لاپه ره (۵۰) ی کتیه که یاندا ده لئین: (رپگه دان و دروست بوونی ناههنگ گپران به یادی له دایک بوونی پیغه مبهه ر صلی الله علیه و آله) به پیی مه رجه شه رع ی یه کان!!!

له خوتان ده پرسم؛ کاریک که له بنچینه دا بیده بیته چۆن و به چ شیوه یه که ده توانین مه رجه شه رعیه کانی له گه لدا بگوینین و شه رعیه تی پیی بده یین؟

وه ههروه ها له هه مان لاپه ره دا ده لئین: (ناههنگ گپران به بونه کانی ئیسلامی وه کو له دایک بوونی پیغه مبهه ر صلی الله علیه و آله) و کۆچکردنی خوی و یارانی و بوونی به پیغه مبهه ر وهی تریش بۆ پوژگاریک ی وه که ئه مپوژوو **پووسته**!!!

به راستی سهیره؛ چونکه به پیی بۆچوون و لیکنده وهی ئه وان بیته دیاره خواو پیغه مبهه ر صلی الله علیه و آله نه یان ده زانی که ئه م یادو بۆنانه بۆ پوژگاری ئه مپوژوو (پووسته) ته نها به پراو بۆچوونی ئه وان نه بیته، ئه مه له کاتیکندا هه رچی خپرو چاکه هه یه به گشتی و هه موو کاریک ی واجب و سوننه ت له م ئایینه پیروژه دا پوون کراوه ته وه، ئه ی باشه بۆچی باسی ئه م یادانه نه کراوه و پووست و واجب نه کراوه له سه رمان؟ یان دیاره ئه مه ش له وه نه یته تازه ناشکرا بوانه یه که به ریزان و شاره زایان و زانایانی پوژوه ی چرا بۆیان ناشکرا کردوین!!!

وه هه ره له هه مان لاپه ره دا ده لئین: (له ده ست دانی ئه م جوژه یادانه به بیانوی (کل بدعة ضلالة) هه موو داهینراو و کاریک ی تازه سه ره له ده ر: گو مپراییه و بۆ نیو دۆزه خه !!! ئه مه بریاریک ی سته مه به سه ر ئه م یادانه ی سه پینتی، چونکه ئه م یاد و بیره وه ریانه په یوه ندیان به خوا په رستی و بیر و باوه ره وه نییه .) **وه لام له چهند روویه که وه:**

۱- ووشه ی (کل) له زمانی عه ره بیدا هه موو شتیکن ده گریته وه و (تفید العموم) ه، ههروه که له پیشتردا ئاماره مان به قسه یه کی شیخ (عبدالحسن العباد^{۱۹۵}) دا که ده لئیت: (به راستی تیگه یشتنی راست له فه رموده ی پیغه مبهه ر صلی الله علیه و آله): (وکل بدعة ضلالة) ئه وه یه که ئه م وته یه له سه ر گشتیتی خوی به یلریته وه، وه ههروه ها هه موو ئه و شتانه ی که له دینی خوی گه ورده دا داهینراون بیده نه، وه ره ت ده کرینه وه به سه ر ئه و که سه ی که هیئاو نیه ناو دینه وه)، ئه ی که واته چۆن و به چ شیوه یه که ده کریت به شیک له بیده کانی لی فری بده یینه ده ره وه و بلئین ئه م فه رموده یه هه موو بیده یه که ناگریته وه!!!

¹⁹⁵ ناوی (عبدالحسن بن حمد بن عبدالحسن بن عبدالله بن حمد بن عثمان آل بدر) ه، له (۳/رمضان/۱۳۵۲) ی کۆچی له دایک بووه، وه هه ره له سه ره تای دامه زراندنی زانکۆی ئیسلامی له مه دینه ی منه وه ره له سالی (۱۲۸۱) وه تا ئیستا وه که ماموستا له و زانکۆیه به رده وامه و وانه ی تیادا ده لئیته وه، وه له مانگی موچه رمه ی سالی (۱۴۰۶) ی کۆچیه وه تا ئیستا به رده وام وانه و درسی شه رع ی له مزگه وتی پیغه مبهه ر صلی الله علیه و آله له مه دینه ده لئیته وه، وه تا ئیستا سه حیحی بوخاری و سه حیحی موسلیم و سونه نی ئه بو داود و نه سائی و سی به ش له سونه نی تورمزی شه رح کردووه، وه شیخی ناوبرا و تا ئیستا له ژباندا ماوه و چهنده ها کتیب و لیکنده وه نامیلکه ی بلاوکراوه ی هه یه، وه هه موو بابه تکانی له سالی (۱۴۲۸) ی کۆچیدا له (۸) موجه له دی گه ورده دا کۆکراونه ته وه و به سه ر یه که وه بلاوکراونه ته وه، خوی گه وره بیپاریزیت و ته مه ن دریزو له ش ساغی بکات بۆ زیاتر خزمه ت کردنی قورئانی پوژوو سونه تی سه حیحی پیغه مبهه ر صلی الله علیه و آله.

۲- وه که ده شلین ئه م یادو بیره وه ریانه په یوه ندیان به خوا په رستی و بیروباوه ره وه نیه، ئه ی ئه م چهنده ها ملیون دینارو دهفته ر دۆلاره له پیناوی چیدا سهرف ده کریت و به هه در ده دریت که په یوه ندی به عیبادت و خوا په رستی وه نیه؟! ئه ی که په یوه ندی به خوا په رستی وه نیه ئه م هه موو پاره خه رج کردنه له پیناوی به زم و ره زم و که یف و سه فاو خواردن و خواردنه وه یه دا ناچیته بابی زیاده ره وی کردن له مال سهرف کردندا؟! ئه ی خوی گه وره نافه رمویت: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾^{۱۹۶}!! ئه ی ئه م هه موو پاره یه ی سهرف ده کریت له چاپکردن و بلاو کردنه وه ی پوسکارت و په پۆی نوسراو... هتد و هه لواسینیان له سه ر شه قام و دیواری دوکان و مال و گه ره ک و کۆلانه کان، بی ئه ده بی کردن نیه به رامبه ر ئایه ته کانی خوی گه وره و ناوی پیغه مبه ره که ی ﷺ، کاتیک زۆربه ی هه ره زۆری ئه م هه لواسراوانه له پۆژی مه ولودو پۆژانی دوی ئه و به رده بنه وه سه ر زه وی و ده که ونه ژیر تایه ی ئۆتۆموبیل و له ژیر پیی خه لکیدا ده دۆزیننه وه، ئه ی ئه مه گونا هو تاوان نییه و سوکایه تی کردن نییه به م ئایه ت و فه رمودانه ی پیغه مبه ر ﷺ که له سه ریان نوسراون؟!!

۳- وه که خوا په رستی و عیبادت نییه وه ک ده لین، فه رمون ئیوه له ناههنگیکداو له دوی کۆتایی هاتنی ناههنگه که به ناماده بان بلین: (ئه ی خه لکینه ئه وه ی که ئیوه تیایدا به شدارو ناماده بوون، وه ئه و پاره و مال خه رج کردن و کات به فیرو دانه تان هه یچ بۆتان به خوا په رستی و عیبادت نه نوسراوه و ته نها بریتی بووه له خواردن و خواردنه وه و به سه ر بردنی چهنده ساتیکی خۆش)، ئنجا ده زانن و بۆتان پوون ده بیته وه که ئه م خه لکه چیتان پی ده لین؟ وه که خه لکی بۆی پوون کرایه وه که ئه مه ته نها مال به فیرو دان و مه سه ره فیکی بی سووده، چۆن مال و سامانی خۆی په خشان و بلاو ده کات و ده ی به خشیت کاتیک بزانیته که بۆ قیامه تی هه یچ سوودو که لکیکی لی نابینیت؟! وه ئیوه به و شیوه یه تیایان بگه یهنن بزنانن له داهاتوودا چهنده که س به شدای ده کات له و بۆنه و یاده بی که لک و زیاد کراوانه ی که جه نابتان باسی لیوه ده که ن?!!

پاشان دینه سه ر بابه تیکی ترو ده یانه ویت قسه ی چهنده زانایه کی سه ودی به یینه وه بۆ ئه وه ی بیسه لمینن که مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران بۆ یادی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ بیده نیه و به لکو شتیکی ریگه پیدراوو دروسته، وه قسه ی ئه م زانایانه ش به گومانی خۆیان بۆیه ده هیینه وه که گوایه شوینن که وتوانی راسته قینه ی سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ ته نها گوپرایه لی زانایانی سه ودی ده که ن و بی به لگه شوینن و ته و فه توکانیان ده که ون، ئه مه له کاتیکدا هه لگران و شوینن که وتوانی سوننه تی سه حیچی پیغه مبه ر ﷺ شوینن به لگه ی راست و دروست ده که ون و ووته ی هه ر زانایه ک که پیچه وانه ی سوننه ت بیته ره تی ده که نه وه و شویننی ناکه ون، جا ئه م ووته و فه توایه هی هه ر زانایه ک بیته و له هه ر سه رده م و کاتیکدا ژیا بیته، وه ئه مه ش خۆی له خۆیدا جی به جیکردنی ووته ی زاناکان خۆیانه، چونکه ئه وان پازی نابنن که له شتیکیدا هه له یان کردوه شوینیان بکه وین، به لکو فه رمانمان پی ده که ن و ئامۆژگاریمان ده که ن که شویننی به لگه و سوننه تی سه حیچی پیغه مبه ر ﷺ بکه وین، وه بۆ ئه وه ی زیاتر له م بابه ته شه ره زابن و بزنانن بگه ریینه وه لاپه ره (۳۶-۴۵)ی ئه م کتیبه ی به ر ده ستت که فه توای پی شه وایانی هه ر چوار مه زه به که ی تیدایه ده رباره ی ئه وه ی که شوینن ئه و فه توایانه یان نه که وین که نه یان پیکاه و پیچه وانه ی سوننه ته، وه به دلنیا ییه وه هه یچ زانایه ک که له هه ر سه رده میکیا بووبیته هه مان بۆچونی ئه وانیان هه یه و نابیت

شوینیان بکه‌وین له وه‌ فتوایانه‌ی که نه‌ یان پیکاره‌ یان پیچه‌وانه‌ی سوننه‌تی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ره صلی الله علیه و آله، وه‌ ئه‌هلی سوننه‌ له‌سه‌ر پێ پۆشنی و به‌لگه‌ ده‌رۆن و بی به‌لگه‌ فه‌توا له‌ هیچ که‌سیک وه‌رناگرن، که‌ ئه‌مه‌ش قسه‌یه‌کی نا‌ره‌وايه به‌رامبه‌ر ئه‌هلی سوننه‌ ده‌یکه‌ن وتاوانیکی زۆر گه‌وره‌یه‌و حوکمه‌که‌ی بۆخۆتان به‌ جی ده‌هیلیم!!!

وه‌ ره‌وانه‌ کردنی خه‌لکیش بۆ جه‌ه‌ننهم و خه‌لک به‌ کافر دانان و تۆمه‌تی شیرک و کوفر دانه‌ پالیان، کاری هه‌لگران و شوین که‌وتوانی راسته‌قینه‌ی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله نییه‌، به‌لکو ئه‌مه‌ کاری جه‌نابتان و پیشه‌واکانتانن که‌ ئه‌م حوکمانه‌ ده‌ده‌ن به‌سه‌ر خه‌لکداو به‌ پێ خواسی و ئاره‌زووی خۆتان ده‌که‌ونه‌ ناو دین و به‌ پێی پیوستی خۆتان و خۆ گونجاندنتان له‌ گه‌ل سه‌رده‌مدا فه‌توای پێ ده‌ده‌ن.

ئینجا باسی ئه‌و سی زانیه‌ ده‌که‌ن و له‌ لاپه‌ره‌ (٥٢)ی کتێبه‌که‌ یاندا ده‌لێن: (ئه‌م سی پراو بۆچوونی ئه‌م زانیانه‌ی سه‌عودیش بۆیه‌ بۆ ئه‌و جووره‌ که‌سانه‌ دی نینه‌وه‌ چونکه‌ زیاتر باوه‌ر و متمانه‌ یان به‌ پرای که‌سی دیاری کراو هه‌یه‌ نه‌ک به‌ (ئایه‌ت و هه‌دیث) چونکه‌ ئه‌کری (ئایه‌ت و هه‌دیث تاویل) بکری یان به‌ بیانوی (زه‌عیفی سه‌نه‌دی هه‌دیث، هه‌دیته‌که‌) تی هه‌لدیته‌ به‌لام که‌ (شیخ فلان) فه‌رمووی بیته‌ ئه‌وه‌ قسه‌ له‌ قسه‌ی نا‌کریته‌ به‌هێزترین به‌لگه‌یه‌ لای ئه‌وان!!!)

سه‌ره‌تا پیتان ده‌لیم: ﴿سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتَنٌ عَظِيْمٌ﴾، چونکه‌ وه‌ک پێشتر ئاماژه‌مان پێدا که‌ هه‌لگران و شوین که‌وتوانی سوننه‌تی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله هیچ قسه‌یه‌کی بی به‌لگه‌ قه‌بول ناکه‌ن و ده‌مار گریان نیه‌ بۆ ووته‌و فه‌توای هیچ زاناو پیشه‌وايه‌ک له‌ پیشه‌وايانی کۆن و تازه‌ش ره‌حمه‌تی خویان لی بیته‌، وه‌ به‌لکو گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ لای ئه‌وان بریتیه‌ له‌ قورئان و فه‌رموده‌ی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله، وه‌ هیچ ئایه‌ت و فه‌رموده‌یه‌کیش ته‌ئویل ناکه‌ن به‌ شیوه‌یه‌کی نا‌دروست و به‌ پیچه‌وانه‌ی مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله و ئه‌وه‌ی که‌ پیشه‌وايانمان لی تیگه‌یشتون، وه‌ هه‌ر فه‌رموده‌یه‌کی راست و سه‌حیحیش هه‌بیته‌ ئه‌وا وه‌ری ده‌گرن و کاری پێ ده‌که‌ن، نه‌ک به‌و بی پیزی و بی ئه‌ده‌بیه‌ی که‌ جه‌نابتان ده‌لێن (هه‌دیته‌که‌ تی هه‌لدیته‌)!!! په‌نا به‌خوا له‌سه‌ر لی شیواوی.

وه‌ ووته‌ی زاناکان که‌ هیناویانن ئه‌مانه‌ن:

شوبه‌هی یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌لێن: زانکۆی (ئیمام محمد سه‌عودی ئیسلامی) به‌ یادو بیره‌وه‌ری هه‌ر هه‌ر یه‌کیک له‌ شیخ محمد عبدالوهاب و مه‌لیک عبدالعزیز - ره‌حمه‌تی خویان لی بیته‌ - هه‌ست و بانگه‌وازی تیگه‌ری بی نوسه‌رو بیرمه‌نده‌کانیان کرد بۆ ئه‌و بیره‌وه‌ریه‌ میژوویه‌ گه‌وره‌یه‌ و سه‌ره‌پای ئاهه‌نگ گێرانی سالانه‌یان به‌ پۆژی نیشتمانی پۆژی دامه‌زراندنی مه‌مله‌که‌ت له‌سه‌ر ده‌ستی مه‌لیک عبدالعزیز.....) (حوکمی ئاهه‌نگ گێران ٥٢).

له‌ وه‌لامی ئه‌م شوبه‌یه‌دا ده‌لێن:

١- کاتی که‌ زانکۆیه‌ک هه‌لدیته‌ت به‌ به‌ستنی کۆپو سیمینارو لی‌کۆلینه‌وه‌ی له‌م جووره‌ بابه‌تانه‌، ئه‌وه‌ بریاریکی تایبه‌تی خۆیه‌تی ده‌ری ده‌کات یان بریاریکی حکومه‌ته‌ جی به‌جی ده‌کات، وه‌ بریاری زانکۆیه‌ک یان هه‌ر حکومه‌تیک نابیت به‌ به‌لگه‌ی شه‌رعی و حوکمی شه‌رعی له‌سه‌ر بنیات نا‌ریت، وه‌ هیچ زانیه‌کیش له‌ گه‌وره‌ زانیانی سه‌عودی نه‌یان وتوه‌ مادام بۆ ئه‌وان دروسته‌ ئه‌وه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ریش صلی الله علیه و آله دروسته‌.

٢- وه‌ ئاهه‌نگ گێرانی به‌ بۆنه‌ی پۆژی نیشتمانی و پۆژی دامه‌زراندنی مه‌مله‌که‌ت چ په‌یوه‌ندیه‌کی به‌ ئاهه‌نگ گێرانه‌وه‌ هه‌یه‌ به‌ بۆنه‌ی له‌ دایک بوونی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله!!! وه‌ وه‌ک پێشتریش ئاماژه‌مان پێدا بریارو کاری حکومه‌ت

نابیت بە بەلگە بۆ شەرعیەت دان بە بیدعە یەک ئەمە لە لایەک، لە لایەکی تریشەو خۆ کار بە دەستانی حکومەتی سعودی سەرچاوەی فەتوایەن، وە هەر وەها مەعصوم و پارێزراویش نین لە تاوان تا بڵێن کارەکیان قەبوڵە و لێیان وەر دەگیریت، بەلام دیارە ئێوە پیتان وایە و ئەوان بە مەعصوم و بێ تاوان دەزانن بۆیە کارەکیان بە بەلگە دەهێننەو !!!

٣- وە هەر وەها ئەو سەرچاوە یەکی کە ئێوە ئەم شوپهانەتان لێ وەرگرتوون و دووبارەیان دەکەنەو لیتان وەر ناگیریت، چونکە ئەوانە دژایەتیەکی گەورە ی شوین کە وتوانی سوننەتی صەحیحی پیغەمبەر ﷺ دەکەن و دلایان نەخۆشەو شوین هەواو ئارەزووی نەفسیان کەوتوون، وە پیویست بوو لە سەرتان هەموو ئەو بەناو بەلگانە لە کتیبی زاناکان خۆیان تان وەرگرتبایەو گەرابانەو سەر ووتە راست و دروستەکانی ئەوان.

٤- وە ئەم کۆرپو سیمینارە هەفتەییەکی کە بۆ ئەم پیاو بەرپێزە بەستراوە، لە بۆنە یەکی تاییبەتدا نەبوو وەک ئەو ی لە سالرۆژی یادی لە دایک بوونیدا بوو بیت یان لە یادی ئەم رۆژەدا بوو بیت کە تێیدا کۆچی دوایی کردوو، بەلکو لە رۆژیکی ئاسایی لە رۆژەکانی سالدا بەستراوە و رۆژیکیشی بۆ دیاری نەکراوە تا سالانە لەو رۆژەدا یاد بکریتەو، وە یادکردنەو کەش بۆ پەواندنەو و پوونکردنەو ی ئەو شوپەو گومانانە بوو کە لەسەر بانگەوازو مەنەجی شیخ محمدی کورپی عبدالوهاب هەبوو لە لایەن خەلکانی دل نەخۆش و بیدعە چیه کانهو.

٥- وە هەر وەها دەربارە ی ئەم کۆر گرتنە هەفتەییەکی^{١٩٧} کە بۆ شیخ محمدی کورپی عبدالوهاب بەستراوە، پرسیار کراوە لە شیخ محمد بن صالح العثیمین رەحمەتی خوی لێ بیت کە پرسیارە کە بەم شیوہ یە یه : جیاوازی چیه لە نیوان ئەو ی کە ناو دەبریت بە هەفتە ی محمدی کورپی عبدالوهاب رەحمەتی خوی لێ بیت لە گەل ناهەنگ گێران بە بۆنە ی لە دایک بوونی پیغەمبەر ﷺ؟

لە وەلامدا شیخ رەحمەتی خوی لێ بیت دەلێت: جیاوازی نیوانیان بە پیی ئەو عیلم و زانیاریە ی ئیمە هەمانە لە دوو پووہو یە:

یە کە میان: ئەو هەفتە یەکی کە بۆ محمدی کورپی عبدالوهاب گێردراوە دووبارە نابیتەو و ناگەریتەو وەک چۆن جەژنەکان دەگەرینەو، بەلکو ئەمە پوون کردنەو یە کە بۆ خەلکی دەربارە ی ئەو شتانە ی کە لەسەری نوسراوە، لە گەل پوونکردنەو ی زیاتر لەسەر ئەم پیاو کە لە لای زۆر خەلکی نەناسراو بوو، پاشان ئەم کارە کۆتایی پی ھاتوو و بپراو تەو.

¹⁹⁷ ئەم کۆر بەستنە هەفتەییە کە بۆ زانای پایە بەرزو نوێکەرەو ی سەدە ی دوانزە شیخ محمدی کورپی عبدالوهاب رەحمەتی خوی لێ بیت بەستراوە، بۆ ئەو بوو کە بیرو باوەرو مەنەجی ئەم پیاو پوون بکەنەو، چونکە بەردەوام و لە رۆژگاری ئەم پیماندا خەلکی زۆر لە ئەھلی بیدع و بیدعە چیه کان و ئەوانە ی بانگە شەو بانگەوازی بۆ حزبایەتی و کۆکردنەو ی خەلک و بەکارھێنانیان بۆ مەبەستی تاییبەتی خویان لەسەر ئەم زانا بەرپێزەو مەنەجە کە ی کە قورئان و سوننەتی صەحیحە دەنوسن و بلاوی دەکەنەو لە کتیب و پۆژنامە و گۆڤارەکانیان و بلاوکراوە حزبی و تاییبەتەکانیان و دەیانەو بیت لە کەداری بکەن و خەلک دور بەخەنەو لەو مەنەجە راست و دروستە ی کە لەسەری بوو، وە ئەو کۆرەش کە بەستراوە سالانەو بە بۆنە ی لە دایک بوونی دووبارە نابیتەو و نەکراوە بە یادیک، بەلکو تەنھا بۆ ئەو یە کە ناحزان ی لە ئەھلی بیدع و ئەوانە ی شوین هەواو ئارەزووی خویان کەوتوون ئەم پیاو لە نزیکەو بەناسن و بزائن کە خاوەنی چ مەنەجی پاك و بێ خەوشە، وە وان بەینن لەو بوھتان و بێ ریزیە ی کە بۆ خۆی و مەنەجە کە ی دەکریت.

دووهمیان: ئه وه ههفته یه ی که بو محمدی کورپی عبدالوهاب ره حمه تی خوای لی بیته به ستراره، بو نزیك بوونه وه له خوای گوره نه به ستراره، به لکو مه به ست تییدا لابردنی ئه و شوبه هه و گومانانه بووه که له هه ست و نه ستی هه ندیک له خه لکیدا هه بووه ده رباره ی ئه م پیاوه .

وه ئه مه فه توای ئه و زانا به ریزو شاره زایه یه که جه نابتان ده لێن: نه که ته نها جیی متمانه ی خه لکی سعودی به لکو هی هه موو جیهانی ئیسلامیه، وه بینیتان نه ئه وه یانی به یادو بۆنه و جه ژن له قه له م داو نه مه ولود خویندنه وه و ناھهنگ گێرانیشی بو له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ قیاس کرد له سه ر ئه مه یان، به لکو به پیچه وانه وه .

وه له شوبه ه ی دووه میاندا ده لێن: (پرسیار له شیخ محمد صالح عوسه یمین کراوه : ئایا به رپا کردنی ناھهنگ گێران به بۆنه ی ته واو کردنی خه تمی قورئان و بۆنه دل خۆش که ره کانیتر وه کو ده رچوون و هاتنه وه ی یه کیک که لی ره نه بووه ئه که ویته بواری زیده رپۆیی ؟)، دواتر ده لێن: (شیخ له وه لامیا فه رموویه تی : به رپا کردنی ناھهنگ گێران به بۆنه ی هاتنه وه ی یه کیک له سه رکه وتنی ئه و جو ره شتانه قه یدی ناکات و هیچی تییدا نییه.....هتد)، وه پاشان ده لێن: (گومانی زال : ناھهنگ گێران به و جو ره بۆنانه، واته بۆنه ی ئه و دلخۆشیانه ناکه ویته بواری خو نزیك خه ستنه وه له خوا به لکو ده رخه ستنی خۆشی و شادی یه هیچی تییدا نییه، خوداش زاناتره .) (حوکمی ناھهنگ گێران ل ٥٣).

وه لامی شوبه ه ی دووه م:

١- دیسان پرسیا رتان لی ده که م بۆچی نه گه رانه وه سه ر کتیب و فه تواو بلاو کراوه کانی شیخ محمد بن صالح العثیمین ره حمه تی خوای لی بیته و به دوایدا نه گه ران تا به رپاستی بزائن شیخ ئه م فه توایه ی داوه یان نا؟ وه ئه گه ر داویه تی چۆنه و مه به ستی چیه ؟ وه وه ک پیشتیش ئاماژه مان پییدا که وته ی زانایان له م جو ره بابته تانه دا له خویان یان له بلاو کراوه کانیان وه ر ده گیریت، نه که له که سانی دل نه خۆش و دژ به مه نه هج و رپیازی زانایان .

٢- وه ئه گه ر ده توانن و به لاتانه وه ئه زیه ت نییه، بگه رپینه وه سه ر فه تواو کتیب و نوسراوه کان و ووتارو ده رسه کانی شیخ ره حمه تی خوای لی بیته بۆتان ده رده که ویته و ده بینن چه نده له سه ر مه ولود خویندنه وه و ناھهنگ گێران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ و بۆنه ی یاده بیدعی و داهینراوه کانی تر قسه ی کردووه و له سه ر یان دواوه، له وانه : نامیلکه یه کی سه ره به خو ی نوسیوه به ناوی (حکم الاحتفال بالمولد النبوي)، وه هه روه ها بابته تیکی تر به ناوی (بدعة أعياد الميلاد)، وه له ناوه رپۆکی چه ندين بلاو کراوه و نوسراوی تریدا باسی ئه م بابته ته ی کردووه، وه ک (المتابعة وقبول العمل)، وه هه روه ها له چه نده ها شوینی ترو له ناو ئه و فه توایانه ی که داونی و پرسیا ری لی کراوه ده رباره ی بیدعی مه ولود خویندنه وه و ناھهنگ گێران .

که وا بو مادام شیخ عثیمین له م هه موو فه تواو بلاو کراوانه داو به م شیوه یه باسی مه ولود خویندنه وه و ناھهنگ گێرانی کرد بیته به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ و حوکمی بیدعی دابیت به سه ریدا، چۆن و به چ شیوه یه ک ده کریت بلێن شیخ عثیمین ره حمه تی خوای لی بیته فه توای داوه که مه ولود خویندنه وه و ناھهنگ گێران دروسته و هیچی تییدا نیه؟! ئه ی ناترسن ئه مه بوهتان بیته و به ده م ئه م زانا پایه به رزه وه کرابیت و ئیوه ش دووباره بلاوی ده که نه وه بو شه رعیه ت دان به بیدعه که تان و هیئانه دی مه رامه کانتان؟! ئه ی بو نایه ن به ووردی هه موو

فه تواکانی شیخ بخویننه وه تا بؤتان دهرکه ویت که ناوبراو چه نده دژی بیدعه بووه و چون ئه وهی که ئیوه پیی هه لده ستن و حه لالتان کردوه؛ نه و خستوو یه ته ناو بازنه ی بیدعه کانه وه به به لگه ی قورئان و سوننه ت؟!!

۳- وه هه روه ها شیخ عثیمین ره حمه تی خوی لئ بیته ئه ندای ده سته ی گه وره زانایان بووه، وه که ده توان بگه ریته وه بؤ فه تو او بلا وکراوه کانی ئه م ده سته یه، نه و بؤتان دهرده که ویت و پروون ده بیته وه که له چه نده ها فه تو او بلا وکراوه یاندا ئاماژه یان به وه کردوه که به لئ مه ولود خویندنه وه و ناھهنگ گيړان به بؤنه له دايك بوونی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله بیدعه یه و ئایینی پیروزی ئیسلام بی به ریه لیی.

وه له شوبه ی سییه میاندا باس له چاوپیکه و تنیک ده که ن که له گه ل شیخ عبدالعزیز محمد ابراهیم آل الشیخ کراوه ده یکن به به لگه که گوايه شیخ ریگه ی به مه ولود خویندنه وه و ناھهنگ گيړان داوه و ده لیت دروسته؛ له وه لامیاندا ده لئین:

۱- وه لامی شیخ خوی له خویدا وه لاهه بؤ جه نابتان که یادکردنه وهی ئه م بؤنه یه بیدعه یه و په یوه ندی به شه رعه وه نییه، وه که وه لاهه که ی نه وتان نویسه ته وه و ده لئین: (پاش ئه وهی که نه لئ: پیغه مبه ر ئاماژه ی به کاریکی وا نه کردوه و (خوله فایه) کانیش له دوا ی نه و ناھهنگیان به له دايك بوونی نه و نه گيړاوه، زانا پایه داره کانی ئیسلامیش په پیره وی نه وانیان کردوه نه گه ر کاریکی خیر بوايه نه وان ده ست پیشخه رییان لی نه کرد !! ئه مه له م چه رخانه ی دوا یی په یا بوو ئاشکرا بوون و سه ره لادانی نه و (بیدعه یه) پیچه وانیه ی نه وهی سه له فی صالح له سه ریه وه ن.) (حوکمی ناھهنگ گيړان ل ۵۴).

سه یرکن و بزائن نه وان هه ستاون به خویندنه وه و سه ر له نوی نویسه وهی فه تو اکه ی شیخ، که چی له هه مان کاتیشدا له ناوه رو که که ی نه گه یشتون و لیی حالی نه بوون، یان به پیچه وانیه وه لیی تیگه یشتون و مه به سته شیخیان زانیوه، به لام ده یانه ویت مانا که ی بگورن و خه لکی پی چه واشه بکن!! چونکه نه گه ر له ناوه رو کی وه لاهه که وورد بیته وه زور به پروون و ئاشکرای دهرده که ویت که شیخ به ته وای بیرو پروا و قه ناعه ته وه پیی وایه که مه ولود خویندنه وه و ناھهنگ گيړان به و بؤنه یه وه بیدعه یه، هه روه که چون له وه لاهه که دا ئاماژه ی پیی ده کات.

وه با وه لامی ئه م زانایه شی بکه یینه وه و بزائین وه لاهه که ی به م شیوه یه یه که به پیزان و زانا و مامؤستا و شاره زایانی پیروژه ی چرا لیی تیگه یشتون یان به پیچه وانیه وه؟

نه وان ده لئین: (شیخ ده لئیت: پیغه مبه ر ئاماژه ی به کاریکی وا نه کردوه و (خوله فایه) کانیش له دوا ی نه و ناھهنگیان بؤ له دايك بوونی نه و نه گيړاوه).

خوینه ری به ریژ: جوان وورد به روه له و به شه ی فه تو اکه ی شیخ و بزانه هیچ ئاماژه یه کی تیدایه که نه م مه ولود خویندنه وه و ناھهنگ گيړانه ی به لاهه په سندو باش بیته؟ یان ریگه ی پیدابیت؟ به لکو به پیچه وانیه وه نه و ده لئیت: نه پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله نه خلیفه به ریژه کانی ره زای خویان لی بیت نه نجامیان نه داوه. نه ی ئیوه نه م تیگه یشتنه تابه ته ی خوتان له کوپوه هینا؟! نه ی ئیوه چون تیگه یشتن که نه م کاره ی نه نجامی ده دن بؤ نه مرو سوننه ته و بگره واجبه و زور زور پیویسته؟! وه بیستتان که نه پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله نه خلیفه به ریژه کانی ره زای خویان لی بیت نه نجامیان نه داوه، نه ی نه تان بیستوه که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رمویه تی: (علیکم بسنتی و سنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدی، تمسکوا بها و عضوا علیها بالنواجذ، و ایاکم ومحدثات الأمور، فإن کل محدثة

بدعة، وکل بدعة ضلالة) ^{۱۹۸}!! ئەوه تا شیخ حسین العوايشة ده رباره ی برگه ی (ایاکم ومحدثات الأمور) ده لیت: (اجتنب البدعة المحدثه؛ تنج و تفز، فالبدعة هي سرّ الضلال والزيف والخسران، ومجلبة للشرك والكفران، فمن أغلق بابها فقد اهتدى بإذن الله، ومن فتح بابها، فقد فتح عليه ابواب الضلال، وحرّم التوبة، كما في الحديث: (إن الله احتجز التوبة عن صاحب كل بدعة) ^{۱۹۹}، واته: (خۆت بپاریزه و دوور بکه وه له بیدعه و کاری داهینراو؛ رزگارت ده بیّت و سه رفراز ده بیّت، چونکه بیدعه هوی سه ره کی گو مپایی و نه خووشی و خه ساره ت مه ندیه، وه راکیشه رو هوی که وتنه ناو شیرک و کوفره وه یه، وه هه ر که سیك ده رگای بیدعه دا بخات ئه وه به راستی هیدایه ت دراوو رینوما یی کراوه به ویستی خوای په روه ردگار، وه هه ر که سیکیش ده رگا که ی بکاته وه، ئه وه به راستی ده رگای گو مپایی له سه ر ده کریته وه، وه ده رگای ته وه شی له سه ر داده خریت، وه ک له فه رموده ی پیغه مبه ردا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاتوه، (به راستی خوای گه وره ده رگای ته وه ی داخستوه له سه ر خاوه نی هه موو بیدعه یه ک) ^{۲۰۰}.

وه پاشان شیخ ده لیت: (زانا پایه داره کانی ئیسلامیش په یره وی ئه وانیان کردوه ئه گه ر کاریکی خیر بوایه ئه وان ده ست پيشخه ریان لی ده کرد!) .

ئهمه یه فه توای شیخ و هه لو یستی زانا پایه دارو راسته قینه کانی ئیسلام په حمه تی خویان لی بیّت، که هیچ کاتیک کاریک ئه نجام ناده ن که وا پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و خه لیفه و هاوه له به ریزه کانی ره زای خویان لی بیّت ئه نجامیان نه دا بیّت و پیی هه لئه ستابن.

وه شیخ له کو تایی فه توا که یدا ده لیت: (ئهمه له م چه رخانه ی دوا یی په یا بوو ئاشکرا بون و سه ره له دانی ئه و (بیدعه یه) پیچه وانه ی ئه وه ی سه له فی صالح له سه ریه وه ن).

به راستی ئه گه ر به لگه تان ده ویّت و به شوینیدا ده گه رین و شیرو ریوی ناهیننه وه بو شه رعیه ت دان به م بیدعه یه، ئه وه ئه م برگه یه ی کو تایی فه توا که یتان به سه که ده لیت: له م چه رخانه ی دوا یی په یدا بووه و بیدعه یه و پیچه وانه ی ئه وه یه که سه له فی صالح له سه ری بوون، وه نه ک هه ر به باشی نه زانی وه ک جه نابتان گومان ده بن، به لکو به و په ری راشکاوی و ئاشکراییه وه حوکمی بیدعه ی به سه ردادا.

وه برگه ی کو تاییش ئه گه ر قسه ی ئه و بیّت - چونکه ئیوه ئه م فه توایه تان راسته خو له کتیب و فه تواو بلاوکراوه کانی ئه و وه رنه گرتوه به لکو له که سیکتان وه رگرتوه وه ک پيشتر و تمان دژی هه لگرانی سوننه تی پیغه مبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، به لام دیسان ئه ویش هه ر شتی له سه ره به وه ی که ده لیت: (نه ک له به ر سال و هه رسورانه وه یان مانگ وه رسورانه وه یا گه رانه وه ی هه فته، هیچی تیانیه ئه گه ر بریتی نه بیّت له کاری ناپه سندو حه رام هه روه کو ئه و ئاهه نگانه ی له هه ندی وولاتی ئیسلامی ده گه ری).

لیره وه پرسیار له به ریزانی پرۆژه ی چرا ده که م و ده لیم: ئایا ئیوه هه موو سالیك و له کاتی وه رسورانه وه ی سال و هاتنه وه ی مانگی ره بیعی یه که م ئه م ئاهه نکه ناگیرن؟! و ه ئایا به چه ند پرۆژیان به چه ند هه فته و بگره به مانگیکیش پيش هاتنی مانگی ره بیعی یه که م خوتان بو ئه م بۆنه بیدعی و ناشه رعیه ئاماده ناکه ن،

198 سبق تخریجه

199 سبق تخریجه.

200 فقه الدعوة وتركیة النفس، ص(۳۱۳).

ههروهك چۆن پيشه واکه تان له و بواره دا (سلطان مظفر) به زیاتر له مانگیك پيش هاتنی، خوی بۆ ئاماده ده کرد؟! وه ئایا کاری ناپه سندوقه رام و نابه جیی تیدا ناکه و ئه نجام نادهن؟! وه ئایا له ئاههنگه کانی ئیوه دا گۆرانی و موسیقا و بابه تی خورافی و هۆنراوه ی وای تیدا ناخوینرینه وه که زیاده رپه وی زۆری تیدایه له سه ر پیغه مبه ر ﷺ؟! وه ئایا زیاده رپه وی زۆری تیدا نیه له مال سه رف کردن و به زایه دانی مال و سامان؟! دلنیام هه ر که سیك که به ئینساف و ویزدانه وه لیان بپروانیت بۆی ده رده که ویت که به لئێ پرپه تی له هه موو ئه و زیاده رپه و یانه و بگه ره زۆر زیاتریش له وانه، وه ئه مه ش پیچه وانه ی ئه و به شه ی فه تواکه یه که پيشتر باسکرا. وه هه روه کو ده بینین زۆریك له به ناو سه روود بیژو هونه رمه نده کان شاره و شار ده که ن و ئاههنگ ده گپرن به و بۆنه یه و کو رو کچی خه لک تیکه ل ده که ن و چه نده ها گونا هو تاوان و سه ریچی فه رمانه کانی خوا و پیغه مبه ر ﷺ له م ئاههنگانه دا به دی ده کرین و تیا یاندا ئه نجام ده درین.

۲- وه ده لئین: (شیخ عبدالعزیز محمد ابراهیم آل الشیخ: ریگی داوه به گردو کۆبونه وه ی خه لکی له رۆژیك له رۆژان نمونه شی به مه ولودی پیغه مبه ر هینا وه ته وه) (حوکمی ئاههنگ گپران ل ۵۵). ووردبنه وه و بزانه له کو یو به چ شیوه یه که ریگه ی به مه ولود داوه؟ بۆچی خۆتان پرسیار له شیخ یان هه ر زانایه کی تری شاره زا ناکه ن و مه ولود خویندنه وه ی خۆتانی بۆ باس بکه ن بزانه به چ شیوه یه که وه لامتان ده داته وه؟ ئایا به م شیوازه ی ئیوه وه لام ده داته وه و به کاریکی شه رعی ده زانیت و ده ست خۆشیتان لی ده کات؟ یان به پیچه وانه وه حوکمی بیدعه ی به سه ردا ده دات و بۆتان روون ده کاته وه و ده یسه لمینیت که هیچ په یوه ندیه کی به ئایینی پیروزی ئیسه لامه وه نیه و به ته وای مانا پیچه وانه یه تی؟!!

۳- وه هه روه ها که ده لئین: (ئامانج و مه به سه تی شیخ عبدالعزیزو (مه ولود) کاران هه ر یه که، به لام مه گه ر ئامراز و شیوازی خه ربوونه وه و خۆشیه که جیا بیته وه کو هی شیخ عوسه یمین: بۆنه ی سه رکه و تمنان هه یه وه دایک بوونی پیغه مبه ریشمان هه یه !! ئاههنگه که بۆ ئه و بکری یا بۆ ئه وی تر جیاوازی چی یه؟ هیچ!! هتد). له خۆتان ده پرسم: کوا ئه و هاو ئامانجی و هاو مه به سه تییه که له نیوان شیخ عبدالعزیزو مه ولود کاراندا هه یه؟ بۆ رووتان نه کرده وه تا ئیمه و خوینه رانیش لی تیگه یشتباین؟ یان ده تانه ویت به قسه ی باق و بریقه دارو بی به لگه خه لکی پی له خسته ببه ن؟!!

وه هه روه ها ئه و نه بوونی جیاوازیه تان له کو ی هینا که ده لئین: جیاوازی نیه له نیوان فه تواکه ی شیخ عثمین و مه ولوده که ی ئیوه دا؟! یان پیچواندنی ئه و بۆنه نیشتمانیه و مه ولود خویندنه وه و ئاههنگ گپرانه تان بۆ له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ له کو یوه هینا؟! وه ئه و ووشه ی (هیچ)ه تان له کو یوه هینا وه که پیتان وایه (هیچ) جیاوازیه که نیه له نیوانیاندا؟ وه پیمان بلین له چ زاناو شاره زایه کتان وه رگرتوو ه؟! یان هه ر پاو بۆچوونی جه نابتانه و ئیجتهدی خۆتانه و تازه به تازه ئیوه (په ی)تان به و نهینیه بردوو ه و هه لالتان کردوو ه، له کاتیکدا پیغه مبه ر ﷺ و خه لیفه کان و هاوه لان په زای خویان لی بیته و پيشه وایانی چوار مه زه به که و زانایانی هه رسی سه ده پیروزه که په حمه تی خویان لی بیت باسیان نه کرده وه و ئه م ئیجتهده ی ئیوه یان نه کرده وه، که ئه مه ش دوو شت ده گه یه نیت:

یه که م: یان ئه وان ئه مه یان زانیوه و به لام له ئیمه یان شاردۆته وه و باسیان نه کرده وه، که ئه مه ش حاشا له وان له وه ی که به شیك له دینیان له خه لک شاردبیته وه و روونیان نه کردبیته وه.

دووهم: وه یان ئیوه له وان شاره زاترن و درکتان به م بابه ته کردووه و زانستی ئیوه له هی ئه وان فراوانتره ؟ که ئه مه ش به که م زانین و که م دانانی زانستی ئه وان، چونکه ناکریت شتیک به و شیوه یه واجب بیّت - به و شیوه یه ی ئیوه گومان ده بن - و ئه وان لیّ بیّ ناگا بووبن و هه ستیان پیّ نه کرد بیّت.

که و ابو پیویسته به خۆتاندا بچنه وه و از بهینن له و بۆچوونه هه له یه ی که هه تانه و بگه پینه وه سه ر سوننه تی راست و سه حیعی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و دوور بکه ونه وه له بیدعه و هه موو ئه و کارو کرده وه داهینراوانه ی که به ناوی ئایینی پیروزی ئیسلامه وه هینراونه ناو دین و له بنچینه شدا له دیندا نین.

وه دواتر ده لّین: (دوا به دوا ی ئه مه گه ر سه رنج بدهینه ناوه رۆکی یاده کانی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بۆمان ده ر ئه که ویّ که کۆی کاره کانی کاری شه رع ی و سوننه تن) (حوکمی ناههنگ گپران ل ٥٥). که تییدا کۆمه لّیک کاریان نویسه که له مه ولوده کاندایه کریان وه ک قورئان خویندن و باسکردنی موعجیزه کانی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و سه لاوات لیدان و پارانه وه و سه روود وتن و خواردن دروست کردن و دابه ش کردنی سیواک و... هتد.

وه لّامی ئه مه ش ئه وه یه که دروستی تاک تاکی چهند عیباده تیّ که به جیا جیا به لگه نیه له سه ر دروستی پیکهینانی عیباده تیّ که به شیوازیکی تازه له گشت ئه م عیباده ته تاکانه، بۆ نمونه ئیمه ناتوانین عیباده تیّ که پیک بهینن له قورئان خویندن و زیکر کردن و رکوع و سوجه بردن که هه مووشیان عیباده تن، به شیوه یه که سوجه بردن ده ست پیّ بکات و به رکوع کۆتایی بیّت.

وه هه روه ها پیشتریش ئاماژه مان پیداه که هه ر شتیک با عیباده تیّ که گه وره ش بیّت، به لّام به نیه تی مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران بکریت، ئه وه بیدعه یه و ناوه رۆکی کاره کان و ئه وه ی که تییدا ئه نجام ده درین شه رعیه ت به بیدعه که ناده ن و له بیدعه وه نایگوازنه وه بۆ سوننه ت، به لکو حوکمه که ی هه ر وه ک خۆی ده مینیته وه و ناگورپیت، هه روه ک (ابن الحاج) له کتیبه که ییدا (المدخل) ئاماژه ی پیداه، وه بۆ زیاتر شاره زا بوون ده کریت بگه رپیته وه سه ر کتیبه که ی ئه وو وه بروانیته لاپه ره (١١٦) ی ئه م کتیبه ی به ر ده ست.

وه لیره دا ده مه ویّت ئاماژه به وه ش بکه م که به راستی ئیوه شوپین شو به وه ئه و ووتانه ناکه ون که ده کریت بلّین له چهند مانایه ک زیاتر هه لده گرن و به دوا ی فه توای راست و دروستی زانایان ده که ون، ئه وا فه رمون بگه رپین له ناو فه تواکانی ئه و زانایانه که باستان کردوون و جگه له وانیش بزائن چهند به پوون و ئاشکرایه ی بیدعه ی مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپرانیان کردووه به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، چونکه ئه گه ر وا نه که ن ئه وا زۆر نزیکه ئه م ئایه ته ی خوا ی په روه ر دگارتان له سه ر جیّ به جیّ بیّت و بکه ونه ژێدییه وه که ده فه رمویّت: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾ ٢٠١.

وه دواتر کۆمه لّیک شو به یان هیناوه ته وه بۆ شه رعیه ت دان به بیدعه ی مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، که به پشتیوانی خوا ی گه وره هه موو ئه و شو به انه له م کتیبه ی به ر ده ستندا پوون کراونه ته وه و هه لوه شینراونه وه، بۆیه به پیویستم نه زانی دووباره یان بکه مه وه و سه ر له نو ی شو به کانیا ن بنوسمه وه، ئه مه ش بۆ ئه وه ی وه لّامه که یان له وه زیاتر درپژه نه کیشیت، وه که سیکیش به دوا ی به لگه و راستیدا بگه رپیت، ئه وا یه که به لگه ی به سه و کۆتایی به بیدعه که ی ده هینیت.

پاشان له کۆتایی هینانه وه ی شوبهه کانیاندا ده لئین: (له کۆتاییدا، ناههنگ گپران به یادی له دایک بوونی پیغه مبه ر (ﷺ) خوا په رستی نیه زیاد کرابی به لکو کاریکی ساده و نه ریتیکه) وه دواتر ده لئین: (گه ر عیبادت بوایه، ده بواشه کلیکی تایبه تی به خۆوه دیتبایه) (حوکمی ناههنگ گپران ل 63).

که و ابو من پرسپارتان لی ده که م به پیی نه وه ی که ئیوه ده لئین: که عیبادت نیه و نه ریتیکه و به س، نه ی نه و هه موو ئایه ت و فه رموده یه چین که ده یان هیننه وه و ده یکه ن به شوبهه بو شه رعیه ت دان پیی و حه لال کردنی؟! چونکه که شتیک نه ریت و عاده ت و شتیک ساد ه بی ت، چ پیویست به هینانه وه ی به لگه و ده لیل ده کات بو حه لال کردن و شه رعیه ت پیدانی؟ وه هه ر شتیک که نه ریت و عاده ت بی ت و پیچه وانه ی شه ر نه بی ت نه وه دروسته به پیی قاعیده ی (الأصل في العادات الإباحة)، نه ی که نه م کاره ی ده یکه ن په یوه ندی به عیبادت و خوا په رستیه وه نیه بوچی به لگه ی بو ده هیننه وه؟ وه نه م هه موو زیاده ره وی و مال سه رف کردنه بوچی ده کریت له شتیکدا که عیبادت نیه؟ ئایا نه و که سیک که نه فام نه بی ت له رۆژیکدا و چاوه رپی هیچ پاداشتیک نه کات نه و هه موو پاره یه سه رف ده کات؟ ئایا خوا و پیغه مبه ر (ﷺ) به وه رازین که سیک مالی خۆی به و شیوه یه په رش و بلا و بکات و هیچ پاداشتیک له سه ر وه ر نه گریت؟

وه دواتر ده یانه وی ت زیاتر بوچونه که ی خۆیان سه له مینن به وه ی که نه م عیبادت نیه و به لکو کاریکی ئاسایی و عاده تیکه به وه ی که ده لئین: (گه ر عیبادت بوایه، ده بواشه کلیکی تایبه تی به خۆوه دیتبایه). که چی هه ر دوای نه مه و له هه مان لاپه ره دا نه و قسه یه ی پیشویان هه لده وه شیننه وه و بیدعه که یان (مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گپران) له عاده ت و نه ریته وه ده گوازنه وه بو عیبادت و ده لئین: (وه هه ر کاریک با نه ریتیش بی ت نه گه ر به نیه تیک ی پاک و پیروز نه نجام بدری نه مه (عاده ته) نه شی بیی به (عیبادت) هه روه کو چۆن له بنه مایه کی فیهی دا هاتوه [النية الصالحة تقلب العادة عبادة]).

به راستی سهیره!!! خویشیان نازانن ده لئین چی و چی ده نوسن!!! سه ره تا وتیان نه مه عاده ته و نه ریتیکه و په یوه ندی به خوا په رستیه وه نیه، ئیستاش ده لئین عیبادته به پیی نه م قاعیده فیهیه، نه ی باشه که ئیوه ئاوا زانا و شاره زان له بواری شه ریه ت، نازانن که هه ر شتیک بیدعه بی ت و زیادکرا و بی ت له دیندا ره ت ده کریته وه به سه ر خاوه نه که یدا و له سه ریشی گونا هبار ده بی ت؟ نه ی نازانن بیدعه هه رگیز نابیت به عیبادت و گۆران به سه ر خودی بیدعه که دا نایات نه گه رچی ناو نیشان و ناوه رۆکه که یشی بگۆریت و گۆرانکاری به سه ر شیوازی نه نجام دانیشیدا به یئریت؟! ده به خۆتاندا بچنه وه و بو قسانیک ده که ن که پیچه وانه ی شه رعه و تاوانی نه و خه لکه ش ده هیننه نه ستۆی خۆتان.

وه هه روه ها ده لئین: (وه نه و برا به ریزانه ی ریگه له مه ولود نه گرن پییان وایه (بیدعه یه) واته : کاریکی تازه و ناپه سند و گومراییه!! چونکه پیغه مبه ر و یاران نه یان کردووه نه مه نابیت به لگه چونکه پیغه مبه ر زۆر شتی نه کردووه له بهر ئوممه ته که ی تا نه بیته سوننه ت و نه رکیان گران نه کات، یاره به ریزه کانیش کاری گرن گیتر هه بووه پیوه خه ریک بوون وه ک جیهاد و بانگه وازی بو ئیسلام..) (حوکمی ناههنگ گپران ل 65).

به راستی نه م قسه یه زۆر ترسناکه و پیویسته لیی په شیمان ببنه وه، چونکه جه نابتان وا گومان ده بن که پیغه مبه ر (ﷺ) ده یزانی ناههنگ گپران و مه ولود خویندنه وه به بۆنه ی له دایک بوونی کاریکی باش و سوننه ته به لام بو نه وه ی ئوممه ته که ی نه رکیان گران نه بی ت نه نجامی نه داوه، وه نه مه ش گومانی تیدا نیه که ئیوه له م پوه وه زۆر

به هه له دا چوون، له بهر ئه وهی هیچ کاریک نیه که ببیته هۆکاریک بۆ نزیك بوونه وه له خوای گه وره ئه وا ئیلا پیغه مبهرا ﷺ بۆ ئوممه ته که ی پوون کردۆته وه و ئاماژه ی پێداوه، وه ئه گه ر ئه و مه ولود خویندنه وه یه ی جه نابیشتان باسی لێوه ده که ن کاریکی باش بوایه ئه وا به دلنیا ییه وه ئه ویش ئه نجامی ده دا یان ئاماژه ی پێی ده دا بۆ ئه وه ی هاوه لانی ره زای خوایان لێ بیت ئه نجامی بدن ئه مه له لایه ک، له لایه کی تریشه وه که ده لێن: (پیغه مبهرا زۆر شتی نه کردوه له بهر ئوممه ته که ی تا نه ببیته سوننه ت و ئه رکبان گران نه کات)، ئه مه خۆی وه لآمه بۆ جه نابتان؛ چونکه مادام پیغه مبهرا ﷺ نه یکردوه به سوننه ت بۆ ئه وه ی ئه رکمان گران نه کات و شتیکی زۆرمان نه خاته سه ر تا ئه نجامی بده ین، که وایه هیچ پێویست ناکات خۆمان خه ریک بکه ین به شتیکه وه که زیاده یه و ئه نجامی بده ین و خۆمان ئه رکی خۆمان گران بکه ین له کاتی که دا پیغه مبهرا ﷺ ئه نجامی نه داوه و نه یکردوه به سوننه ت و ئه رک له سه رمان، وه پیغه مبهریش ﷺ باشتیرین پێشه وا و مامۆستایه بۆ ئیمه که شوینی بکه وین و کاریک ئه نجام نه ده ین که نه ی کردبیت به سوننه ت بۆمان و ئاماژه ی پێی نه دا بیت.

وه که ده شلێن: (یاره به پرێزه کانیش کاری گرن گیتر هه بووه پێوه ی خه ریک بوون وه ک جههاد و بانگه وازی بۆ ئیسلام)، وه ئه مه شیان به راستی هیچ به لگه نیه له سه ر ئه م کاره ی ده یکه ن، چونکه کاری ئه وان ته نها ئه م دوو کاره نه بووه که ئیوه باستان کردوه، بگه ره به ده یان و سه دان سوننه ت هه یه که هاوه لانی ره زای خوایان لێ بیت ئه نجامیان داوه و بۆ ئیمه یان گواستۆته وه، وه هاوه لانی ره زای خوایان لێ بیت شه وو روژ له خزمه تی پیغه مبهرا ﷺ دابوون و هه ر شتیکی خێرو چاک بوایه و سوودیان لێ بینبایه له قیامه تدا پیغه مبهرا ﷺ فێری ده کردن و ئه وانیش ئه نجامیان ده دا، وه ئه وان توانیبیتیان قوربانی بکه ن و ووشترو مانگا و مه رو بز بۆ قوربانی کردن سه ر بېرن، ئه ی چۆن نه یان ده توانی ئاژه لێکی له م شیوانه بۆ یادی له دایک بوونی پیغه مبهرا ﷺ سه ربېرن!!! ته نانه ت هاوه لی وا هه بووه هه موو مه سه ره فی غه زایه کی خستۆته سه ر شانی خۆی، ئه ی چۆن نه یده توانی چه ند ئاژه لێک سه ر بېریت بۆ مه ولودو یادی له دایک بوونی پیغه مبهرا ﷺ!!! وه ئه مه ش که پیغه مبهرا ﷺ ئه نجامی نه داوه، ئه وه خودی وازه ی نانه که یه کێکه له واز لێ هینراوه سوننه ته یه کان (السنة التّركية)، وه بۆ زیاتر شاره زابوون له جۆره سوننه ته بگه رپێوه لاپه ره (١١٣-١١٥) ی ئه م کتێبه ی به ر ده ستت.

وه گریمان ئه و قسه یه ی ئیوه راسته که ده لێن: (یاره به پرێزه کانیش خه ریکی جههاد و بانگه وازی کردن بوون بۆ ئیسلام)، ئه ی باشه بۆ شوین که وتوان و شوین که وتوانی ئه وان (التابعین وتابع التابعین) ئه م کاره یان ئه نجام نه دا!!! وه یان بۆ پێشه وایانی هه ر چوار مه زه به که ره حمه تی خوایان لێ بیت ئه نجامیان نه دا!!! ئایا ئه وان له هه موو زانایانی دوا ی خۆیان و تا ده گاته ئه م سه رده مه ش شاره زاتر نه بوون به قورئان و سوننه ت؟ وه ئایا ئه وان له سه رده می پیغه مبهرا ﷺ نزیکتر نه بوون؟ وه لیتان ده پرسم ئایا گوێرایه لی پێشه وایانی هه ر چوار مه زه به که ره حمه تی خوایان لێ بیت بکه ن باشتیر نییه بۆتان له وه ی که وا شوین قسه ی که سانیکێ وه ک (محمد العلوي و يوسف الرفاعي و محمد علوب) و هاوشیوه کانیا ن بکه ون؟ وه بۆ نایه ن بگه رپین به دوا ی به لگه ی راست و دروستدا و شوین ئه وان یان بکه ون که موافیقی قورئان و سوننه ته و وه واز له وانه به یینن که پێچه وانه یانه، چونکه به دلنیا ییه وه ئه وان یه که فه توا ده دن و ئه هلی ئیجتیهادن، ئه گه ر ئیجتیهاده که شیان هه له بیت ئه وا پادا شتیکیان هه ر بۆ

دهنوسریت، به لام نیمه هیچ عوزریکمان نیه که شوین هه له کانیا بکهوین و واز بهینین له سوننه تی راست و دروستی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله، چونکه بی گومان له و کاته دا جگه له گونا هباری هیچی ترمان بۆ نامینیتته وه.

وه ههروه ها ده لئین: (ئه گه ر کاریکی خراپ بووه ئه وه هه موو پیاوه باشانه نه یان ئه کرد و ئه وه هه موو زانایه گه وره و به ریزانه ش په سنديان نه ئه کرد) (حوکمی ناههنگ گێران ل 65).

نامه ویت زۆر دریزه به وه لامه کانم بدهم، ته نه ا ئه وه نده تان پی ده لیم که: (ئه گه ر مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گێران به بۆنه ی یادی له دایک بوونی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله کاریکی باش بوایه و شه رع ریگه ی پی دابوایه، ئه وا بۆچی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و خه لیفه و هاوه له به ریزه کانی ره زای خویان لی بیت و شوین که وتوانیان له هه ردوو سه ده که ی دوای ئه وان و پیشه وایانی هه ر چوار هه زه به که ره حمه تی خویان لی بیت په سنديان نه ده کردو ئه نجامیان نه ده دا؟!؟!)

وه ههروه ها گومانیشی تیدا نیه که ئاساییه و ری تیده چیت که بلین چه ند پیشه واو زانایه که له بواریکا به هه له دا چوون و نه یان پیکاهه، به لام ری تینا چیت که بلین سی سه ده پیرۆزو پر خیرو زانسته که ی دوای پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله وازیان له خیریکی گه وره هینا بیت و ئه نجامیان نه دابیت له کاتیکا که پاداشتیکی زۆریشیان له سه ر ده ست که وتبیت.

وه پاشان ده لئین: (بۆ ئه مپۆش ئه لیم گه ر پیشان وه ک کاریک (مستحب) ته ماشای مه ولود کرابی ئه مپۆ وه کو واجب وایه به گه وره رابگیری و بقوزریتته وه) (حوکمی ناههنگ گێران ل 67).

به راستی ئه م قسانه له قسه ی خه لکی عه قلانی ده چیت نه ک له خه لکی زاناو شاره زا له بواری شه رعدا، چونکه که ده لئین وه کو (واجب) وایه ده بیت به لگه تان پی بیت نه ک ته نه ا هه ر به قسه بیت، وه (الواجب ما أوجه الله ورسوله)، به لام وه ک تیبینی ده کریت و ده ریش که وت که قسه کانتان له زۆر پوووه دژایه تیان هه یه له گه ل یه کتریداو ده توانین بلین له هه ر لاپه ره یه کدا قسه یه کتان کردوووه و حوکمیکتان داوه ده رباره ی مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گێران، هه ر ئه م حوکم و قسه یه جیا یه له گه ل ئه و حوکم و قسه یه ی که له لاپه ره که ی دوای خۆی داوتانه سه باره ت به هه مان بابه ت، بۆیه داواتان لی ده که م که میک بگه رپینه وه داوه و قسه کانی تۆزی له مه و پیشتان بخه نه وه یادتان که ده تان ووت مه ولود خویندنه وه و ناههنگ گێران بۆ له دایک بوونی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ته نه ا عاده ت و نه ریتیکه و به س، که چی دواتر کردتان به کاریکی (مستحب) و ئه ی ئیستا به چ ئیجتیه ادیک کردتان به واجب؟!؟! به لام ده کریت بلین: مادام قسه کانتان به م شیوه یه دژایه تی یه کتری ده که ن و به رده وام ئه م حوکمه ی ده یده ن ده رباره ی ئه م بابه ته گۆرانی به سه ردا دیت ده کریت وه لامه که تان به م شیوه یه بیت و بلین: (کلام اللیل یحوه النهار).....

بە بۆنە ی ئەو شتە م

حوکمی ئاھەنگ گێران بە بۆنە ی

لە دایک بوونی

عیسی علیە السلام

هه ر وهك له پيشتردا وتمان، يه كيك له شوبهه ی ئه وانه ی كه ناههنگ ده گپرن به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر بریتیه له شوبهه ی ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی عیسی علیه السلام، وه هه ر بۆیه له كۆتایی ئه م نامیلکه یه دا، به باشمان زانی به كورتی حوكمی ناههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی عیسی علیه السلام و سه ری سالی زایینی وه پوون بکهینه وه، كه بابه ته كهش بریتیه له كورت كراوه وه له پینجرای نامیلکه ی (الاحتفال برأس السنة) نوسینی (عبدالله عبدالحمید الأثري).

وه دیاره پوون و ئاشكراشه كه دروست نیه بۆ موسلمانان لاسایی گاوه كان بکه نه وه له هپچ نه فامیه کیاندا، وه حه رامه به شداری ئه و ناههنگانه بکه ن كه له دینه كه یاندا هه یه، چ جای ئه و ناههنگانه ش كه داهینراوی خویمان و له دینی ئه وانیشدا نیه، ئه وه بی گومان زیاتر حه رامه شوینیان بکه وین كه له دینی خویشیاندا بیدعه یه و حه رامه، وه به لگهش له سه ر ئه م حوكمه زۆرن، بۆ نمونه:

• **یه كه م: به لگه له قوربانی پیروژ:**

یه كه م: خوی گه وه ده فه رمویت: ﴿ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴾^{٢٠٢}، واته: (پاشان ئه ی محمد ﷺ تۆمان خسته سه ر شه ریه ته یك و پینمونیمان كردی بۆ به رنامه و ئایینیك كه ئیسلامه شوینی بکه وه، وه شوین هه وا ئاره زوی ئه و كه سانه مه كه وه كه نه زانن).

شیخی ئیسلام ابن تیمیه په حمه تی خوی لی بیت ده فه رمویت: (پیغه مبه ر ﷺ له سه ر شه ریه ته یك بوو كه بو ی دانرابو، وه فه رمانی پی كرابوو به شوین كه وتنی و نه هی لی كرابوو له شوین كه وتنی هه واو ئاره زوی ئه وانه ی كه نه زانن ﴿ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴾، وه ئه وانه ی كه ده چنه ناو ریزی ئه وانیشه وه، وه هه موو ئه وانه ی كه پیچه وانه ی شه ریه ته كه ی ئه وبن..... بۆیه كافر ه كان دلخوش ده بن به شوین كه وتن و هاو رابوونی موسلمانان له هه ندی له كاره كانیاندا، وه هه ول ده دن به به خشینی گه وه له و پیناوه دا)^{٢٠٣}.

دوو هه م: خوی گه وه ده فه رمویت: ﴿ وَلَئِن آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِن آتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴾^{٢٠٤}، واته: (وه ئه گه ره هه رچی به لگه هه یه بیهینی بۆ خاوه ن كتیبه كان شوین قیبه له ی تو ناکه ون؛ وه تۆش شوین قیبه له ی ئه وان ناکه وی، وه هه ندی له وان شوین قیبه له ی هه ندیکی تریان ناکه ون، وه ئه گه ر تو شوین هه واو ئاره زوی ئه وان بکه ویت دوی ئه وه ی زانیاریت بۆ هات، ئه وه تو ئه و کاته له سته م کارانی). وه ده فه رمویت:

﴿ وَلَئِن آتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ﴾^{٢٠٥}، واته: (به راستی ئه گه ر شوین

202 الجائیه / ١٨
 203 اقتضاء الصراط المستقیم
 204 البقرة / ١٤٥
 205 الرعد / ٣٧

هه و او ئاره زوی ئه وان بکه ویت دوی ئه وهی که زانیاریت بوهات و بۆت ده رکهوت که تو له سه ره حقیق و ئه وان له سه ره به تالان، ئه و هیهچ کهس له به رامبه ره خوادا پشتیوانی و به رگریت لی ناکات).

ابن کثیر په حمه تی خوی لی بیّت له ته فسیری ئه م ئایه ته دا ده فه رمویّت: (ئوه هه ره شه یه که بو زانیان که شوین ریچکه ی گو مریان ده که ون).

وه شیخی ئیسلام ابن تیمیه په حمه تی خوی لی بیّت ده فه رمویّت: (به لگه ی ئه وه ی تیدا یه که به شیوه یه کی گشتی به پیچه وانه ی ئه وان په فتار بکه یت).

سی یه م: خوی گه وره ده فه رمویّت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا

وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٠٦﴾، واته: (ئهی ئه وانه ی بپواتان هیناوه ئیوه کاتیک ده تانه وی به پیغه مبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بلین (چاوه ریمان بکه)، وشه یه که به کار مه هیّن که له لای جوله که کان مانایه کی ناشیرینی هه یه، وه ک وشه ی (راعنا)، چونکه ئه وان که ئه م وشه یه به کار ده هیّن مه به ستیان بی ئه ده بی کردنه له گه ل پیغه مبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، که واته واز به یّن له وشه یه که ئه وان دلایان پیی خو ش ده بیّت، به لکو بلین: ﴿انظُرْنَا وَاسْمَعُوا﴾، وه بو کافران سزای توندو به ئیش هه یه)، ابن کثیر په حمه تی خوی لی بیّت ده فه رمویّت: (خوی گه وره نه هی کردوه له به نده بپواداره کانی که خویان بچوینن به کافران له گو فتارو په فتاریاندا، وه به لگه یه له سه ره نه هی و هه ره شه یه کی توند له خوچواندن (تسه به) به کافران له گو فتارو په فتارو جل و به رگ و جه ژنه کان و عباده ته کانیان، وه جگه له وان هه شو ئه و کارانه ی که بو ئیمه به شه ره دانه تراوه).

وه جوله که کان وشه ی (راعنا) یان به کارهیناوه له به رامبه ره پیغه مبه ره صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه ک بی ریژی و بی ئه ده بیه ک، بویه خوی گه وره فه رمانی به به نده ئیمانداره کانی کرد که پیچه وانه ی ئه وان بکه ن ته نانه ت له قسه کردنیشیاندا! چ جای به خوچواندن و لاسایی کردنه وه یان له په فتارو هه لس و که وتیاندا!؟

چوارده م: خوی گه وره ده فه رمویّت: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا أَن تَحْشَعُوا قُلُوبَهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا

يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٢٠٧﴾، واته: (ئایا کاتی ئه وه نه هاتوه بو ئیمانداران که دله کانیان به رزیّت و بترسیّت له ترسی خواوله وهی که دابه زیوه له حه ق و پاستی که بریتیه له قورئان؟ وه وه که ئه وان نه بن که پیشتتر کتیبیان بو هاتبوو دوی ئه وه ی ماوه یه کیان به سه ردا تیپه پری دلایان په ق بوو بوو، وه هه ره بویه زۆربه یان فاسق بون و له فه رمانی خوا ده رچو بوون).

ابن کثیر په حمه تی خوی لی بیّت له ته فسیری ئه م ئایه ته دا ده فه رمویّت: (خوی گه وره نه هی کردوه له ئیمانداران که خو یان بچوینن به ئه هلی کتاب له جوله که و گا وره کان (الیهود و النصری)، وه نه هی لی کردون له وهی که خو یانی پی بچوینن له هه موو کاریکی بنچینه یی و لاوه کی (الاصلیة و الفرعیة).

پینچه م: خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴾^{٢٠٨}، واته: (وه ئه وانیه ئاماده ی شوینیک نابن که بی شه رع ی تیدا بکریت، وه ئه گه ر به لای شتی خراپدا بپۆن به پریزه وه به لایدا تی ده په رن و پیز له خویان ده گرن و خویان ناهیننه ریزی خراپه کاران)، خوی گه وره له م ئایه ته دا مه دحی به نده چاکه کانی خوی ده کات (عباد الرحمن)، که پیچه وانیه ی کافره کان ده که ن له عاده ته پوچه کانیان، وه ئاماده ی شوینیک نابن که بی شه رع ی تیدا بکریت، وه زۆرک له موفه سیرین و پیشه وایانی سه له ف ده لاین: (الزور: هو أعياد المشركين) واته: جه ژنی موشریکه کان.

وه شیخی ئیسلام ابن تیمیه په حمه تی خوی لی بیت ده فهرمویت: (جه ژنی هاوه ل دانه ران (المشركين) شوبه وه شه هوته، که ئه مه شتیکی پوچه؛ له بهر ئه وه ی هیچ سویدیکی بو دین و هیچ تام و چیژیکی تیدا نیه، وه داها ته که شی بریتیه له نارپه حه تی و ده بیته به (الزور) واته: ئاماده بوونی شوینیک که بی شه رع ی تیدا بکریت، وه ئاماده بوونیشی شاهیدی دانه له سه ری، وه مادام خوی گه وره مه دحی ئاماده نه بوونی کردووه، که ئه ویش ته نها بریتی یه له ئاماده بوون به بینین یان به گوئی گرتن، ئه ی چۆن ده بیته به هاوړابوون له گه لیاندا له و کارو کرده وانیه که ئه نجامی ده دن نه ک ته نها ئاماده بوون؟!)^{٢٠٩}.

• **دووه م/ به لگه له سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ:**

یه که م: پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: (من تشبه بقوم فهو منهم)^{٢١٠}، واته: هه ر که سیک خوی به نه ته وه و قه ومیک بچوینیت ئه وه له وانه .

التشبه: بریتیه له خوچواندنی موسلمانان به کافران له بیرو باوه رو عیبادت و په وشتیاندا، یان به و عاده ته ی که هه یانه .

وه زانای پایه به رز (محمد بن عبدالرؤف المناوي) په حمه تی خوی لی بیت له شه رحی ئه م فه رموده پیرۆزه دا ده فهرمویت: (خو پۆشین به پۆشاکي ئه وان، وه وه ک ئه وان کرده وه بکات، وه به ره وشتی ئه وان هه لئس وکه وت بکات، تاخوچواندنه که هاوشان ده بیته له پوکارو ناوه رۆکدا (الظاهر و الباطن).

وه بزانه موسلمانان به پیز هه ر که سیک خوی به پیاوچاکان و له خوا ترسان بچوینیت ئه وه له وانه و له قیامه تدا له گه ل ئه وان هه شر ده کریت، وه هه ر که سیکیش خوی بچوینیت به جوله که و گاوو کافران ئه وه له وانه و له قیامه تدا له گه ل ئه وان هه شر ده کریت خودا په ناماندا.

دووه م: پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: (لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَشَبَهَ بِغَيْرِنَا، لَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ وَلَا بِالنَّصَارَى)^{٢١١}، واته: (له ئیمه نیه هه ر که سیک خوی بچوینیت به جگه له ئیمه، خو تان مه چوینن به جوله که و گاوره کان).

سییه م: پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: (لَيْسَ مِنَّا مَنْ عَمِلَ بِسُنَّةِ غَيْرِنَا)^{٢١٢}، واته: (له ئیمه نیه هه ر که سیک کرده وه و هه لئس وکه وت بکات له سه ر ری و شوینی غهیری ئیمه)، ئه م فه رموده یه هه ره شه یه کی تونده بو ئه و که سانه ی واز له

208 الفرقان/ ٧٢

209 اقتضاء صراط المستقیم

210 سبق تخريجہ

211 صحیح الجامع ٥٤٣٤

سوننه تی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دینن وشوین ری و شوینی جوله که و گاوره کان ده که ون، وه شتیکی زۆر گه وره و پر بایه خ به شتیکی پوچ و به تال ده گۆر نه وه .

چواره م: ثابتی کوری ضحاک رَضِيَ اللهُ عَنْهُ ده فه رموی: پیاویک نه زری کرد له سه رده می پیغه مبه ری خوادا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که حوشتریک سه ربپریت له (بوانه)، پیاوه که هاته لای پیغه مبه ری خوا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و وتی: من نه نرم کردوه که حوشتریک له (بوانه) سه ر بپریم، پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموی: (هل كان فيها وثن من أوثان الجاهلية يعبد؟ واته: (ئایا بتیکی لی بووه له بته کانی سه رده می جاهیلیه ت و نه فامی و په رسترا بیئت؟) وتیان: نه خیر، فه رموی: (فهل كان فيها عيد من أعيادهم؟) واته: (ئایا شوینی جه ژنیک له جه ژنه کانیا ن بووه؟) وتیان: نه خیر، پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموی: (پابه ندبه به نه زره که ت، به لأم پابه ند بوون نیه به نه زکردن له سه ریچی خوی گه وره دا)

له و فه رموده یه دا ده رده که ویئت که ها ورابوون له جه ژنه کانیا ن نه گه ر ته نها به ئاماده بو نیش بیئت له شوینه کان، ته نانه ت نه گه ر جی به جی کردنی په رستنیکیش بیئت، داده نریئت به سه ریچی خوی په روه ردگار، له به ر نه وه ی نه و کاره دان پیادانانه به و شوینه که سه ریچی خوی گه وره ی لی ده کریئت.

پینجه م: له نه نه سی کوری مالکه وه رَضِيَ اللهُ عَنْهَا ده فه رموی: که پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاته مه دینه، دوو پوژیان هه بوو یاریان تیدا ده کرد، فه رموی: (نه و دوو پوژه چین؟ وتیان: ئیمه یاریمان تیدا ده کردن له سه رده می جاهیلی دا، پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رموی: (إن الله قد أبدلكم بهما خيراً منهما يوم الأضحى ويوم الفطر)^{۲۱۳}، واته: (به راستی خوی گه وره بو ی گۆرین به دوو پوژی خیرترو چاکتر له وانه، نه وانیش (پوژی جه ژنی قوربان و جه ژنی په مه زان).

پیشه وَا _ الحافظ الذهبي _ په حمه تی خوی لی بیئت له کتیبی (تشبيه الخسيس بأهل الحميس) دا ده فه رموی: (له م فه رموده یه ی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده رده که ویئت که هه موو نه ته وه یه که جه ژنیک تاییه تی هه یه، هه روه کو خوی گه وره ده فه رموی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾^{۲۱۴}، واته: (بو هه موو گه لیک له ئیوه شه ریعت و ریبا زیکمان دانا وه)، جا بو یه نه گه ر بو گا وره کان جه ژنیک و بو جوله که جه ژنیک هه بیئت، نه وه تاییه ت بووه به وان، وه موسلمان نابیئت به شداری بکات له گه لیاندا، هه روه که له شه ریعت و ریبا زادا به شداریان ناکات).

وه هه ر له و بابه ته دا ده فه رموی: (په نا به خوا له جه هل و نه زانی! پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رموی: (من تشبه بقوم فهو منهم)، له وانه یه یه کییک بلیئت: خو ئیمه مه به ستمان نیه خو مانیا ن پی بچوینین و لاسایان بکه ی نه وه؟ له وه لآمدا پییا ن ده وتریئت: (ته نانه ت ها ورابوون و به شداری کردن له گه لیاندا له بو نه و جه ژنه کانیا ندا حه رامه، به به لگه ی جیگیر له فه رموده ی سه حیچی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که: (نه ی عن الصلاة وقت طلوع الشمس ووقت غروبها)^{۲۱۵}، واته: (پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نه هی کردوه له نو یژ کردن له کاتی هه له اتن و ئاوابونی خو ردا)، وه ده فه رمویت: (إنها تطلع بين

212 صحیح الجامع ۵۴۳۹
213 صحیح روا ابوداود
214 المائدة/ ۴۸.
215 رواه البخاری

قرنی شیطان و حینیذ یسجد لها الکفار^{۲۱۶}، واته: خور هه لیدیته له نیوان هه ردوو شاخی شهیتان، وه له و کاته دا کافره کان سوچه بو خور ده به ن.

وه نه مه له کاتیدا که نویژ خوین مه بهستی نه وه نیه، نه گهر مه بهستی نه وه بیته نه وه کافر بو، به لام خودی هاو پابون و به شداری کردن له گه لیاندا نه وه حرامه .

وه ده فه رمویته: (پیوسته له سه ره موو موسلمانیک که دور که ویته وه له جه ژنه کانیا و خوی و مال و مندالی بیاریزیت لیان، نه گهر ئیمانی به خوداو پوژی دوایی هه یه).

شه شه م: له (عبدالله ی کوری عه مری کوری عاص) وه رضی الله عنه، پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله پیی وت کاتی بینی جلیکی رهنگ کراوی له به ردابوو: (إن هذه ثياب الکفار فلا تلبسها، قلت: أغسلها، قال: لا بل أحرقها)^{۲۱۷}، واته: (به راستی نه مه جل و بهرگی کافران له بهری مه که، وتم: بیاشوم، فه رموی: نا، به لکو بیان سو تینه).

زانای فه رموده ناس شیخ احمد شاکر ره حمه تی خوی لی بیته ده لیت: (نه م فه رموده یه به راشکاو ده لاله ت ده کاته سه ره حرامی خوچواندن به کافران له جل و بهرگ و پوخسار و پواله ت دا.....)^{۲۱۸}.

حه وته م: پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رمانی کردوو به پیچه وانهی کافران له جوله که و گاوو موشریکه کان له هه موو کارووباریکا (الأصول و الفروع):

أ- پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده فه رمویته: (خالفوا اليهود؛ ووفروا اللھی، واحفوا الشوارب)^{۲۱۹}، واته: (پیچه وانهی جوله که کان بکن، ریشتان به رده نه وه و سمیلتان کورت بکنه وه).

ب - وه پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده فه رمویته: (خالفوا اليهود؛ فإنهم لا یصلون فی نعالهم ولا خفافهم)^{۲۲۰}، واته: (پیچه وانهی جوله که کان بکن، نه وان نویژ ناکن به نه عل و خوفه کانیا نه وه)^{۲۲۱}.

ج - پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده فه رمویته: (لا یزال الدین ظاهراً ما عجل الفطر، لأن اليهود والنصارى یؤخرون)^{۲۲۲}، واته: (به رده وام ئینی ئیسلام ئاشکراو سه رکه وتوو، تا نه و کاته ی خه لکی په له بکن له به ربانگ کردن، چونکه جوله که و گاوره کان به ربانگ دوا ده خن).

د - وه نه بو موسای نه شعهری رضی الله عنه ده فه رمویته: (جوله که کان پوژی عاشورایان کردبوو به جه ژن، پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله فه رموی: (خالفوهم؛ صوموا أنتم)^{۲۲۳}، واته: (پیچه وانهی نه وان بکن، ئیوه به پوژوو بن).

صلی الله علیه و آله

216 صحیح جامع الصغیر رقم (۳۷۷۵).
 217 رواه مسلم (۱۳۴۵)
 218 مسند امام احمد بتحقیق احمد شاکر
 219 رواه البخاری (۵۸۹۲، ۵۸۹۳) وغیره
 220 رواه البخاری و مسلم
 221 جوتی گوره ویه له چه رم دروست ده کریت.
 222 صحیح رواه أبو داود (۲۳۵۳)
 223 رواه البخاری (۲۰۰۵)

وتهی پیشه وایانی سه له ف له موخاله فهی کافر اندا:

- پیشه وای موسلمانان عمری کورپی خطاب ﷺ ده فه رمویت: (اجتنبوا أعداء الله في أعيادهم) ۲۲۴، واته: (خوتان دوورخه نه وه له دوژمنانی خوا له جه ژنه کانیا ندا).
- وه هاوه لی به ریز عبدالله ی کورپی مسعود ﷺ ده فه رمویت: (لا يشبه الزي بالزي، حتى تشبه القلوب) ۲۲۵، واته: (جل و بهرگ و پوژشاک له یه ک ناچیت، تا دلله کان له یه ک نه چن).
- شیخی ئیسلام ابن تیمیه په حمه تی خوی لی بیت ده فه رمویت: (حالاً نیه بو موسلمانان که خویان بچوینن به کافران و جوله که و گاوره کان، له هه ر شتی کدا که تایبته بیت به جه ژنه کانیا ن له خواردن و جل و بهگ و ۲۲۶).
- پیشه وای ابن القیم په حمه تی خوی لی بیت ده فه رمویت: (وه پیروژیایی کردن لیان له و شتانه ی که تایبته ن به خویان، حه رامه به کورپی زانایان (باجماع العلماء)، وه ک نه وه ی پیروژیایی جه ژنه کانیا ن لی بکه یت و بللی: جه ژنت پیروژیی، یا به خته وهر بن له وه جه ژنه و هندت نه وه نه گه ر خاوه نه که ی پاریزراو بیت له کوفر، نه گینا لانی که م له حه رام دایه، چونکه وه ک نه وه وایه پیروژیایی لی بکه یت به سوجه بردنی بو بت و خاچ، وه هه ر که سی ک پیروژیایی له یه کیک بکات له سه ریچی کردنی خوی گه وره دا یان بیدعه یه ک یان کوفریک، نه وه نزیکه له تورپی و هه ره شه ی خوی گه وره) ۲۲۷.
- پرسیار کرا له زانای پایه به رز عبد العزیز بن باز په حمه تی خوی لی بیت، ده رباره ی جه ژنه کانی له دایک بوون، وه ئایا ئاینی ئیسلام ریگه ی پی داوه؟
- له وه لامدا وتی: گومانی تیدا نیه که خوی گه وره دوو جه ژنی بو موسلمانان داناوه که زیکرو نوژی تی تیدا کو بو ته وه، که نه وانیش جه ژنی ره مه زان و جه ژنی قوربان، له جیاتی جه ژنه کانی جاهیلی، وه چه ند جه ژنی کی تریشی بو داناوین له سه ر جوژه ها زیکرو عیبادت، وه ک پوژی هینی و پوژی عه ره فه و پوژه کانی جه ژنی قوربان (ایام التشریق)، به لام بو ئیمه ی دانه ناوه جه ژنیک بو له دایک بوون، نه له دایک بوونی پیغه مبه ر ﷺ نه که سی تریش).

وه دروست نیه بو موسلمان که به شداری کافران بکات له جه ژنه کانیا ندا، وه دلخوشی و به خته وه ری ده برپیت به و بونه یه وه.

خویننه ری به ریز/

له وه ی که باسکرا ده رکوت که ناههنگ گپران به بونه ی جه ژنه کانی جوله که و گاوره کان به گشتی و له ناویاندا به بوته ی سه ری سالی زاینی (له دایک بوونی عیسی علیه السلام) وه پیروژیایی لی کردنیان، دروست نیه و حه رامه. وه چوون ده بیت بو موسلمانان به کافریک بلین: (جه ژنت پیروژیی !!!) له کاتی کدا خوی گه وره

224 السنن الکبری ۲۳۴/۹

225 المصنف لابن أبي شيبه ۴۳/۷

226 مجموع الفتاوی ج ۲۵/۳۲۹

227 احکام أهل الذمة ج ۱

هە پەشە ی توندی لە و کافرە کردوو بە ناگری دۆزەخ، وە دە یخاتە ناویە وەو تێیدا ئە مینێتە وە بۆ هە تا هە تایی، وە بە لگە لە سەر ئە م بابە تە و هاوشیۆه کانی زۆرە و ناتوانرێت کورت بکری ئە وە لە بابە تێکی ئاوا بچوکدا، بۆ یە هەر کە سێک ئە یە وێت زیاتر لە و بابە تە شارە زابێت، ئە و دە توانی ت بگەرێتە وە سەر کتیبی (إقتضاء الصراط المستقیم لمخالفة أصحاب الجحیم) نوسینی شیخی ئسلام ابن تیمیە پە حمە تی خودای لی بێت، کە زۆر بە درێژی و تێرو تە سە لی هە موو بابە تە کانی پوون کردۆتە وە .

لە کۆتاییدا خوای گە وەرە زیاتر هیدایە تمان بدات بۆ شارە زابوون لە ئاینە کە ی و ناسینی بیدعە و دورخستنه وە و جیا کردنه وە ی لە دین و لە شوین هەر بیدعە یە ک سوننە تێکی پیغەمبەر ﷺ زیندوو بکە ی ئە وە .

و صلی اللہ علی نبینا محمد و علی آلہ و صحبہ أجمعین

و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین

سه رچاوه كان:

- ١- الإبداع في كمال الشرع وخطر الإبتداع، للشيخ/ محمد بن صالح العثيمين رحمه الله.
- ٢- الأجوبة المفيدة عن أسئلة المناهج الجديدة، من إجابات معالي الشيخ الدكتور/صالح بن فوزان بن عبدالله الفوزان، جمع وتعليق وتخریج جمال بن فريحان الحارثي، دار المنهاج، ط. الرابعة ١٤٢٦هـ.
- ٣- الاحتفال بالمولد بين الاتباع والابتداع، للشيخ/ محمد بن سعد سن شقير.
- ٤- الإرشاد شرح لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد، شرح الشيخ/ عبدالله بن عبدالرحمن الجبرين، دار طيبة، ط. الثانية، ١٤١٨هـ-١٩٩٨م.
- ٥- إرواء الغليل في تخریج احاديث منار السبيل، تأليف الشيخ/ محمد ناصرالدين الألباني رحمه الله، المكتب الإسلامي، ط. الثانية ١٤٠٥هـ-١٩٨٥م.
- ٦- الإفادات والإنشادات، لأبي اسحاق ابراهيم بن موسى الشاطبي الأنلسي، دراسة وتحقيق الدكتور/ محمد أبو الأجفان، مؤسسة الرسالة، ط. الثانية، ١٤٠٦هـ-١٩٨٦م.
- ٧- الاقتداء بالسنة فعلاً وتركاً، للشيخ/ صالح بن عبدالعزيز آل الشيخ.
- ٨- الإمام الألباني حياته - دعوته - جهوده في خدمة السنة، كتبه محمد بيومي، دار الغد الجديد، ط. الأولى، ١٤٢٨هـ-٢٠٠٧م.
- ٩- الإنصاف فيما قيل في المولد من الغلو والإجحاف، للشيخ/ ابي بكر جابر الجزائري.
- ١٠- البدع وأثرها السيئ، للشيخ/ صالح بن فوزان الفوزان.
- ١١- البدع والشبهات، للشيخ/ محمد ناصرالدين الألباني رحمه الله.
- ١٢- البدعة تعريفها - أنواعها - أحكامها، لمعالي الشيخ/ صالح بن فوزان الفوزان، ط. الثالثة ١٤٢٢هـ.
- ١٣- البدعة واثرها السيئ في الأمة، تأليف الشيخ/ سليم الهلالي، المكتبة الاسلامية، ط. الأولى، ١٤٢٣هـ.
- ١٤- البرهان المبين في التصدي للبدع والأباطيل، تأليف/ أشرف بن إبراهيم بن أحمد بن قطقاط، دار الكتب العلمية، ط. الأولى، ٢٠٠٦م-١٤٢٧هـ.
- ١٥- تجريد التوحيد المفيد، للشيخ الإمام تقي الدين أحمد بن علي المقريزي، تحقيق وتعليق ياسين بن علي بن سالم الحوشي العدني، مكتبة الإمام الوداعي ودار عمر بن الخطاب، ط. الأولى، ١٤٢٨هـ-٢٠٠٧م.
- ١٦- تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان، تأليف العلامة الشيخ/ عبدالرحمن بن ناصر السعدي،
- ١٧- الثمر المصتطاب، بقلم محمد ناصرالدين الألباني، مؤسسة غراس للنشر والتوزيع، ط الأولى، سنة ١٤٢٢هـ.
- ١٨- حقوق النبي ﷺ بين الإجلال والإخلال، سلسلة تصدر عن مجلة البيان، ط. الأولى، ١٤٢٢هـ-٢٠٠١م.
- ١٩- حقيقة الاحتفال بالمولد النبوي، للشيخ/ عبدالرحمن عبدالخالق.

- ٢٠- حقیقة شهادة أن محمداً رسول الله ﷺ، لسماحة الشيخ/ عبدالعزيز بن عبدالله بن محمد آل الشيخ، ط. الأولى ١٤٢٣هـ-٢٠٠٢م.
- ٢١- حكم الاحتفال بالمولد النبوي والرد على من أجازوه، لسماحة الشيخ/ محمد بن ابراهيم آل الشيخ رحمه الله.
- ٢٢- حكم الاحتفال بالمولد النبوي، لسماحة الشيخ/ عبدالعزيز بن عبدالله بن باز رحمه الله.
- ٢٣- حكم الاحتفال بمولد النبي ﷺ، للشيخ/ محمد بن صالح العثيمين رحمه الله.
- ٢٤- الدرر البهية في صفحات المطوية، اعداد/ طارق محمد حسن القطان، دار إيلاف الدولية للنشر والتوزيع، ط الأولى، ١٤١٩هـ-١٩٩٨م.
- ٢٥- الرد القوي على الرفاعي والمجهول وابن العلوي وبيان أخطائهم في المولد النبوي، للشيخ حمود بن عبدالله التويجري رحمه الله.
- ٢٦- شرح السنة، تأليف/ أبو محمد الحسن بن علي خَلْف البربهاري رحمه الله، دار السلف و دار الصمعي، ط. الثانية، ١٤٢١هـ-٢٠٠٠م.
- ٢٧- شرح المنظومة البيقونية، للشيخ العلامة/ محمد بن صالح العثيمين رحمه الله، دار ابن الجوزي، ط. الأولى ١٤٢٦هـ-٢٠٠٥م.
- ٢٨- شرح الورقات في اصول الفقه، للشيخ/ عبدالله بن صالح الفوزان.
- ٢٩- صحيح مسلم، للإمام/ أبي الحسين مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري، مكتبة الثقافة الدينية، ١٤٢٢هـ-٢٠٠١م.
- ٣٠- صفة الصلاة النبي ﷺ، تأليف الشيخ/ محمد ناصر الدين الألباني رحمه الله، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، ط. الثالثة، ١٤٢٤هـ - ٢٠٠٤م.
- ٣١- گوڤاری ریڤڤای راست ژماره (٣)، سالی یه کهم، ١٤٢٤ی کۆچی-٢٠٠٣ی زایینی.
- ٣٢- علم أصول البدع، تأليف علي بن حسن بن علي بن عبد الحميد الحلبي الأثري، دار الراية للنشر والتوزيع، ط. الثانية، ١٤١٧هـ.
- ٣٣- عمدة التفسير عن الحافظ ابن كثير مختصر تفسير القرآن العظيم، للعلامة المحقق الشيخ/ أحمد شاكر رحمه الله، دار الوفاء، ط. الثامنة ١٤٢٨هـ-٢٠٠٧م.
- ٣٤- الفتاوى الجليلة عن المناهج الدعوية، من إجابات فضيلة الشيخ العلامة/ أحمد بن يحيى النجمي، جمع وتعليق حسن بن منصور الدغيري، دار المنهاج، ١٤٢٥هـ-٢٠٠٤م.
- ٣٥- فتح الباري بشرح صحيح البخاري، للإمام/ أحمد بن علي بن حجر العسقلاني، مكتبة الصفا، ط. الأولى ١٤٢٤هـ-٢٠٠٣م.
- ٣٦- فقه الدعوة وتركيب النفس، بقلم/ حسين بن عودة العوايشة، دار ابن حزم، ط. الأولى، ١٤٢٨هـ-٢٠٠٧م.
- ٣٧- قواعد معرفة البدع، تأليف/ محمد بن حسين الجيزاني، دار المتحدة، ط. الأولى ١٤٢٣هـ-٢٠٠٢م.

- ٣٨- القول الفصل في حكم التوسل بخير الرسل، للشيخ/ إسماعيل بن محمد الأنصاري.
- ٣٩- كتب ورسائل عبدالمحسن بن حمد العباد البدر، مؤسسة الريان و دار التوحيد للنشر، ط. الأولى ١٤٢٨هـ.
- ٤٠- مجلة السلفية، العدد السابع، عام ١٤٢٢.
- ٤١- مقتطفات من حياة فقيدي الأمة الألباني وابن باز، بقلم عاصم بن عبدالله القريوتي من منشورات مشروع النشر الإسلامي.
- ٤٢- منهاج الفرقة الناجية والطائفة المنصورة، إعداد/ الشيخ محمد بن جميل زينو، دار الصمعي ١٤٢٤هـ.
- ٤٣- منهج السالكين وتوضيح الفقه في الدين، تأليف/ الشيخ عبدالرحمن بن ناصر السعدي، تحقيق وتعليق/ أشرف بن عبدالمقصود، دار أضواء السلف، ط. الثانية، ١٤٢٢هـ-٢٠٠٢م.
- ٤٤- المورود في عمل المولد (حكم الاحتفال بالمولد النبوي)، تصنيف الشيخ الإمام/ أبي حفص تاج الدين الفاكهاني رحمه الله، تحقيق الشيخ علي بن حسن بن عبدالحמיד الأثري.
- ٤٥- الوجيز في عقيدة السلف الصالح أهل السنة والجماعة، إعداد/ عبدالله بن عبدالحמיד الأثري، دار الغرباء، ط. الثالثة ١٤٢٧هـ.
- ٤٦- الوسطية في القرآن، الدكتور علي محمد الصلابي، دار المعرفة، ط. الأولى، ١٤٢٦هـ-٢٠٠٥م.